PROBLEMS OF WOMEN IN THE PRESENT SOCIAL SCENARIO IN ASSAM & POSSIBLE REMEDIES

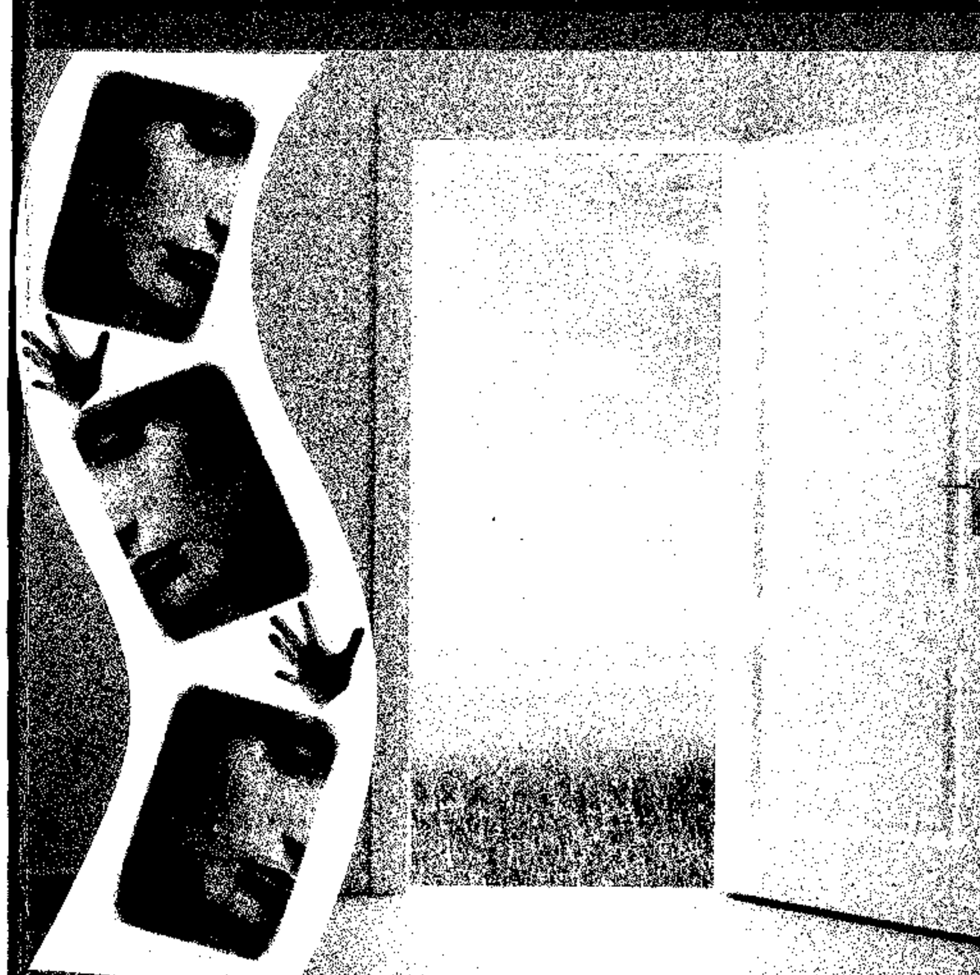

R. Mohan (Editor)

PROBLEMS OF WOMEN IN THE PRESENT SOCIAL SCENARIO IN ASSAM AND POSSIBLE REMEDIES

R. Mohan (Editor)

Women's Studies Cell, Sonari College
Sivasagar, Assam

PROBLEMS OF WOMEN IN THE PRESENT SOCIAL SCENARIO IN ASSAM AND POSSIBLE REMEDIES - A Collection of bi-lingual Articles and Seminar Papers presented in the State Level Seminar on " Problems of Women in the Present Social Scenario in Assam and Possible Remedies" organised by Women's Studies Cell, Sonari College, held on 11th September, 2012, edited by R. Mohan, and published by Buddha Study and Research Centre, Sonari College, P.O. Sonari, Dist. Sivasagar, (Assam) PIN-785690.

(The opinions expressed in the articles as well as the seminar papers published in this book are solely the personal viewpoints of the writers and the editors and the editorial board are in no way responsible for it.)

© All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior permission of the publisher. Multiple copying is only permitted under the terms of the agreement with the Buddha Study and Research Centre, Sonari College, Sonari.

Editorial board :

R. Mohan, Associate Professor, Department of Education (Editor).
Dr. R. Konwar, Associate Professor, Department of Chemistry.
Mr. R. Kataki, Associate Professor, Department of Education.
Mrs. R. Borhtakur, Associate Professor, Department of Physics.
Mrs. R. Dutta, Assistant professor, Department of Assamese.

First edition : January, 2013

ISBN 978-81-924415-2-8

Price : ₹ 250/-

Printed at Binayak Offset, Sivasagar

আগকথা

সমাজ ব্যৱস্থা প্ৰচলনৰ আৰম্ভণিৰেপৰা সমাজত নাৰীৰ বিভিন্ন ৰূপ প্ৰতিফলিত হোৱা দেখিবলৈ পোৱা যায়। সাহিত্যৰ মনোৰম বৰ্ণনাত - নাৰী অনন্যা, নাৰী অন্নপূৰ্ণা, নাৰী এটি সুৰীয়া শব্দ ভগবানৰ অনুপম সৃষ্টি- নাৰী অনিৰ্বচনীয়, অপৰূপা, মহিয়সী। একেটি জীৱনৰে বিভিন্ন বয়সত নাৰীৰ ৰূপো বিভিন্ন। এই বিভিন্ন ৰূপত নাৰীয়ে সঠিকভাবে অংশ ল'বলৈ আৰু সফল হ'বলৈ সাধ্যানুসাৰে প্ৰয়াস কৰে। সংসাৰ জীৱনত নাৰীৰ বলিষ্ঠ ভূমিকাৰ বাবেই নাৰী অৰ্ধ আকাশ। কিন্তু বৰ্তমান দেখা গৈছে যে নাৰীয়ে সততে বিভিন্ন অবাঞ্ছিত সমস্যাৰ সন্মুখীন হ'ব লগা হৈছে। এই সমস্যাবিলাকে নাৰীক স্ব-অধিকাৰৰ পৰা আঁতৰাই পঠাবলৈ বিচাৰে। যেনে ধৰণৰ সন্মান তথা মৰ্যাদা সমাজৰ বিভিন্ন স্থানত নাৰীৰ প্ৰাপ্য তেনেধৰণৰ সন্মান তথা মৰ্যাদাৰপৰা নাৰীক বঞ্চিত কৰিবলৈ অহৰহ নানা কু-কাৰ্য সংঘটিত কৰি অহা হৈছে। পুৰুষ প্ৰধান সমাজ ব্যৱস্থাত নাৰীয়ে সম অধিকাৰ পাবলৈ সংগ্ৰাম কৰিব লগা হৈছে। নাৰীক সুৰক্ষা প্ৰদানৰ বাবে চৰকাৰে আইন প্ৰণয়ন কৰিব লগা হৈছে যিবোৰ বিষয় স্বভাৱসিদ্ধভাৱেই অপমানজনক আৰু দুখজনক। দৰাচলতে মানুহৰ মানসিকতাৰ পৰিবৰ্তন অবিহনে আৰু প্ৰতিটো কামৰ লগত জড়িত হৈ থকা নিজৰ পৰিচয় সম্পৰ্কে সচেতনতাৰ অভাৱ হ'লে এই সমস্যাবিলাক সমস্যা হৈয়েই থাকিব।

এইখিনিতেই শিক্ষানুষ্ঠানবিলাকৰ দায়িত্ব অসীম। বিশেষকৈ উচ্চ শিক্ষাৰ অনুষ্ঠানবিলাকত নৱ-প্ৰজন্মক স্ব-সন্মান সম্পৰ্কে সচেতন কৰিবৰ বাবে সৎ চৰিত্ৰ গঠন আৰু মূল্যবোধৰ সঠিক শিক্ষা প্ৰদান কৰাটো অতি প্ৰয়োজনীয়। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে চৰিত্ৰবান আৰু আত্ম সন্মানবোধৰ অধিকাৰী হৈ পৰিণামদৰ্শিতাৰে নিজৰ দায়িত্ব আৰু কৰ্তব্য পালন কৰিবলৈ দক্ষতা অৰ্জন কৰিব লাগিব। ছাত্ৰীসকলে তেওঁলোকৰ কিছুমান প্ৰকৃতি প্ৰদত্ত দুৰ্বলতা জয় কৰি আত্মসন্মান সুৰক্ষিত ৰাখি

বিভিন্ন সমস্যা সাহসেৰে সমাধান কৰি নিজ লক্ষ্যত উপনীত হ'বলৈ আগবাঢ়ি যাব লাগিব আৰু তেওঁলোকক আগবঢ়াই নিয়াটো শিক্ষকতা বৃত্তিৰ লগত জড়িত প্ৰতিজন ব্যক্তি তথা প্ৰতিজন সচেতন নাগৰিকৰে কৰ্তব্য।

এনে উদ্দেশ্য সাৰোগত কৰিয়েই নাৰীয়ে সন্মুখীন হোৱা সমস্যাবিলাক আলোচনা কৰি সমাধানৰ বাবে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক সচেতন কৰি তোলাৰ মানসেৰে ২০১২ চনৰ ১১ চেপ্তেম্বৰ তাৰিখে 'সাম্প্ৰতিক অসমৰ সমাজ ব্যৱস্থাত মহিলাৰ সমস্যা আৰু সমাধান' শীৰ্ষক আলোচনা চক্ৰখনিৰ আয়োজন কৰা হৈছিল। আলোচনা চক্ৰখনিত আলোচিত পত্ৰসমূহৰ সংকলনেৰে এই গ্ৰন্থখনি প্ৰকাশ কৰা হ'ল। ইয়াত জড়িত হৈ বিভিন্ন বিষয়ত বিভিন্নজনে অংশগ্ৰহণ কৰি এটি মহান দায়িত্ব সম্পাদন কৰা বাবে প্ৰতিজন সদাশয় ব্যক্তিলৈকে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

ৰানু মহন
সম্পাদিকা,
মহিলা অধ্যয়ন কোষ
সোণাৰি মহাবিদ্যালয়।

অধ্যক্ষৰ একলম

ভাৰতীয় সমাজ ব্যৱস্থাত নাৰীক সদায় উচ্চ স্থান দিয়া হৈছে। মহিলা বা নাৰী বুলিলেই এখন ছবি মনলৈ আহে আৰু সেইখনেই হৈছে মাতৃ। তাৰ পিছত পত্নী আৰু সন্তান সন্ততি। এখন সুস্থ ঘৰৰ মুল চালিকা শক্তি গৰাকীয়েই ঘৰৰ মাতৃ বা পত্নী। সমাজ ব্যৱস্থাত নাৰীৰ গুৰুত্ব কিমান বা নাৰীৰ সৱলীকৰণৰ বিষয়সমূহ যোৱা দুটা দশকত বিশেষভাৱে আলোচিত হৈ আহিছে। শাৰীৰিকভাবে শক্তিশালী পুৰুষক সমাজৰ কাম কাজত অগ্ৰাধিকাৰ দি অহাৰ কাৰণে নাৰীক মাথো সৌন্দৰ্যৰ প্ৰতীক হিচাবেহে ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল আৰু সেইকাৰণে যুগ যুগ ধৰি নাৰী চাৰিবেৰৰ মাজত আৱদ্ধ হৈ থাকিব লগীয়া হৈছিল। বুৰঞ্জীয়ে ঢুকি পোৱাৰ পৰা পৰ্যালোচনা কৰিলে মহিলাসকলে সন্মুখীন হোৱা সমস্যা সমুহৰ ভিতৰত বাল্য বিবাহ, বিধবাসকলৰ সামাজিক স্থান, যৌন আতিশয্য, যৌতুক প্ৰথাৰ বলি, প্ৰাপ্য শিক্ষাৰ পৰা বঞ্চিত, ডাইনী হত্যা আৰু সমপৰ্যায়ৰ কাৰক বিলাক দেখিবলৈ পোৱা যায়। কিন্তু শিক্ষাৰ প্ৰসাৰণৰ লগতে মানুহৰ মনৰো পৰিবৰ্তন হ'বলৈ ধৰিলে। স্ত্ৰীশিক্ষাৰ প্ৰৱৰ্তনত এটা মৃদু আলোড়নৰ সৃষ্টি হ'ল আৰু শেষলৈ বিশালতালৈ ৰূপান্তৰ হয়। ১৮৮৭ চনত ভাৰতবৰ্ষৰ অগ্ৰণী মহিলাসকলে এখন জাতীয় অভিবৰ্তন গঠন কৰে আৰু তেওঁবিলাকৰ বিভিন্ন ধৰণৰ সমস্যাবিলাক আলোচনা কৰে। শিক্ষাবিদ আৰু সমাজ সংস্কাৰকসকলে তেওঁবিলাকৰ দাবীসমূহ সমৰ্থন কৰিলে।

ভাৰতবৰ্ষত বৃটিছ শাসনকালত লক্ষ্য কৰিছিল যে ভাৰতীয় মহিলা সকল তুলনামূলক ভাবে সকলো দিশত পিছপৰি থকা। অন্ধবিশ্বাস আৰু পুৰুষ প্ৰধান সমাজ ব্যৱস্থাত জাতিপ্ৰথা ব্যৱস্থাই ভয়ংকৰ ৰূপ লৈছিল। সংস্কাৰক সকলে ভাৰতীয় সমাজ ব্যৱস্থাটো উন্নত কৰিবলৈ হ'লে মহিলাসকলক সমাজত অগ্ৰাধিকাৰ দিব লাগিব। সেইসময়ত প্ৰচলিত সতীদাহ প্ৰথাৰ বিৰোধিতা কৰি ইয়াক নাইকিয়া কৰিবৰ কাৰণে বঙ্গৰ ৰাজা ৰাম মোহন ৰায় উঠিপৰি লাগিল আৰু অৱশেষত ইংৰাজ শাসনে সতীদাহ প্ৰথা বন্ধ কৰিবলৈ বাধ্য হ'ল। বঙ্গৰ বিদ্যাসাগৰ আৰু গুজৰাটৰ দুৰ্গাৰাম মেহটাজীয়ে বিশ্লেষণ কৰি জনালে যে, মহিলাক শিক্ষাৰ পৰা বিৰত ৰখাৰ কাৰণে এনেধৰণৰ কু-প্ৰথা প্ৰচলন হৈ আছিল। সতীদাহ প্ৰথা বন্ধ, বিধবাৰ পুনঃবিবাহ

আৰু বাল্য বিবাহ আঁতৰাবলৈ যদিও যথাক্রমে ১৮২৯, ১৮৫৬ আৰু ১৮৯১ চনত ইংৰাজ চৰকাৰে বিধেয়ক প্ৰৱৰ্তন কৰিছিল কিন্তু ৰাজনীতিৰ বাতাবৰণে জাতীয় চেতনাক আঘাত হনাৰ ভয়ত ই কাৰ্যকৰী হৈ নুঠিল। ১৯৭৯ চনত ৰাজস্থানত ৰূপকাঁৱাৰ নামৰ এগৰাকী মহিলাক গাঁৱৰ মানুহে সতীদাহ প্ৰথাৰ নিয়ম অনুসাৰে জীয়াই জীয়াই জুইত জ্বলাই দিছিল।

১৯২৭ চনত All India Women's Conferenceত মহিলাৰ শিক্ষাৰ কথাটোত অগ্ৰাধিকাৰ দিয়া হয়। এই সংগঠনৰ জৰিয়তেই পত্নী আৰু মাতৃলৈ নাগৰিকৰ মৰ্যাদা আহে আৰু বাল্যবিবাহ, পুৰুষৰ বহুপত্নী পদ্ধতি, বিবাহ বিচ্ছেদ আৰু জনসংখ্যা বিস্ফোৰণৰ তীব্ৰ সমালোচনা কৰা হয়। এনে সংগঠনৰ যোগেদিয়েই মহিলাৰ পদমৰ্যাদা আৰু চাকৰিয়াল মহিলাৰ সমবেতনৰ কথাবিলাক আলোচনা হয়। ইয়াৰ পিছত এনি বেচাণ্ট, সৰোজনী নাইডু, হীৰাবাই টাটা আদি মহিলা সকলে মহিলাক ৰাজনীতিৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰিবলৈ মহিলাসকললৈ আহ্বান জনায়।

ভাৰতবৰ্ষ স্বাধীন হোৱাৰ পিছৰে পৰাই মহিলাৰ ওপৰত থকা প্ৰতিবন্ধকতাখিনি বহুখিনি লোপ পায়। কিন্তু বহু সমাজত নাৰীৰ ওপৰত নিৰ্যাতন চলি থাকিল। বিশেষকৈ যৌতুক প্ৰথাৰ বলি হোৱা তিৰোতাৰ উদাহৰণ গণনা কৰিব নোৱাৰি। যৌতুকৰ বলি হোৱাৰ পৰা ৰেহাই পাবৰ কাৰণে ভ্ৰূণ হত্যাৰ নিচিনা জঘন্য অপৰাধো কৰিবলগীয়া হৈছে যিটো সমাজৰ কাৰণে অমঙ্গলজনক। অসমীয়া সমাজৰ বাহিৰে বাকী সকলো সমাজতে যৌতুক প্ৰথাৰ নিয়ম এতিয়াও পূৰামাত্ৰা চলি আছে। এই প্ৰথা নাই যদিও নতুনকৈ সংক্ৰমণ হোৱা অসমীয়া ধনীসকলে ছোৱালী বিয়া দিয়াৰ সময়ত প্ৰতিদ্বন্দিতাত নামিছে। এই ব্যাধিটো এটা সময়ত হয়তো অসমীয়া সমাজলৈ বিয়পি পৰিব।

গোলকীকৰণ হোৱাৰ পিছৰে পৰা দুটা ঘটনা বিশেষভাৱে পৰিলক্ষিত হয়। এটা হ'ল মুক্ত যৌন আচৰণ আৰু বিবাহ বিচ্ছেদ। আৰ্থিক স্বচ্ছলতাৰ কাৰণে পিতৃ-মাতৃয়ে নিজৰ সন্তানক মুক্ত স্বাধীনতা দিয়ে আৰু সিয়েই সমাজত ব্যাধি হিচাবে বিশৃংখলতা সৃষ্টি কৰে। অতি মাত্ৰা আত্মকেন্দ্ৰিক আৰু Extra-marital affairs বিলাকৰ কাৰণেই বিবাহ বিচ্ছেদ উচ্চ সম্প্ৰদায়ত দেখিবলৈ পোৱা যায়। এই দুয়ো ক্ষেত্ৰতে ক্ষতি হয় মহিলাসকলৰ। বিধবা বিবাহ প্ৰচলনৰ পদক্ষেপ যদিও প্ৰসংশনীয় কিন্তু ই সঠিকভাবে কাৰ্যকৰী হৈ উঠা নাই। ইয়াৰ কাৰণে বহুলভাবে আলোচনা বিলোচনাৰ প্ৰয়োজন আৰু লগতে ভূক্তভোগীৰ মানসিকতা জনাৰো প্ৰয়োজন।

বৰ্তমান সময়ত লোকসভাত মহিলাৰ আসন ৮.৮% আৰু ৰাজ্যসভাত ১৫.৫%। মহিলাৰ সবলীকৰণ আৰু পদমৰ্যাদা বঢ়াবলৈ এই আসনৰ পৰিমাণো বৃদ্ধি হ'ব লাগিব। ১৯৮৬ চনত বিশ্ববিদ্যালয় অনুদান আয়োগে কিছুমান বিশ্ববিদ্যালয়লৈ মহিলা অধ্যয়ন কোষৰ কাৰণে আৰ্থিক অনুদান আগবঢ়াইছে। আমাৰ শিক্ষানুষ্ঠান বিলাকতো এনে অধ্যয়ন কোষৰ যোগেদি নাৰী শক্তি জাগৰণ, শিক্ষাৰ প্ৰসাৰতা আদি কথাবিলাক আলোচনা কৰি সমাজৰ পিছপৰা মহিলাসকলক জগাই তোলা উচিত। ইয়াৰোপৰি ৰূপ কাঁৱাৰৰ নিচিনা বিধবাই যাতে অন্ধবিশ্বাসৰ বশৱৰ্ত্তী হৈ নিজৰ জীৱন বলি দিব লগীয়া নহয়।

সোণাৰি মহাবিদ্যালয়ৰ 'মহিলা অধ্যয়ন কোষ" -এ উক্ত লক্ষ্যসমূহ সন্মুখত ৰাখিয়েই 'অসমৰ সাম্প্ৰতিক সমাজ ব্যৱস্থাত নাৰীৰ সমস্যা আৰু সমাধান" -শীৰ্ষক আলোচনা চক্ৰখনিৰ আয়োজন কৰিছিল। উক্ত আলোচনাচক্ৰখনৰ নিৰ্বাচিত পত্ৰসমূহৰ সংকলিত ৰূপে গ্ৰন্থৰ আকাৰ লোৱাত মই সকলোলৈকে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ। নাৰী সবলীকৰণত এই গ্ৰন্থখনে আশানুৰূপ সঁহাৰি জনাব বুলি আশা কৰা হ'ল।

ড° ৰাজেন তামুলী
অধ্যক্ষ,
সোণাৰি মহাবিদ্যালয়।

সাংগঠনিক সম্পাদিকাৰ একাষাৰ

সোণাৰি মহাবিদ্যালয়ৰ মহিলা অধ্যয়ন কোষৰ সকলো সদস্যাই আলোচনামৰ্মে সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰিছিল সমাজৰ সাধাৰণ স্তৰৰ মহিলাসকলৰ বাবে কৰিবলগীয় কিছু কামৰ পৰিকল্পনা। তাৰ মাজৰে এটা আছিল ৰাজ্যিক ভিত্তিক এখন চেমিনাৰৰ আয়োজন কৰা। আমি ক্ষেত্ৰভিত্তিক আৰু তথ্যভিত্তিক গৱেষণা পত্ৰৰ বাবে আহ্বান জনাইছিলোঁ আৰু ইয়াৰ বাবে কিছুমান নিৰ্দিষ্ট বিষয় বাচি দিয়া হৈছিল। এই বিষয়সমূহে যাতে কিছু স্পৰ্শকাতৰ সমস্যাৰ ওপৰত আলোকপাত কৰিব পাৰে সেয়া আমি বিশেষভাবে লক্ষ্য ৰাখিছিলোঁ।

আমাৰ দেশত নাৰীক পূজা কৰা হয় ভিন্ন ৰূপত। শক্তিৰূপত দুৰ্গা, সম্পত্তিৰ অধিষ্ঠাত্ৰীৰূপে লক্ষ্মী, জ্ঞান বুদ্ধি দাত্ৰী হিচাপে সৰস্বতী লগতে উগ্ৰৰূপেৰে স্বামীৰ বুকুত ভৰি থোৱা কালীৰূপেৰে ভিন্ন স্ত্ৰী শক্তিক উপাসনা কৰা হয়। কিন্তু বাস্তৱত এইখন দেশতো নাৰীসকলৰ বেছি অংশই পৰিগণিত হয় অবলা ৰূপত। কোনোৱে যদি নিৰাপত্তাহীনতাত ভূগে কোনো জন ভূগে হীনমন্যতাত। 'লাউ সদায় পাতৰ তল' এই আপ্ত বাক্যশাৰী সাৰোগত কৰি কেৱল পুৰুষেই নহয়, নাৰীয়েও নাৰীক হাৰাশাস্তি কৰে। ক'ৰবাত যদি যৌতুকৰ বাবে নাৰীক হত্যা কৰা হয়, ক'ৰবাত ডইনী সন্দেহত হত্যা। গোপনে হয় কন্যা সন্তানৰ ভ্ৰূণ হত্যা। কৃত্ৰিমভাবে দেশত কন্যা সন্তানৰ জন্মৰ হাৰ কম কৰা হৈছে। কাকতে পত্ৰে নাবালিকা ধৰ্ষণ, দলবদ্ধ যৌন নিৰ্যাতনৰ বাতৰি সহজলভ্য পণ্যত পৰিণত হৈছে। মাতৃৰূপা নাৰী পৰিগণিত হৈছে ভোগ সৰ্বস্ব পৃথিৱীৰ ভোগৰ সামগ্ৰী, পণ্যদ্ৰব্য হিচাপে। এইবোৰ সমস্যা পৰিস্কাৰ কৰিবলৈ কঠিন হোৱাকৈ পুৰণি হৈ পৰিছে। সেয়েহে সভ্য সমাজৰ প্ৰতিজন সদস্যৰে বাধ্যতামুলক কৰ্তব্য হৈ পৰিছে সমস্যাসমূহৰ আশু সমাধানৰ বাবে যত্নপৰ হোৱাটো।

আশাকৰা ধৰণেৰে সকলো দিশত অংশ গ্ৰহণ নকৰিলেও কেইটামান নিৰ্দিষ্ট দিশ সামৰি কেইবাজনো গৱেষকে তেখেতসকলৰ অভিজ্ঞতাপুষ্ট গৱেষণাপত্ৰ পাঠ কৰিছিল। বিশেষকৈ অসমীয়া ভাষা আৰু জাতিটোক অন্তৰেৰে ভালপোৱা, অসমীয়া জাতীয় অভিধানৰ মুখ্য সম্পাদক, সুলেখক ড° দেৱব্ৰত শৰ্মাৰ তথ্য সম্বলিত ৰসাল আলোচনাই উপস্থিত সকলোৰে হৃদয় স্পৰ্শ কৰিছিল। আন এগৰাকী বিশিষ্ট অথচ নীৰৱ সমাজকৰ্মী, লেখিকা তথা সু-বক্তা দীপালী ভট্টাচাৰ্য বাইদেৱে প্ৰায় সকলো দিশ সামৰি এক সুগভীৰ আলোচনা আগবঢ়াইছিল। এই দুই আলোচকৰ উপৰিও আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰাক্তন উপাধ্যক্ষা ৰতি বাইদেউ, বৰ্তমানৰ অধ্যক্ষ ড° ৰাজেন তামুলী চাৰেও অধ্যয়নপুষ্ট বক্তব্যৰে সকলোকে চিন্তাৰ খোৰাক জগাব পাৰিছিল। সহকৰ্মী ৰীতা দত্তই তাৎক্ষণিক প্ৰস্তুতিৰে অন্তৰস্পৰ্শী গীত ৰচি, সুৰাৰোপ কৰি লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰীসকলৰ দ্বাৰা পৰিবেশন কৰাই উপস্থিত সকলোকে আপ্লুত কৰিছিল। আন এগৰাকী আমন্ত্ৰিত, অতিকৈ মননশীল লেখিকা অৰূপা পটঙ্গীয়া কলিতা বাইদেৱে ব্যক্তিগত অসুবিধাত অংশ গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰিলেও দূৰভাষ যন্ত্ৰৰ জড়িয়তে আগবঢ়োৱা প্ৰেৰণা, তথা ডাকযোগে পঠোৱা লিখনিৰ বাবে তেখেতৰ ওচৰত আমি মহিলা অধ্যয়ন কোষৰ প্ৰতিগৰাকী সদস্যাই কৃতজ্ঞবোধ কৰিছোঁ।

এইখিনিতে উল্লেখযোগ্য যে ৰাজ্যিক ভিত্তিত আয়োজন কৰা এই চেমিনাৰখনৰ বাবে বিশ্ববিদ্যালয় অনুদান আয়োগ বা তেনেধৰণৰ আন উচ্চস্তৰীয় সংস্থাৰ পৰা আমি কোনো ধৰণৰ আৰ্থিক অনুদান লাভ কৰা নাছিলোঁ। আমাৰ সকলো মহিলা সদস্যাৰ প্ৰচেষ্টা, অন্তহীন উদ্যমৰ অধিকাৰী অধ্যক্ষ ড° তামুলী চাৰৰ উৎসাহ তথা আৰ্থিক সহযোগ লগতে পুৰুষ সহকৰ্মী সকলৰো সহযোগত আমি সুকলমেই চেমিনাৰখনি অনুষ্ঠিত কৰিব পাৰিছিলোঁ। অনিচ্ছাকৃত ভাবে ক'ৰবাত ত্ৰুটি থাকি যাব পাৰে, তাৰ বাবে বিনম্ৰভাবে ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ।

ৰীনা বৰঠাকুৰ
সাংগঠনিক সম্পাদিকা
ৰাজ্যিক পৰ্যায়ৰ আলোচনা চক্ৰ
সোণাৰি মহাবিদ্যালয়।

Members of Women's Studies Cell Sonari College.

1. Mrs. Ranu Mohan.
2. Mrs. Rina Borthakur.
3. Mrs. Reeta Dutta.
4. Mrs. Dipanjali Gogoi.
5. Mrs. Anju Ara Begum.
6. Dr. (Miss) Anita Konwar.
7. Mrs. Padma Kumari Gogoi.
8. Mrs. Pronita Kalita.
9. Mrs. Lindy Lau Godwin.
10. Miss Lucky Chetia.
11. Miss Sangita Roy.
12. Mrs. Bijoy Lakshmi Gogoi.
13. Mrs. Rekhamoni Gogoi.
14. Mrs. Nijumoni Changmai.
15. Mrs. Monideepa Rajkumari.
16. Miss Bharati Gogoi.
17. Mrs. Purabi Chetia.

: CONTENTS :

➢ আগকথা - ৰাণু মহন

➢ অধ্যক্ষৰ একলম - ড° ৰাজেন তামুলী

➢ সাংগঠনিক সম্পাদিকাৰ একাষাৰ - ৰীণা বৰঠাকুৰ

1. অসমৰ সাম্প্ৰতিক সমাজ ব্যৱস্থাত নাৰীৰ সমস্যা আৰু সমাধান ১
   - দীপালী ভট্টাচাৰ্য বৰুৱা
2. On Sexism and Gender Insensitiveness in Language (A Case Study of Hemkosh Dictionary) ৬
   - Dr. Devabrata Sharma.
3. জীৱনৰ ৰঙ বেঙুনীয়া ১২
   - ড° অৰূপা পটঙ্গীয়া কলিতা
4. ডাইনী ঃ এক নাৰীকেন্দ্ৰিক সমস্যা ২০
   - ৰীতা দত্ত,
   -পদ্মকুমাৰী গগৈ
5. Empowering Women Through Education ২৮
   - Pronita Kalita,
   Dr. (Mrs.) Neeta Kalita Baruah.
6. বৰ্তমান সমাজৰ যৌতুক সমস্যা আৰু সমাধান ঃ এক ক্ষেত্ৰভিত্তিক অধ্যয়ন ৩৮
   - কানন ডেকা
7. Women Police and Their Problems of Discrimination at Work Place ৪৫
   - Dr. B. Deka
   M. Gogoi.
8. চাহ বাগানত কৰ্মৰত মহিলাৰ সমস্যা আৰু সমাধান ৭২
   - সাগৰিকা বৰগোহাঁই

9. Adolescence Period and Women's Problem ৭৮
- Purabi Chetia.

10. নাৰী সমস্যা সমাধানত মহিলা আলোচনীৰ ভূমিকা ৮৬
- ৰেখামণি গগৈ

11. Role of Educated Women in Rural Area: A Case Study in Naharpukhuri Panchayat under Sapekhati Block. ৯৩
- Bornali Chutia.

12. অন্ধবিশ্বাস আৰু অসমীয়া নাৰীসমাজ ঃ এক আলোকপাত . ৯৯
- দীপাঞ্জলী গগৈ
- মন্দিৰা গগৈ

অসমৰ সাম্প্ৰতিক সমাজ ব্যৱস্থাত নাৰীৰ সমস্যা আৰু সমাধান

দীপালী ভট্টাচাৰ্য বৰুৱা
শিৱসাগৰ

মানৱ জীৱন এক সাংস্কৃতিক অভিযান। এই অভিযানত প্ৰতিমুহূৰ্ততে দুস্কৃতিৰ সৈতে সংঘাত আছে। এনে সংঘাতৰ মাজেদি প্ৰতিজন সমাজ সচেতন ব্যক্তিয়ে সত্য প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ যত্নপৰ হয়। জ্ঞানী আৰু অজ্ঞানীৰ মাজত হোৱা এনে সংঘৰ্ষই মানৱ সমাজ বহুসময়ত বিপদাপন্নও কৰি তোলে। সেয়েহে ভগৱান বুদ্ধই কৈছিল অজ্ঞানতাই পাপ। একোখন সমাজ, একোটা জাতিৰ উত্থান-পতনৰ অন্যতম অংশীদাৰ স্বৰূপ নাৰীয়ে মানৱ সভ্যতাৰ আদিভাগতে সকলো ক্ষেত্ৰতে প্ৰাধান্য লাভ কৰিছিল বুলি সমাজতত্ত্ববিদসকলে ক'ব খোজে। আনহাতেদি এই কথাও উল্লেখযোগ্য যে এখন দেশে নাৰীৰ ওপৰত আৰোপ কৰা মৰ্যাদাই সেই দেশৰ আৰ্থ-সামাজিক অগ্ৰগতিৰ কথাকে সূচায়। নাৰী সমাজ উন্নয়নৰ এক প্ৰতীক স্বৰূপ। জীৱন সংগিনী, প্ৰেয়সী, দুহিতা, স্ত্ৰী আৰু মাতৃৰূপে স্বীকৃত নাৰীয়েই সমাজৰ বহু গুৰুত্বপূৰ্ণ কাৰ্যত মুখ্য ভূমিকা গ্ৰহণ কৰি আহিছে। সেয়েহে প্ৰথমেই ক'ব পৰা যায়, নাৰীক কাৰ্যকৰীভাৱে পুৰুষৰ সমানে মৰ্যাদা দিয়াত আবেগিকতাৰ স্থান নাই। ই মাথোন আৰ্থ-সামাজিক উন্নয়নৰ এক বিজ্ঞানসন্মত ব্যৱস্থাহে। এই কথা ঠিক, এখন দেশৰ আত্মাক আৱিষ্কাৰ কৰাৰ আগতে সেই দেশৰ নাৰীসকলক আৱিষ্কাৰ কৰাতো অতি প্ৰয়োজন। যিবোৰ দেশ জ্ঞান-বিজ্ঞান, সভ্যতা-সংস্কৃতি, শিল্প-সাহিত্য, ধৰ্ম, দৰ্শন আদিত আগবঢ়া সেইবোৰ দেশত নাৰীসকলৰ ৰাষ্ট্ৰীয় এক অবিস্মৰণীয় ভূমিকা সততে দেখা পোৱা যায়। বৈদিক যুগত ভাৰতবৰ্ষত নাৰীৰ এক সন্মানজনক আসন আছিল। সেই যুগতে ল'ৰাৰ দৰে ছোৱালীৰো দশবিধ সংস্কাৰ আছিল। অথচ মৈত্ৰায়ুনী সংহিতাত উল্লেখ আছে "ডাঙৰ ডাঙৰ যুদ্ধ বিগ্ৰহত অংশ ল'ব পৰাৰ জোখাৰে, যদিও কিছুমান তিৰোতাৰ সাহ-পিত আৰু শক্তি আছে, তথাপি ৰাজনৈতিক ক্ষেত্ৰত তেওঁলোকৰ কোনো স্থান নাই। সভা-সন্মিলন আদিলৈ মতা-মানুহহে যায়, তিৰোতা নাযায়।" ব্ৰাহ্মণৰ যুগৰ পৰা নাৰীৰ স্থান ক্ৰমান্বয়ে

নিম্নগামী হোৱাৰ অজস্ৰ প্ৰমাণ পোৱা যায়। ইতিহাসৰ সুৰুঙাৰে নাৰীৰ স্বাতন্ত্ৰ্যতা গৰ্ব হোৱাৰ অনেক বিষয়ৰ বিস্তৃত বিৱৰণ নিদিয়াকৈ সাম্প্ৰতিক সময়ত এই কথা ক'ব পৰা যায় যে, আধুনিক সভ্যতাৰ প্ৰবাল পৰিবৰ্তনৰ যুগত, ৰাজনৈতিক চেতনা আৰু আমূল অৰ্থনৈতিক বিপ্লৱৰ সন্মুখত জ্ঞানৰ পোহৰদীপ্ত এখন নাৰীসমাজ ক্ৰমান্বয়ে উদ্ভাসিত হৈ উঠিছে। নাৰী শিক্ষাৰো বিস্তাৰেই ইয়াৰ মূল কাৰণ। আনহাতেদি ১৯৬৩ চনতেই নাৰীৰ অধিকাৰ বিচাৰি আমেৰিকাত এক নাৰী বিপ্লৱ আৰম্ভ হৈছিল, যাৰ শক্তিশালী প্ৰভাৱে সমগ্ৰ পৃথিৱীক স্পৰ্শ কৰিবলৈ সমৰ্থ হৈছিল। National Organization of Women (NOW) এই সংগঠনটোৱে আঠোটা দাবীৰে যিখন অধিকাৰ পত্ৰ প্ৰস্তুত কৰি চৰকাৰৰ ওচৰত দাখিল কৰি তাৎক্ষণিকভাৱে গৃহিত কৰিবলৈ সমৰ্থ হৈছিল, সেয়া প্ৰকৃততে এক অবিস্মৰণীয় অধ্যায়ৰূপে চিহ্নিত হৈ ৰ'ল। পৰৱৰ্তী কালত এই আন্দোলনৰ দুটা ভয়ানক দিশৰ কথাও উল্লেখ কৰিব লাগিব। সমাজবিজ্ঞানীসকলৰ মতে এই আন্দোলনৰ ফলত আমেৰিকাত বিবাহ-বিচ্ছেদৰ সংখ্যা দ্ৰুত গতিত বাঢ়িল আৰু বহুতো কণ্-কণ্ ল'ৰা-ছোৱালী মাকৰ মৰমৰ পৰা বঞ্চিত হ'ল। প্ৰকৃততে এই নাৰীজাগৰণৰ কোনো আধ্যাত্মিক ভেটি আৰু উচ্চ আদৰ্শ নাছিল, যাৰ ফলত বহু নাৰীয়ে এনে ঠাইত খোপনি পুতিবলৈ বাধ্য হয় য'ত মানসিক শান্তি আৰু আনন্দ লুপ্তপ্ৰায়। আমাৰ ভাৰতবৰ্ষ তথা উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ মহিলা সমাজকো এই আন্দোলনৰ ঢৌৱে প্ৰত্যক্ষ নাইবা পৰোক্ষভাৱে প্ৰভাৱিত নিশ্চয় কৰিছে। তথাপি নাৰীৰ সুখ, শান্তি, নিৰাপত্তা আৰু স্বতন্ত্ৰতাৰ বাবে এখন অনুকূল অসমীয়া সমাজ আজিও স্পষ্ট হৈ উঠা নাই। আশ্বৰ্যৰ বিষয় এয়েহে যে কোন কাহানিতে অসমীয়া সাহিত্যত দুৰ্গাবৰী গীতি ৰামায়ণত ৰামৰ কণ্ঠত যেন শুনা গৈছিল পুৰুষসুলভ অৱজ্ঞাৰ আঁচোৰ "কিমতে চলিবা সীতা নাৰী ভীৰুমতি।" অথচ মহাপুৰুষ শংকৰদেৱৰ সৃষ্টিৰ মাজত "নাৰী ভীৰুমতি" শীৰ্ষক চৰিত্ৰই সম্পূৰ্ণৰূপে পৰিবৰ্তিত ৰূপ পাইছে। নিস্তব্ধ ৰাজসভাত অগ্নিবৰ্ষী ভাষাৰে সীতাই ৰামৰ বিৰুদ্ধে ৰাজহুৱাভাৱে উত্থাপন কৰিছে অন্তহীন, ক্ষমাহীন, বাকৰুদ্ধকাৰী এক অভিযোগনামা। অন্যায়-অপবাদৰ প্ৰতিবাদত মুখৰা নিৰ্যাতিতা নাৰীৰ বন্ধন মুক্তিৰ আৰ্তি।

প্ৰধানতঃ ভাৰতবৰ্ষৰ ইতিহাসত নাৰীৰ উত্থান-পতনৰ সম্পৰ্কে নুন্যতম আভাসেৰে আমি "অসমৰ সাম্প্ৰতিক সমাজ ব্যৱস্থাত নাৰীৰ সমস্যা আৰু সমাধানৰ উপায়" শীৰ্ষক আলোচনাৰ বাবে উপ-বিষয়সমূহ এনেদৰে নিৰ্বাচন কৰা হৈছে -

যৌতুক প্ৰথা, ডাইনী হত্যা, মহিলা আৰু অন্ধবিশ্বাস, বয়ঃসন্ধিকাল আৰু মহিলাৰ সমস্যা, মহিলা কৰ্মীৰ সমস্যা আৰু সৰ্বশেষত আছে গণমাধ্যম, বিজ্ঞাপন আৰু নাৰী। প্ৰকৃততে ইয়াত থকা প্ৰতিটো উপবিষয়েই বৰ্তমান এনে এক গুৰুত্বপূৰ্ণ ৰূপ ধাৰণ কৰিছে যে সীমিত সময়ৰ ভিতৰত ইয়াৰ যথাৰ্থ চিত্ৰ এখন ৰূপায়িত কৰিব পৰাতো সহজ নহয়। তথাপি এয়া যথাসাধ্য প্ৰচেষ্টাৰে নাৰীৰ উত্থান-পতনৰ বিষয়ৰ চিত্ৰমালাৰ ভ্ৰমণ। চলিত বছৰতে ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ৰ এখন আগশাৰীৰ বাতৰি কাকতৰ কোনোবা এটা পৃষ্ঠাৰ শিৰোনাম দেখি খন্তেকলৈ স্তব্ধ হৈছিলোঁ। শিৰোনামতো আছিল এনেধৰণৰ "যৌতুকজনিত হত্যাৰ শাস্তি হওক যাৱজ্জীৱন।" বাতৰিটোত লিখা হৈছিল যে যৌতুকজনিত অপৰাধত শাস্তি যাৱজ্জীৱন কাৰাদণ্ডতকৈ কম হোৱা উচিত নহয়। অলপতে এটা গোচৰত এনেদৰে মন্তব্য কৰিছে উচ্চতম ন্যায়ালয়ে। ১৯৯৬ চনত ফেব্ৰুৱাৰীত উত্তৰাখণ্ডৰ ৰুৰকিত ৰেণু ভাটনাগৰ নামৰ মহিলা এগৰাকীৰ পাকঘৰত কাম কৰি থকা অৱস্থাতে মৃত্যু ঘটে। ঘটনাটো সন্দৰ্ভত ৰেণুৰ শাহুৱেক দেওৰেক আৰু স্বামীক গ্ৰেপ্তাৰ কৰা হয়। হৰিদ্বাৰৰ ছেছন আদালতে আটাইকেইজনকে যাৱজ্জীৱন কাৰাদণ্ডৰ আদেশ দিছিল যদিও কেইবাটাও পৰ্যায় পাৰ হৈ যোৱাৰ পাছত বৰ্তমান এই বিষয়টো ৰাজ্যসমূহৰ আদালতলৈ আলোচনাৰ বাবে এৰি দিছে। বিষয়টো অতি তাৎপৰ্যপূৰ্ণ। আইনৰ সুৰুঙাৰে বিয়াগোম অপৰাধীকো সমাজত অবাধে বিচৰণ কৰা দেখিও ধৃতৰাষ্ট্ৰৰ ভূমিকা লোৱা ব্যৱস্থাৰ মাজতেই আমি লালিত পালিত। আশ্বৰ্যৰ বিষয় এয়েহে যে অশিক্ষিতৰ কথা ক'বই নেলাগে, শিক্ষিত বহুতো নাৰীয়ে তেওঁলোকক আইন-আদালতে কি কি সুৰক্ষা প্ৰদান কৰিছে, সেই সম্পৰ্কে কোনো ধাৰণা নাই। আনহাতেদি এই কথা উল্লেখযোগ্য যে নাৰীৰ ক্ষেত্ৰত 'নিৰ্যাতিতা' শব্দটো আমাৰ অতি পৰিচিত। সমাজত নাৰীসকল, বিশেষকৈ দৰিদ্ৰ সীমাৰেখাৰ তলৰ নিম্ন মধ্যবৃত্ত, শ্ৰমিক বা বস্তি চাহ জনজাতি আৰু চৰ অঞ্চলৰ মহিলাসকল অধিক নিৰ্যাতিত হোৱা দেখা যায় যদিও লোক লজ্জাৰ ভয়ত সুদীৰ্ঘ দিন প্ৰতিবাদ নকৰাকৈ থাকি উচ্চ মধ্যবিত্ত পৰিয়ালৰ মহিলাইও চৰম পৰ্যায়ত বাতৰি কাকত তথা সংবাদ মাধ্যমৰ শিৰোনাম দখল কৰাতো সাম্প্ৰতিক কালত নিত্য নৈমিত্তিক ঘটনাত পৰিণত হৈছে। আনহাতেদি অন্ধবিশ্বাস আৰু কু-সংস্কাৰৰ বলি হৈ 'ডাইনী' ৰূপত নাৰীক সজোৱা হৈছে, পাশৱিক উল্লাসেৰে হত্যা কৰাৰ দৃশ্য নিৰ্বিকাৰভাৱে প্ৰত্যক্ষ কৰিছে আজিৰ সভ্য সমাজে। শাৰীৰিকভাৱে প্ৰহাৰ কৰিছে, চুলি কাটি দিছে, মুখত ক'লা ৰং সানি

দিছে এক পৈশাচিক উল্লাসত মানুহ মত্ত হৈ উঠিছে। এই কথা ঠিক বেলতলা, ডলপা নাইবা গুৱাহাটীৰ জি. এছ. ৰোডৰ কাণ্ডই হওক আমাৰ জ্ঞাতে বা অজ্ঞাতে শত সহস্ৰ এনে ঘটনা ঘটিবই লাগিছে, টেলিভিচনৰ সন্মুখত একোখন চিৰিয়েল চোৱাৰ দৰে ৰৈ আছে শত সহস্ৰ অসমৰ তথাকথিত সংস্কৃতিবান, শান্তিপ্ৰিয় দৰ্শকসকল। সময় য'ত স্তব্ধ।

তাহানিতে বিশ্ববিশ্ৰুত দাৰ্শনিক কাৰ্লাইলে কৈছিল, "আমি দূৰৈৰ মনিব নোৱাৰা বস্তুৰ প্ৰতি মনোযোগ দিয়াতকৈ আমাৰ নিচেই কাষতে থকা স্পষ্ট হৈ থকা কোনো বস্তুৰ প্ৰতি মনোযোগ দিয়া উচিত।" ২০১১ চনৰ লোকপিয়লমতে ভাৰতবৰ্ষত শিক্ষিতৰ সংখ্যা ৭৪.০৪%। পুৰুষৰ শিক্ষিতৰ সংখ্যা ৮২.১৪% আৰু মহিলাৰ শিক্ষিতৰ হাৰ ৬৫.৪৬%। মহিলাৰ শিক্ষিতৰ হাৰ নিম্নগামী হোৱা এই সীমাৰেখাৰ সৈতে ওতঃপ্ৰোতভাৱে জড়িত হৈ আছে, নাৰীৰ অজ্ঞতা আৰু বঞ্চনাৰ ইতিহাস। যিসকলে সুশিক্ষিত হৈ নিজৰ ভৰিত ঠিয় দিছে, তেওঁলোকৰো সৰহসংখ্যকেই সময়ে সময়ে অভিযোগ কৰে যে কৰ্মস্থানত প্ৰকৃত অধিকাৰ আৰু স্বীকৃতিৰ পৰা বঞ্চিত হৈছে। আনহাতেদি নাৰী সৱলীকৰণ ব্যৱস্থা হৈছে ঠিক, কিন্তু ইয়াৰদ্বাৰা নাৰীৰ বাস্তৱ স্থিতিৰ কিমান পৰিবৰ্তন হৈছে, সেয়াও এক বিচাৰ্য বিষয়। এইখিনিতে এটি সমীক্ষাৰ কথা উল্লেখ কৰিব পৰা যায়। ভাৰতবৰ্ষৰ যিমান এইচ. আই. ভি. সংক্ৰমিত লোক আছে তাৰ ভিতৰত প্ৰায় ৩৯% ই নাৰী। আৰ্থিক স্থিতি আৰু শিক্ষাৰ অভাৱৰ বাবেই বহুসময়ত পৰিবাৰিক সম্বন্ধবোৰ, সমস্যাবোৰ যুক্তি-যুক্তবোৰ মীমাংসা কৰিব নোৱাৰি নিজৰ জীৱনটোলৈ নিজেই দুৰ্যোগ মাতি আনে। সাম্প্ৰতিক সময়ত সস্তীয়া প্ৰচাৰৰ লোভ, সহজলভ্য ধনৰ লালসা, অত্যাধিক আবেগ আৰু আত্মবিশ্বাসৰ অভাৱ বহুসময়ত নাৰী মৰ্যাদাৰ প্ৰতিবন্ধক হৈ থিয় দিয়া দেখা যায়। ইয়াৰ ফলশ্ৰুতিত অনেক সময়ত নিৰ্দোষী কোনো পুৰুষ হয়তো আদালতত থিয় হৈছে। নিৰ্যাতিত হৈছে পুৰুষ, নাৰী নহয়। সংখ্যাত তাকৰ হ'লেও এনেধৰণৰ কাহিনীৰে নাৰীৰ হাজাৰ বছৰীয়া গৌৰৱত আঘাত হানিছে। সৰ্বশেষত কওঁ গণতন্ত্ৰৰ চতুৰ্থ স্তম্ভ বুলি দাবী কৰা সংবাদ মাধ্যমৰ কৰ্মীসকলৰ এই ক্ষেত্ৰত এক গধুৰ দায়িত্ব আছে। টেলিভিচন চেনেলসমূহত নাৰী নিৰ্যাতনৰ ঘটনাসমূহ এনেধৰণে প্ৰদৰ্শন কৰাটো উচিত নহয়, যাৰ দ্বাৰা সমাজবিৰোধী শক্তিসমূহে উদগনি পায়। পণ্যদ্ৰব্য স্বৰূপে গণ্য নকৰি যদি নাৰী শক্তি আৰু সৃষ্টিৰ আধাৰৰূপে শ্ৰদ্ধাশীল মনোভাৱ পোষণ কৰে, তেন্তে এখন সুস্থ সমাজ নিৰ্মাণ

কৰিব পৰা যাব, য'ত নাৰী আৰু পুৰুষৰ মাজত বৈষম্যমূলক আচৰণ নেথাকিব, উচ্চাত্মিকাবোধ আৰু হীনমন্যতাবোধ কোনো উন্নয়নমূলক পৰিকল্পনাৰ হেঙাৰ হৈ থিয় দিব নোৱাৰিব। নাৰী 'দেহা সৰ্বস্ব' ধাৰণাৰ পৰা মুক্ত হৈ একোজন সফল ব্যক্তিৰূপে আমাৰ জাতীয় জীৱনত চিহ্নিত হ'ব।ঃঃ

On Sexism and Gender Insensitiveness in Language
(A Case study of Hemkosh Dictionary)

Dr. Devabrata Sharma

[Written with the help of Mrs. Santana Sharma, Principal, Jorhat Jatiya Vidyalaya]

Introduction:

It is not considered to be necessary to define gender insensitiveness at this level. Because he/she who is aware of them 'Gender Discrimination' must also be aware of gender insensitiveness. Still, we put it in this way. That gender difference exists among mankind is known to and admitted by all. But to be a male and to ignore the feeling and emotions of female is not only indifference but also to discriminate on the basis of gender differences is a crime.

But most of us are still unaware of other types of gender identities. They are the eunuch the trans-sexuals, the transvestites homo sexuals, both gays and lesbians and many other sexual minorities who are considered to be abnormals and hence shunned away and looked down upon. But modern medical science and humanitarian discourse have taught as to treat all human beings irrespective of his/her sex/gender as equals. But that remains an utopian idea. Gender insensitiveness continues be the grim reality.

Then we proceed to the next point of the discourse, i.e. sexism. First let us examine how. The dictionaries define this word.

Sexism1: Attitude or behavior based on traditional stereotypes of sexual roles.

Sexism2: Discrimination or prejudice based on a person's sex, esp. discrimination against woman. (Webster's Universal

College Dictionary, 1997)

So we propose to look into the treatment of the ... ideas of sexism and gender insensitivity as reflected in language. It is because a language is a universally shared public domain, and as a dictionary is the ultimate defining authority of each and every word, we would examine here how has Hemkosh, the most widely accepted and used Assamese dictionary, published for the last 112 years, been dealing with these issue. We would see whether the dictionary is gender-neutral or paternal-patriarchal-sexist in its approach to key and sensitive words.

Here we cite some words of Hemkosh and contrast them with the words signifying their opposite gender. Our comment is made alongside. Before we go into that table, let us note that in English 'chairman' is now being replaced by chair person, Mrs./ Miss by Ms (as we do not need to know whether a woman is married/ unmarried)

Words	Opposite gender words	Remarks
সৎ	সতী (P.1262 of Hemkosh)	Whereas the word 'সতী' signifies chastity and fidelity of woman, the word 'সৎ' only means noble/honest, but it has nothing to do with fidelity
পতিব্ৰতা (P.788 of Hemkosh)	তিৰোতা সেৱকা (p.638) স্ত্ৰীহিত (p.1336) স্ত্ৰৈণ (p.1338)	While the word পতিব্ৰতা signified absolute loyalty of woman to men, the corresponding opposite gender word should be 'পত্নীব্ৰত'. But no such word exists in any dictionary. On the contrary even when a man is loyal to his wife, he is looked down upon, laughed about in the society. The words 'তিৰোতাসেৱকা', 'স্ত্ৰীহিত', 'স্ত্ৰৈণ', are all used in a derogatory way.
ৰাষ্ট্ৰপতি ইং President	ৰাষ্ট্ৰপত্নী? ইং President	There is no word to signify a woman president of the country. 'পতি' is a male word, meaning 'husband', hance the proper female equivalent should not be ৰাষ্ট্ৰপতি but gender neutral word like 'ৰাষ্ট্ৰপ্ৰধান' should be popularised.
সভাপতি (1271) পৌৰপতি	পৌৰপত্নী? পৌৰমাতা? ???	If there is a, সভাপতি is there a সভাপত্নী? If there is a সভানেত্ৰী, is the opposite word সভানেতা? What are the opposite words পৌৰপিতা and পৌৰপতি? Can a woman do পৌৰহিত্য?
বেশ্যা (1000) পৰাংগনা (787) বাৰাংগনা (943) পতিতা, ৰণ্ডা,		Hemkosh is flush with dozens of words meaning prostitute. But all these words invariably point out female prostitutes. All these words enlisted in the first column do not have

ৰণ্ডী (1143) খাৰচাই, বাৰাস্ত্ৰী (948) গ্ৰামবল্লভা (889) বাৰবনিতা, বাৰবনী, বাৰবধূ (947) নটিনী (729) ৰূপাজীৱা, ৰূপোজীৱনী, দেহোপজীৱিনী, খাৰাভাতাৰী		any opposite gender words to denote male prostitute.
যৌনকৰ্মী	(যৌনকৰ্মী)	Hemkosh did not have this word till its 2006/7 edition. This time borrowed it from English but it has weighed it against woman by defining it as (স্ত্ৰী), দেহোপজীৱিনী a sex worker. The term excludes male sexworkers.

Dictionary as Instrument of Misogynism

A Dictionary is supposed to be compiled and published for the benefit of all its users, be they male and female. But some dictionaries have not only proved to be gender-insensitive or sexist they have even turned misogynists. 'Nari Narakasya Dwarah' (Woman is the gateway to Hell) was an infamous saying of Manusamhita, till Hindu code of ancient India. Not just Feminists or Females, but all sensible males are also taken aback by this outburst of hatred towards woman. For example the word ò1ßÁ is defined in the dictionary as follows: নৰক[২] বি. (সংনৰক, পাপীৰ দণ্ডৰ ঠাই, অশুচি বস্তুৰে পূৰ এতেকে) তিৰোতাৰ মাহেকীয়া স্ৰাৱ, যেনে - অমুক তাইৰ নৰকত পৰি থাকিব, the menstrual discharges of woman, menses.

This is evidently a reverberation of the Manusamhita. It reiterates the infamous saying 'Nari Narakasya Dwarah'.

Our point here is that all lexicographers as well as dictionary-users must be alert and awake against any such misogynism that might creep into a dictionary. If any such creeping is traced anywhere the lexicographers must be forced to purge, delete these words' for good.

'Frailty Thy Name is Women' Still Followed

The above sub-caption is naturally offensive. But this paper-writer hopes to be excused because he is merely quoting William Shakespeare, That too as a dramatic dialogue. These are the days of women-empowerment.

The popular sms read : 'India now ruled by Anna in South, Behenji in North, Didi in East, Aunty in Delhi, Madam at centre, above all Tai in Rashtrapati Bhavan'. But just political and economic empowerments are not enough to elevate women to a higher social status at par with their men counterpart. Language and culture are two important social domains where equality of women need to be asserted and established.

Because these are the days of Kalpna Chaula, Kiran Bedi, Sakuntala Devi, Lata Mangeskar, Medha Patkar, Arundhati Devi, Irom Sharmila and many more powerful and intelligent women. But the pages of dictionaries do not reflect the changing reality. They rather cherish the memories of bygone days when women were considered to be the weaker sex. Hemkosh bears witness to the prevalence of that underestimation and undetermination of women. To following words of Hemkosh would speak volumes about that.

স্ত্ৰীবুদ্ধি ঃ স্ত্ৰী লোকৰ কম বুদ্ধি বুজাওঁতে ব্যৱহাৰ কৰা শব্দ (p.1336) [a word to denote lesser intelligence of women

তিৰীমতি ঃ (সং স্ত্ৰীমতি, তিৰোতাৰ বুদ্ধি, তিৰোতাৰ যতিযুক্তা) দুৰ্বল বুদ্ধিযুক্তা, ভালকৈ বুজিব নোৱৰা ভয়াতুৰা, যেনে - 'দুৰ্ঘোৰ ৰজনী ইতো প্ৰেতাপিশাচৰ গতি; ঐত নেথাকিবা তোৰা সব তিৰীমতি'। of weak intellect, timid. (p. 638)

অবলা ঃ (সং ন (নাই) বল যাৰ, তিৰোতা, a woman, বিণ, স্ত্ৰী, দুৰ্বলা, আশ্ৰিতা, পালনীয়া, নিৰাশ্ৰয়া, weak, feeble, helpless, powerless, dependent weaker sex…

Nowhere it is mentioned that these words are obsolete now, there use is both offensive and objectionable. Assamese lexicography in general, and Hemkosh in particular that Shakespearean notion, 'Frailty, thy name is women'.

Other Core Issues of Sexuality

Nest we take up some other core issues of sexuality, vix,

homosexuality, neuter gender, childlessness, bachelorhood and children born out of wedlock. Well, a lexicographer is neither a moral judge, nor a moral police. He can only give an objective definition; but he cannot and must not weigh any word with his paternat patriarchal values. But the following table, framed on the basis of Hemkosh, gives only a contrary picture.

Words	Page No	Definition
সমকামিতা	1279	'সমলিংগৰ ব্যক্তিৰ মাজত যৌনক্ৰিয়া ঘটা বিকৃত মানসিকতা'। Here we point out that only a religious view can term homosexuality as a perversion today. It cannot be termed abnormal also. It is one particular like heterosexuality or bisexuality. A lexicographer is not entitled to pass judgments on whether or not homosexuality is abnormality or perversion.
জহৰা জাৰজ	547 554	The word 'bastard' must not involve any blame either on the mother or on the child. The dictionaries must alert their users against any possible misuse of such terms.
কাঠবাজী আঠুকড়ি বিয়েবাজী	300 971	এবাৰ প্ৰসৱ কৰি বাজী হোৱা তিৰোতা। All these 3 words are insult upon childrens/ one child women.
পুত্ৰ	839	(সং পুত্ৰ, পুত্ৰ ঃ পুৎ- এখন নৰক + ত্ৰা- উদ্ধাৰ কৰ; পুত্ৰ হ'লে মানুহ পুৎ নামেৰে নৰকলৈ নেযায়, এতেকে) পো, মতাসন্তান, a son. .... This definition is an avowed Hindu religious definition which infers that only a son (and a daughter) can save one from Hell.
পুত্ৰাৰ্থে ক্ৰিয়তে ভাৰ্যা	839	This is purely a Sanskrit proverb, nothing to do with Assamese. But Hemkosh chose to reproduce it. It is anti-women from two angles (i) Wives are created only have no sons. i.e. wives have no other roles apart from sex-providing and reproduction. (ii) Wives have to beget only sons and not daughters.
অনুসৰণ	60	'মৃত স্বামীৰ লগত একেখন চিতাত প্ৰাণ এৰা কাৰ্য; the cremation of a virtuous wives with her husband's corpse, the burning of a chaste wives on the funeral pyre of her husband'.
সতী যা	1262	'মৰা স্বামীৰ চিতাও প্ৰাণ এৰ।' ... These last three definitions, mainly the last two, are beacon calls to all women to follow their husbands to the funeral pyre. This is not only misogynist, but also anti human and reactionary to say the least.

Blasting Linguistic Hypocrisy

In English, the first language is called the Mother tongue. In Assamese or Indian Languages, the first language is termed 'মাতৃভাষা'. 'মাতৃভাষা' (Mothertongue) is also compared to মাতৃদুগ্ধ (Mother's milk). In a more devotional way people use to say 'অন্যত্ৰ বিৰলা দেৱী কামৰূপে গৃহে গৃহে'। In Axam Sahitya Sabha the theme song is 'চিৰচেনেহী মোৰ ভাষা জননী'। During movments for Assamese medium and also against foreigners, the war cry is 'জয় আই অসম'।

All this exposes a linguistic hypocrisy, a moral double standard regarding the words related to women. In conclusion it may be said that a dictionary may also be a bible for gender discrimination. One and even presence of any such gender insensitive, and/ or sexist word in a dictionary. Those words, though printed, must be relegated to the 'obsolete' or 'offensive' category. Language, the most popular and effective means of communication for all living human beings, must accord equal status to all its users irrespective of sex, sexuality and even asexuality.

Bibliography :

Various editions of Hemkosh,
Webster's Dictionary and
Asomia Jatiya Abidhan (all volume)

জীৱনৰ ৰঙ বেঙুনীয়া

ড° অৰূপা পটঙ্গীয়া কলিতা

ক'লা নাৰী লেখিকাসকলে তিনি ধৰণৰ সাহিত্যৰ পৰম্পৰাৰ লগত মুখামুখী হ'ব লগাত পৰিছিল। প্ৰথমটো বিশুদ্ধ আমেৰিকান। এই ধাৰাটো স্বাভাৱিকতে বগা মানুহৰ মূল্যবোধৰ ওপৰত প্ৰতিষ্ঠিত। এই ধাৰাৰ মুল উপজীব্য হ'ল বগা পুৰুষসকলৰ ধ্যান-ধাৰণা। দ্বিতীয় ধাৰাটো আফ্ৰিকান-আমেৰিকান। এই ধাৰাটো পুৰুষতান্ত্ৰিক মূল্যবোধৰ দ্বাৰা চালিত। কিয়নো ক'লা পুৰুষসকলে বগা পুৰুষসকলৰ ধ্যান-ধাৰণাক আপোন কৰি লৈছিল। তৃতীয় পৰম্পৰাটো নাৰীবাদী মূল্যবোধৰ ওপৰত প্ৰতিষ্ঠিত। কিন্তু বগা নাৰীসকলৰ জীৱন আৰু সমস্যাক কেন্দ্ৰ কৰিহে এই ধাৰাৰ সৃষ্টি হৈছিল। নাৰীকেন্দ্ৰিক হ'লেও এই শ্বেতাঙ্গী নাৰীমুক্তিবাদী ধাৰাটোৱে ক'লা নাৰীসকলৰ সমস্যাক আঁতৰাই ৰাখিছিল।

এই তিনিটা পৰম্পৰাই উপেক্ষা কৰা ক'লা নাৰী লেখিকাসকলে নিজৰ এক পৰম্পৰা সৃষ্টি কৰি ল'লে। এই ক'লা নাৰীসকলৰ সৃষ্টিৰ ধাৰাটোৱে তেওঁলোকৰ জীৱনৰ হা-হুতাশ আৰু যন্ত্ৰণাকে তুলি ধৰিছে। ক'লা নাৰীসকলে ভোগ কৰিব লগা হোৱা দাসত্বৰ ভয়াবহ ইতিহাস, বগা আৰু ক'লা দুইবিধ পুৰুষে কৰা যৌন অত্যাচাৰ, অপমান আৰু বিশ্বাসঘাতকতাৰ যন্ত্ৰণা, জীয়াই থাকিবৰ বাবে কৰা সংগ্ৰাম, হাজাৰটা নোপোৱাৰ ক্ষেদ, পৰিয়ালবোৰত পোৱা অসন্তুষ্টি - এই উপজীব্যসমূহক লৈ ক'লা নাৰীসকলে এক নিজস্ব সাহিত্যৰ ধাৰা সৃষ্টি কৰি পেলালে। মাৰ্গাৰেট ৱাকাৰ, ৰ'জা গাই, চাৰাহ ৰাইট, এলিচ ৱাকাৰ, টনী মৰিচন আদি ক'লা নাৰী-লেখিকাসকলে সৃষ্টি কৰা সাহিত্যই ১৯৮০ চন মানৰ পৰাই সমগ্ৰ বিশ্বৰে মনোযোগ আকৰ্ষণ কৰে। এই কৃষ্ণাঙ্গী নাৰীসকলৰ সৃষ্টিক উলাই কৰাটো অসম্ভৱ হৈ পৰিল।

এই কৃষ্ণাঙ্গী নাৰী লেখিকাসকলৰ সাহিত্য-কৰ্ম এজন ব্যক্তিৰ সাহিত্য নহয়। ই নিৰ্মম শোষণক ভিত্তি কৰি গঢ়ি উঠা এক পৰম্পৰাৰ সাহিত্য। এটা জাতিৰ ওপৰত জাপি দিয়া আৰ্থ-সামাজিক শোষণৰ ইতিহাস পাহৰা সহজ কথা নহয়। পাছত জাতিটোৱে উন্নতি কৰিলেও চেতনাৰ পৰা শোষণ-অত্যাচাৰৰ চেকা মচ নাখায়। জন এডগাৰ বাইদমেনে (John Edgar Wideman) তেওঁৰ উপন্যাস

'Sent for you yesterday' ৰ পাতনিত এইদৰে কৈছে- 'অতীত আমাৰ মাজত জীয়াই থাকে, আমাৰ মাজেদি অতীতে জীৱন পায়। আমি অহাৰ আগেয়ে এই পৃথিৱীত অহা-যোৱা কৰি থকা আত্মাবিলাকৰ মাজত আমি প্ৰত্যেকেই আশ্ৰয় লওঁ। তেওঁলোকেও নিজৰ অস্তিত্বক অনবিছিন্ন কৰি ৰাখিবলৈ আমাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। আমিও আমাৰ জীৱনবোৰ পূৰ্ণ ভাবে জীয়াই থাকিবলৈ তেওঁলোকৰ উপস্থিতিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰোঁ।' টনী মৰিচনেও কৈছে, 'আমি যদি আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত যোগাযোগ নাৰাখোঁ, আচলতে আমি নিজকে হেৰুৱাই পেলাম'। এই ক'লা লেখকসকলৰ অতীত বা পূৰ্বপুৰুষ মানেই হ'ল এক ভয়ঙ্কৰ শোষণ আৰু অৱদমনৰ ইতিহাস। সভ্য সমাজে সেই ইতিহাস পাহৰিব খোজে। টনী মৰিচনে 'Beloved' নামৰ উপন্যাসখন লেখি উঠাৰ পাছত কৈছিল- 'মই লেখা কিতাপবোৰৰ ভিতৰত এইখনেই যেন আটাইতকৈ কম পাঠিত কিতাপ হয়। ইয়াত মই এনে কিছুমান কথাৰ অৱতাৰণা কৰিছোঁ যে চৰিত্ৰবোৰেও মনত ৰাখিব নোখোজে। মই নিজে মনত ৰাখিব নোখোজো, বগা মানুহ খিনিয়ে মনত ৰাখিব নোখোজে।'

এই ক'লা নাৰী লেখিকাসকলৰ অন্যতম শক্তিশালী লেখিকা এলিচ ৱাকাৰ (Alice Walker)। এলিচ ৱাকাৰৰ হাতত এই সভ্য সমাজে পাহৰিব খোজা ইতিহাসৰ ৰূপায়ন হৈ পৰিছে মৰ্মস্পৰ্শী। তেওঁৰ 'Possessing the secret of joy', 'Meridian', 'The Temple of My Familiar' আদি গ্ৰন্থৰ পঠন অভিজ্ঞতাই অনুভূতিক এক অনন্য মাত্ৰাত পৌচাই দিয়ে। The Color Purple কিতাপখনে পুলিৎজাৰ পুৰস্কাৰ পাইছিল (১৯৮৩)। এই কিতাপখন ষ্টিভেন স্পিলবাৰ্গৰ কুশলী হাতত এখন হৃদয় মথি যোৱা চলচিত্ৰ হৈছে। এই চিনেমাখন দৰ্শনৰ পাছত বহুদিনলৈকে মনটো আকুহি থাকে। Blue musicৰ গায়িকা Shugক মাতাল অৱস্থাত দাঙি অনা দৃশ্যটো, Celieএ তাইৰ গিৰীয়েকক দাড়ি খুৱাওতে ডিঙিত চলোৱা ক্ষুৰ খনৰ সেই হোহোকা-পিচলা, তাইৰ খোৱা টেবুলত কৰা প্ৰতিবাদ - দৃশ্যবোৰ পাহৰা সহজ নহয়।

The Color Purple ত আছে ক'লা মানুহৰ ডাঠ বেঙুনীয়া ৰঙৰ দুখৰ অপূৰ্ব চিত্ৰণ। গোটেই উপন্যাসখন লেখা হৈছে চিঠিৰ মাজেৰে (Epistolary method)।

কেতিয়াবা ভগবানলৈ চিঠি লেখিছে, কেতিয়াবা ভনীয়েক নীতিয়ে

বায়েকলৈ চিঠি লিখিছে। ক'ৰবাত ডায়েৰীৰ পাত আহিছে, স্মৃতিচাৰণো আহিছে। উপন্যাসখন আৰম্ভ হৈছে চৌধ্য বছৰীয়া চিলিৰ ভগবানলৈ লেখা এখন চিঠিৰে। এই আৰম্ভণিৰ চিঠিখনেই লৈ আনে ক'লা নাৰীৰ ওপৰত চলা নিজৰে পুৰুষৰ নিৰ্মম যৌন শোষণ। বেঙুনীয়া দুখৰ কি গাৰ নোম দাল দাল কৰা চিত্ৰণ।

'মৰমৰ ভগবান,

মোৰ চৌধ্য বছৰ হৈছে। মই সদায়ে এজনী ভাল ছোৱালী। মোৰ কি হৈছে বুজিবলৈ আপুনি মোক কিবা এটা চিন দেখুৱাব পাৰে।

যোৱা বসন্তত লুচিয়াচৰ জন্মৰ পাছৰে পৰা মই তেওঁলোকৰ উখনা-উখনীবোৰ গম পাই আছোঁ। তেওঁক বাহুত ধৰি টনা-টনি কৰিছিল। তেওঁ কৈছিল বৰ সোনকাল হৈ আছে। মোৰ গা ভাল নহয়। শেষত সি তেওঁক অকলশৰে থাকিবলৈ দিছিল। এসপ্তাহ পাৰ হৈছিল মাত্ৰ। সি তেওঁক বাহুত ধৰি টানিবলৈ আকৌ আৰম্ভ কৰিছিল। তেওঁ কৈছিল নাই, নহ'ব। দেখা নাই মোৰ শৰীৰ আধামৰা আৰু এই ল'ৰা-ছোৱালীৰ জাকটো আছেই নহয়।

তেওঁ মেকনত থকা ডাক্তৰণী ভনীয়েকৰ ঘৰলৈ ফুৰিবলৈ গৈছিল। ঘৰখনৰ দায়িত্ব মোৰ হাততে দি গৈছিল। মই তাৰ পৰা কেতিয়াও এষাৰো ভাল মাত শুনা নাই। সি আহি মোক কৈছিলহি- তোৰ মাৰে যিটো নকৰে, সেইটো তই কৰিব লাগিব।'

এইখন চিঠিৰে উপন্যাসখন আৰম্ভ হৈছে। দ্বিতীয়খন চিঠিও চিলিয়ে ভগবানলৈ লেখা -

মৰমৰ ভগবান,

মোৰ মাৰ মৃত্যু হ'ল। অভিশাপ দি চিঞৰি চিঞৰি মোৰ মাই মৃত্যুবৰণ কৰিলে। মায়ে মোক অভিশাপ দিছিলে। মোৰ পেটটো ডাঙৰ হৈ পৰিছে। মই বেগাই খোজ কাঢ়িব নোৱাৰো। .... সি মোৰ কেঁচুৱাটো লৈ গ'ল। মই শুই থাকোঁতেই লৈ গ'ল। হাবিত নি মাৰি পেলালেগৈ। .....'

তৃতীয় চিঠিখন -

'মৰমৰ ভগবান,

সি মোক দেখিব নোৱাৰা হৈছে। সকলো সময়তে কৈ থাকে মই অমঙ্গলীয়া। মোৰ দ্বিতীয় পোনাটোও সি লৈ গ'ল। এইবাৰ সি কেঁচুৱাকণ বেচি দিলেগৈ।.... ।'

এইদৰে ভগবানলৈ লেখা চিঠি কিছুমানেৰে চিলিয়ে তাইৰ ভয়ঙ্কৰ জীৱনটোৰ কথা অৱতাৰণা কৰিছে। চিলিৰ জীৱনটো আচলতে অকল এজনী নাৰীৰে নহয় এক বিশেষ নিপীড়িত জনগোষ্ঠীৰ ইতিহাস। চিলিয়ে দুবাৰকৈ এক অত্যাচাৰী পুৰুষৰ ঔৰষত গৰ্ভধাৰণ কৰিলে। দুয়োবাৰ সন্তানৰ মুখ নেদেখিলে। চিলিক উপৰ্য্যুপৰি ধৰ্ষণ কৰিছিল তাইৰ সতীয়া পিতাকে। সতীয়া দেউতাকৰ হাতত ভূ-লুণ্ঠিত হ'ল তাইৰ শৈশৱ আৰু যৌৱন। তাইক ল'ৰা-ছোৱালী থকা এজন ঘৈণী মৰা পুৰুষলৈ বিয়া দিয়া হ'ল। চিলিৰ গিৰীয়েকো তাইৰ বাপেকৰ দৰেই অত্যাচাৰী পুৰুষ। ইতিমধ্যে চিলিৰ বাপেকে তাইৰ সৈতে একে বয়সৰ ছোৱালী গ্ৰেক ঘৰলৈ আনিলে। প্ৰথমতে চিলিৰ গিৰীয়েকে গীৰ্জাত তাইৰ ভনীয়েক নীতিক দেখি বাৰে বাৰে সিহঁতৰ ঘৰলৈ আহিছিল। চিলিৰ শুকান জীৱনটোত ভনীয়েক জনীয়ে আছিল একমাত্ৰ সান্ত্বনা। নীতিক 'Mr. - ' ৰ (কিতাপখনত এই পুৰুষজনক 'Mr.-' বুলিয়ে উল্লেখ কৰা হৈছে।) পৰা ৰক্ষা কৰিবলৈ চিলি সাজু হ'ল। তাই ভনীয়েকক পঢ়া-শুনা কৰিবলৈ ক'লে আৰু এই ল'ৰা-ছোৱালী থকা বয়সীয়া মানুহটোক বিয়া কৰাবলৈ হাক দিলে। তাই বুজাইছিল এই মানুহটোক বিয়া কৰালে নীতি তাহাঁতৰ মাকজনী মৰাৰ দৰে মৰিব লাগিব। বাপেকে নীতিৰ সলনি চিলিকে Mr.- লৈ দিব খুজিলে। Mr.- ৰ ঘৈণীয়েকক হত্যা কৰা হৈছিল, তাৰ চুগ নামৰ এজনী Blues music ৰ গায়িকাৰ লগত কেলেঙ্কাৰী আছিল। চুগৰ (Sugar শব্দটোৰ পৰা আহিছে) সম্পৰ্কে চিলি কৌতুহলী হৈ উঠিল। চুগৰ সম্পৰ্কে চিলিয়ে ভগবানলৈ চিঠি লেখি এইদৰে জনাইছে - 'মই দেখা মাইকী মানুহবোৰৰ ভিতৰত চুগেই আছিল আটাইতকৈ ধুনীয়া মোৰ মাতকৈ ধুনীয়া। মোতকৈ দহহাজাৰ গুণ ধুনীয়া।' চুগৰ ছবি এখন গোটাই চিলিয়ে ৰাতিৰ ৰাতিটো চাই থাকে। চিলিয়ে নীতিক বাপেকৰ পৰাও ৰক্ষা কৰে - 'আমাৰ নতুন মাৰ বেমাৰ হ'লে মই তাক নীতিক একো নকৰি মোকে ল'বলৈ অনুৰোধ কৰোঁ।' তাই নীতিৰ সলনি Mr.- ৰ এপাল ল'ৰা-ছোৱালীৰে ভৰা সংসাৰলৈ যাবলৈকো সাজু হ'ল। চিলিৰ সম্পৰ্কে তাইৰ বাপেকে Mr.- ৰ আগত এইদৰে কৈছিল - 'তাই কুমাৰী নহয়, দুবাৰকৈ তাই নষ্ট হৈছে।... কুমাৰী ছোৱালী কেলেই লাগিছে? মই সেইজনী কুমাৰী ছোৱালীকে

আনিছিলো। কি দাল হ'ল? সকলো সময়তে বেমাৰ। ল'ৰা-ছোৱালীয়ে তাইক মূৰত ধৰে, ৰান্ধিব নোৱাৰে।... এইক (চিলি) ঘৰৰ পৰা পঠিয়াবৰ হ'ল, এইৰ পৰা মই ৰক্ষা পৰিব খোজো। তাই কুৎসিত। কিন্তু তাই ঘৰখন ভালকৈ ধৰিব। ... তাই মতামানুহ এটাৰ দৰে গাধা-খাটন দিব পাৰে। ... তাইৰ প্ৰায় বিচ বছৰ হ'ল। এটা কথা কৈ থওঁ তাই কিন্তু ফাঁকি মাৰে।' এইজন পিতৃৰ ওচৰৰ পৰা তাই গিৰীয়েক নামধাৰী আন এক অত্যাচাৰী পুৰুষৰ ঘৰলৈ গ'ল। তাইৰ বৈবাহিক জীৱনৰ বৰ্ণনাই পাঠকক স্তম্ভিত কৰি তোলে। ১৯০০ চনৰ প্ৰথম ভাগৰ প্ৰেক্ষাপটত লেখা এই উপন্যাসখনত নাৰীৰ অৱস্থান কি ভয়ঙ্কৰ ভাবে অঙ্কিত হৈছে। চিলিয়ে শুনিবলৈ পাই যে তাইৰ ভনী নীতিৰ মৃত্যু হৈছে। চিলিৰ জীৱনলৈ দুগৰাকী নাৰী আহে। এজনী হ'ল তাইৰ সতীয়া পুতেক হাৰ্পুৰ ঘৈণী চফিয়া আৰু তাইৰ গিৰীয়েকৰ প্ৰেমিকা চুগ। তাৰপাছত উপন্যাসখনত যিবোৰ চিঠি আছে তাত চুগ আৰু চফিয়াই আধিপত্য পাইছে। চফিয়া আৰু হাৰ্পুৰ মাজে মাজে মাৰা-মাৰি লাগে। গিৰীয়েকলৈ হাত তোলা চফিয়াৰ তেজ দেখি চিলি অবাক হয়। চফিয়াৰ কাহিনীও আন এক নিপীড়িতৰ কাহিনী। হাৰ্পুৰ প্ৰেমিক স্কুইকক (তাইৰ মাতটো বৰ টেংটেঙীয়া আছিল) মাৰ-ধৰ কৰি চিৰদিনৰ বাবে গিৰীয়েকক পৰিত্যাগ কৰে। চফিয়া আকৌ মাৰ-ধৰৰ কেচত পৰি জেললৈ যাব লগাত পৰে। এইবাৰ তাই স্বয়ং মেয়ৰকে ঘোচা মাৰিছিল আৰু মেয়ৰৰ পৰিবাৰক টান কথা শুনাইছিল। চফিয়াই জেলতো তাইৰ এই তেজী ব্যক্তিত্বৰ বাবে প্ৰচুৰ মাৰ খাইছিল। তেজী চফিয়া শেষলৈ ডিপ্ৰেচন ৰোগৰ চিকাৰ হৈ পৰে। চিলিৰ দৰে সহি সহি মাৰ খাবলৈ চফিয়া নাৰাজ আছিল। চিলিয়ে Mr.-ৰ ঘৰত গেবাৰি খাটি দুখৰ ভাত খাইছিল। ভনীয়েক সুন্দৰী ছোৱালী আছিল। তাই বায়েকৰ ঘৰত দুদিনমান থকাকৈ আহোতে সি আকৌ তাইৰ প্ৰতি লোভ প্ৰদৰ্শন কৰে। নীতি এহাল মিশ্যনেৰী দম্পত্তিৰ লগত আফ্ৰিকালৈ যায়গৈ। এইহাল দম্পত্তিৰ দুজন তুলি লোৱা শিশু আছিল। এই পৰিয়ালটোৰ লগত নীতিয়ে সন্মানেৰে আৰু সুখেৰে জীৱন অতিবাহিত কৰিছিল। নীতিয়ে সদায়ে চিলিলৈ চিঠি লেখিছিলে। নীতিৰ চব চিঠি Mr.-এ লুকুৱাই থৈছিল। চিলিয়ে ভাবিছিল তাইৰ মৰমৰ ভনীজনী মৰিল। ইতিমধ্যে চুগৰ লগত চিলিৰ এক বিশেষ বন্ধুত্ব হয়। চুগৰ হাতত ধৰি চিলি এক উপ-মানৱীয় অস্তিত্বৰ পৰা উঠি আহে। এক নতুন অধ্যায় উন্মোচিত হয় চিলিৰ অন্ধকাৰ জীৱনত। চুগে গ্ৰেডি নামৰ এজনক বিয়া কৰাই আৰু চিলিক তাইৰ অন্ধকাৰ জীৱনৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰি লৈ যায়গৈ। চুগৰ সহায়ত চিলিয়ে তাইৰ

অত্যাচাৰী গিৰীয়েকে লুকাই থোৱা ভনীয়েকৰ চিঠিবোৰ উদ্ধাৰ কৰে। তাই যেন নীতিক আকৌ এবাৰ ঘূৰাই পালে। চিলিয়ে গম পাই যে তাই ইমানদিনে বাপেক বুলি ভাবি থকা মানুহজন আচলতে তাইৰ সতীয়া বাপেক। চিলিৰ আচল বাপেকৰ জীৱন গাথাও আন এক শোষণৰ কাহিনী। তেওঁ এজন সফল ব্যৱসায়ী আছিল। বেছ টকা-পইচা অৰ্জন কৰিছিল। সা-সম্পত্তিও কৰিছিল। ক'লা মানুহ এজনৰ এই উন্নতি বগা মানুহখিনিৰ সহ্য নহ'ল। বগা মানুহৰ দল এটাই চিলিৰ দেউতাকক মাৰি তেওঁৰ দোকান-পোহাৰ জ্বলাই পেলালে। চিলি দেউতাকৰ কিছু সম্পত্তিৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ল। চুগৰ অনুপ্ৰেৰণাতে চিলিয়ে এখন কাপোৰ চিলোৱা দোকান আৰম্ভ কৰে। পৰিশ্ৰমী চিলিয়ে কম সময়তে উন্নতি কৰিবলৈ সক্ষম হ'ল।

উপন্যাসখনে আন এক মোৰ লয়। দাসীৰ উপ-মানৱীয় অস্তিত্বৰ পৰা চিলিয়ে নিজকে এগৰাকী স্বাৱলম্বী, সুখী, আত্ম-বিশ্বাসী নাৰীলৈ ৰূপান্তৰিত কৰি পেলায়। চিলিয়ে ভনীয়েক নীতিক ঘূৰাই পালে, আৰু ঘূৰাই পালে সতীয়া বাপেকে বিক্ৰী কৰি দিয়া দুই সন্তানক। নীতিক আফ্ৰিকালৈ লৈ যোৱা মিশ্যনেৰী দম্পত্তিয়ে চিলিৰ দুই সন্তানক কিনি দত্তক লৈছিল। মিশ্যনাৰী দম্পতীহাল হ'ল চামুৱেল আৰু কৰিণী। কৰিণীৰ মৃত্যুৰ পাছত নীতিয়ে চামুৱেলক বিয়া কৰালে। চামুয়েলৰ পৰাই নীতিয়ে চিলিৰ সন্তানৰ ৰহস্যটো গম পাইছিল।

নীতিৰ হেৰোৱা পুত্ৰ আদামে আফ্ৰিকাৰ ছোৱালী টাচিৰ প্ৰেমত পৰি তাইক বিয়া কৰালে। টাচিৰ যোগেদি এলিচ ৱাকাৰে নাৰীৰ আন এক শ্বাসৰুদ্ধকাৰী অবদমন তুলি আনিছে। টাচি চৰিত্ৰটো এলিচ ৱাকাৰে 'Possessing the secret of joy' (Pocket Books:1992) নামৰ কিতাপখনলৈকো লৈ গৈছে। টাচিৰ মাজেদি প্ৰকাশ পাইছে নাৰীৰ জননেন্দ্ৰিয় ক্ষত-বিক্ষত কৰাৰ অসুস্থ পৰম্পৰা। টাচি চৰিত্ৰটো হৈ পৰিছে ৮৫ৰ পৰা ১১৪ নিযুত নাৰীয়ে ভোগ কৰা এক অবৰ্ণনীয় অত্যাচাৰৰ প্ৰতীক। এলিচ ৱাকাৰৰ হাতত টাচি এক বহু-মাত্ৰিক চৰিত্ৰ হৈ পৰিছে।

হাৰ্পু আৰু চফিয়াৰ পূৰ্ণমিলন হ'ল। চিলিৰ চৰিত্ৰৰ ৰূপান্তৰেই চফিয়াকো নৈৰাশ্যৰ গহ্বৰৰ পৰা ৰক্ষা কৰিলে। আনফালে Mr.-ৰ চৰিত্ৰটোৰ সলনি হয়। অনুতপ্ত আৰু দুৰ্বল হৈ পৰা Mr.-ৰ ওচৰলৈ চিলি ঘূৰি আহে। কিন্তু ক্ষমতাৰ অৱস্থান সম্পূৰ্ণ সলনি হৈ পৰিল। অত্যাচাৰী, ক্ষমতাৰ বাঘজৰী লৈ চিলিক শাসন কৰা মানুহজন দুৰ্বল হ'ল। আনহাতে দাসী ৰূপে জ্ঞান কৰা চিলিৰ হাতত থাকিল টকা-পইছা, মান-সন্মান আৰু ক্ষমতা, শাসন কৰাৰ যোগ্যতা।

উপন্যাসখনৰ শেষৰ চিঠিখন চিলিয়ে অকল ভগবানলৈকে লেখা নাই,

চিলিয়ে এইদৰে সম্বোধন কৰিছে - 'মৰমৰ ঈশ্বৰ, মৰমৰ তৰাবোৰ, মৰমৰ গছবোৰ, মৰমৰ মানুহবোৰ, মৰমৰ ঈশ্বৰ,' এইখন চিঠিত নীতি আৰু চিলিৰ পুনৰ মিলনৰ বৰ্ণনা আছে- 'নীতিয়ে ঘৰৰ বাৰাণ্ডাত ভৰি দিয়াৰ লগে লগে মোৰ এনে লাগিছিল, মই কিজানি মৰিয়ে গ'লো। চুগ আৰু এলকৰ্টৰ মাজত মই কঁপি আছিলোঁ। নীতি কঁপি কঁপি থিয় দি আছিল চামুৱেল আৰু নিশ্চয় আদামে হ'ব। উপন্যাসৰ এই চিঠিখনত এটা পৰিয়ালৰ প্ৰীতিভোজৰ বৰ্ণনা আছে। এই ভোজ বৰ্ণনাৰে 'Color Purple' উপন্যাসখন শেষ হৈছে।

'Color purple' এলিচ ৱাকাৰৰ শ্ৰেষ্ঠ উপন্যাস বুলি কোৱা হয়।

১৯৩০ চনৰ জৰ্জিয়াৰ গাঁৱলীয়া অঞ্চলক প্ৰেক্ষাপট কৰি লেখা এইখন কিতাপত ক'লা নাৰীৰ জীৱন-গাথা এক অপূৰ্ব শিল্প হৈছে। যাতনা আৰু দুখক এলিচ ৱাকাৰে এক সত্যানুসন্ধান কৰি তুলিছে। এই সত্যানুসন্ধানে পাঠকৰ মনন সমৃদ্ধ কৰে। ইয়াত নাৰীৰ একতাৰ শক্তিৰ বলিষ্ঠ ৰূপ দেখুৱা হৈছে। এখন ভয়ানক ভাবে প্ৰতিকূল সমাজত চিলি, চফিয়া, নীতি, চুগ, স্কুইক- আটাইকেইজনী হাতত ধৰাধৰিকৈ থিয় দিব পাৰিছে।" ইয়াত নাৰী নাৰীৰ শত্ৰু নহয়। সতিনীও হৈ পৰিছে পৰম বান্ধৱী। মাহীমাকো প্ৰেৰণা হৈ দেখা দিছে। চুগ চিলিৰ সতিনী। অথচ এই চুগৰ লগতে চিলিৰ এক অদ্ভুত সম্পৰ্ক হয়। এই সম্পৰ্কত যৌনতাৰ ছাঁও আছে। চুগ নহা হ'লে চিলি জীৱনত থিয় দিব নোৱাৰিলেহেঁতেন। চিলি আৰু সতীয়া বোৱাৰী চফিয়াই নিজা নিজা পুৰুষৰ পোৱা যন্ত্ৰণা ভগাই লৈছিল, জীৱনটো সহনীয় কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল। চিলি আৰু নীতিৰ মাজতো আছিল এক গভীৰ ভাল পোৱা। আনহাতে পুৰুষবোৰ এই নাৰীখিনিৰ জীৱনত অভিশাপ হৈছে অথবা কোনো গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰিবলৈ সক্ষম হোৱা নাই। পুৰুষৰ চিত্ৰায়ণে কিছুমান অত্যাচাৰী জন্তুকহে তুলি ধৰিছে। Mr.- অথবা এলকৰ্টৰ ভূমিকা চুগ বা চিলিৰ জীৱনত তেনেই নগণ্য। হাৰ্পুৰ চৰিত্ৰটোৱে পুতৌহে উদ্ৰেক কৰে। হাৰ্পুৱে সোপা-সোপে খাই বলবান হ'বলৈ চেষ্টা কৰে যাতে ঘৈণীয়েক চফিয়াক বেছিকৈ মাৰ-ধৰ কৰিব পাৰে। চফিয়াক মাৰিবলৈ গৈ প্ৰায়ে হাৰ্পুৱেহে বেছিকৈ মাৰ খাব লগাত পৰে। চিলিৰ সতীয়া বাপেক, তাইৰ অত্যাচাৰী গিৰীয়েক Mr.- এইবোৰ চৰিত্ৰ বাকী নাৰীচৰিত্ৰবোৰৰ তুলনাত শেঁতা হৈ পৰে।

চিলিয়ে আদিৰ পৰা অন্তলৈ ভগবানৰ চিঠি লেখে। ক'লা নাৰী চিলিৰ বিশ্বাসৰ জগতখনত ভগবান এজন বগা পুৰুষ আছিল। চুগৰ লগত কথা পাতি তাইৰ অন্য বিষয়ৰ দৰে ভগবান সম্পৰ্কেও ধাৰণা সলনি হয়। তাইৰ চুগৰ পৰা

শিকে ভগবানৰ কোনো লিঙ্গ নাই, বৰ্ণ নাই। তাই তেনেকৈয়ে ভাবিবলৈ শিকে আৰু এনেকৈয়ে ভগবানক নিজৰ আপোন কৰি লৈ মনৰ কথা ব্যক্ত কৰে। গোটেই উপন্যাসখন চিলিৰ ভগবানলৈ লেখা চিঠিৰ মাজেদি লেখিকাই পাঠকক আগবঢ়াই দিছে।

উপন্যাসখনৰ নামটো 'বেঙুনীয়া ৰঙ' চিলিৰ মাজত চুগে ৰোপন কৰা জীৱনৰ প্ৰতি থকা ভালপোৱাৰ প্ৰতীক এখন বেঙুনীয়া ফুলৰ বাগিচাত চুগে চিলিক ভগবানৰ অপূৰ্ব উপহাৰ এই জীৱন-জগতলৈ চকু মেলি চাবলৈ শিকায়। চিলিয়ে তাইৰ অন্ধকাৰ জীৱনৰ খোলাটোৰ পৰা ওলাই এখন ধুনীয়া পৃথিৱী চাবলৈ শিকে। চুগে চিলিক কৈছিল- 'তুমি বেঙুনীয়া ৰঙবোৰ গছকি খোজ কাঢ়িলে ভগবানে বৰ দুখ পাব।'

কিতাপখনত এলিচ ৱাকাৰে এক অদ্ভুত ধৰণৰ ইংৰাজী ভাষা ব্যৱহাৰ কৰিছে। এই ভাষা এজনী অশিক্ষিত, মাত্ৰ আখৰ জোটাই জোটাই মনৰ ভাব প্ৰকাশ কৰিব পৰা গাঁৱলীয়া ছোৱালীৰ ভাষা। স্কুললৈ যাবলৈ নোপোৱা তাই ভনীয়েকৰ পৰাই আখৰ শিকিছিল। এই ভাষাত ব্যাকৰণ নাই, শব্দৰ চাতুৰী নাই, বাক্য গাঁথনিৰ কৌশল নাই। আছে মাথোঁ এক কেঁচা আবেগৰ প্ৰকাশ। খহটা ভাষা এটাৰে চিলিয়ে অনৰ্গল লেখি গৈছে এক যন্ত্ৰণাৰ ইতিহাস।

"She say it too soom'
'But 2 don't never git used to it.'
'Don't nobody come see us.'
'I don't bleed no more.'
'They calls me yellow.'

এই ধৰণৰ টুকুৰা-টুকুৰ বাক্যৰে চিলিয়ে তুলি ধৰিছে তাই জীৱন আৰু জগত। এক মসৃণ ভাষাই চিলিৰ খহটা জীৱনটো এইদৰে তুলি আনিব নোৱাৰিলেহেঁতেন। সতীয়া বাপেকে চৌধ্য বছৰীয়া জীয়েকক কৰা ধৰ্ষণৰ বৰ্ণনা চিলিৰ খহটা ভাষাই আৰু হৃদয়বিদাৰক তথা ক্ষুৰধাৰ কৰি তুলিছে।

'The Color purple'ৰ বেঙুনীয়া ৰঙে কলিজাত দাগ কাটি যায়। এই দাগৰ ৰঙো হৈ পৰে বেঙুনীয়া।

*****

ডাইনী ঃ এক নাৰীকেন্দ্ৰিক সমস্যা

ৰীতা দত্ত, মুৰব্বী অধ্যাপিকা, অসমীয়া বিভাগ
পদ্মকুমাৰী গগৈ, সহকাৰী অধ্যাপিকা, অসমীয়া বিভাগ
সোণাৰি মহাবিদ্যালয়, সোণাৰি

১.০ অৱতৰণিকা ঃ

অসমত সঘনাই সংঘটিত হৈ থকা এক জঘন্য অপৰাধ হৈছে ডাইনী হত্যা। ই এক বৰ্বৰ তথা মৰ্মন্তুদ ঘটনা। কেৱল এয়ে নহয়, ডাইনী হত্যা হ'ল এক ভয়ানক সামাজিক ব্যাধি, যি সততেই সুস্থ, শিক্ষিত মানুহৰ বিবেক দংশন কৰে। ইয়াৰ অন্তৰালত যি কাৰণেই নাথাকক কিয়, এনে হত্যা বন্ধ কৰিবলৈ হ'লে কিন্তু সমূহীয়া প্ৰচেষ্টাৰ অত্যন্তই আৱশ্যক। কাৰণ অনগ্ৰসৰ, নিৰক্ষৰ, পৰম্পৰাশ্ৰয়ী লোকসমাজৰ মনৰ পৰা একেদিনাই এনেধৰণৰ পুৰণি-কলীয়া বিশ্বাস বা ৰীতি-নীতি আঁতৰোৱা কোনোপধ্যেই সম্ভৱ নহয়। যিকোনো ব্যক্তি বা স্বেচ্ছাসেৱী অনুষ্ঠানেও একো কৰিব নোৱাৰে, যদিহে জনস্বাস্থ্যৰ প্ৰতি ৰাষ্ট্ৰই চৰম অৱহেলা দেখুৱাই থাকে। 'ডাইনী' বিশ্বাস কৰা সম্প্ৰদায়সমূহ যে আৰ্থিকভাৱে জুৰুলা ইও একপ্ৰকাৰ নিশ্চিত। অৰ্থনৈতিক জড়তাপূৰ্ণ শিক্ষাৰ পোহৰ নপৰা আৰু সংস্কাৰপূৰ্ণ সমাজতহে ডাইনী হত্যা সঘনাই সংঘটিত হোৱা বুলি বাতৰি কাকতত প্ৰকাশিত সংবাদবোৰৰ পৰা অনুমান কৰিব পাৰি।

২.০ বিষয়বস্তুৰ গুৰুত্ব ঃ

সকলো ধৰণৰ 'হত্যা'ই অপৰাধজনিত ঘটনা। ই কেতিয়াও সমাজ স্বীকৃত ঘটনা হ'ব নোৱাৰে। কিন্তু তথাপিও 'ডাইনী হত্যা' এনে এক হত্যালৈ পৰিণত হৈছে - যি মানুহৰ দ্বাৰাই, সমাজৰ দ্বাৰাই স্বীকৃত হৈ পৰিছে। দুৰ্ভাগ্যজনক কথা এয়ে যে এনে হত্যাত ডাইনীৰ ৰূপত অভিযুক্ত কৰাজন প্ৰকৃততেই নিৰপৰাধী সাধাৰণ লোক। যিসকলে হত্যাৰ আইন হাতত তুলি লয়, তেওঁলোকহে প্ৰকৃততে অপৰাধী। উক্ত দুয়োপক্ষই কু-সংস্কাৰৰ মাজেদিয়েই পৰিত্ৰাণৰ উপায় বিচাৰে। কাৰণ তেওঁলোক সভ্যতা-সংস্কৃতি-বিজ্ঞান-প্ৰযুক্তিবিদ্যা আদি বিষয় সম্পৰ্কে সম্পূৰ্ণৰূপে অজ্ঞাত। তেওঁলোকৰ নিশ্চিত ধাৰণা এয়ে যে তেওঁলোকৰ সমাজত, তেওঁলোকৰ অঞ্চলত, তেওঁলোকৰ পৰিয়ালত অপায়-অমঙ্গল হোৱাৰ মূলতে সেই ডাইনীবিলাক। গতিকে পৈশাচিকভাৱে হানি-খুচি সিহঁতক হত্যা কৰা হয় বা

সেই সন্দেহত শাস্তি বিহা হয়।

এই সকলোবিলাক দিশৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখিয়েই বিষয়বস্তুটোক গুৰুত্বপূৰ্ণ বুলি বিবেচনা কৰা হৈছে।

৩.০ 'ডাইনী' শব্দৰ উৎস বিচাৰ ঃ

জনবিশ্বাস অনুসৰি ডাইনী এক অপশক্তি। এই 'ডাইনী', মন্ত্ৰৰ জৰিয়তে কোনো দুষ্টলোকে 'পোহে' বুলি লোকসমাজৰ বিশ্বাস। যিগৰাকীয়ে 'ডাইনী পোহে' তেওঁলোককেই অৱশেষত হত্যা কৰা হয়। কিন্তু তেওঁলোকৰ মতে এই 'হত্যা' এক অপৰাধ নহয়; যেন সেইটো কৰাহে তেওঁলোকৰ কৰ্তব্য বা দায়িত্ব। হত্যা কৰোঁতাসকলক কেতিয়াও অপৰাধবোধে স্পৰ্শ নকৰে। কাৰণ সেই কৰ্মৰ দ্বাৰা তেওঁলোকে নিজৰ তথা সমাজখনৰ হিতসাধন কৰা বুলিহে ভাৱে।

কেৱল ভাৰতবৰ্ষতেই যে এনে বিশ্বাস আছে সেয়া নহয়। আফ্ৰিকা, দক্ষিণ আমেৰিকা, এছিয়া আনকি ইউৰোপৰো কিছুমান অঞ্চলত এনে অন্ধবিশ্বাস প্ৰচলন আছে। কিন্তু ১৯ শতিকাৰ পিছত 'ডাইনী হত্যা' হোৱাৰ কোনো তথ্য ইউৰোপত পোৱা নাযায়। বিশেষকৈ ১৫ শতিকাত ইউৰোপৰ বিভিন্ন অঞ্চলত ত্ৰিশ হাজাৰৰ পৰা চল্লিশ হাজাৰ সংখ্যাৰো পুৰুষ-নাৰীক ডাইনী আখ্যা দি হত্যা কৰা হৈছিল।[১] অৱশ্যে ইয়াৰ অন্তৰালত হেনো ধৰ্মৰ গোড়ামিও অন্যতম কাৰণ আছিল। এনে ধৰণৰ হিংসাত্মক প্ৰৰোচনা আহিছিল ধৰ্মান্ধ খ্ৰীষ্টান ধৰ্মযাজকসকলৰ পৰা। সেই সময়ৰ ইউৰোপৰ পৰা অখ্ৰীষ্টিয় প্ৰাকৃতিক দেৱী ডায়েনাৰ উপাসকসকলক সম্পূৰ্ণৰূপে নিৰ্মূল কৰিবৰ বাবেহে এনে প্ৰৰোচনা কৰা হৈছিল। উপাসকসকলকে ডাইনী বুলি সন্দেহ কৰা হৈছিল আৰু হত্যাও কৰা হৈছিল। এয়ে আছিল এক শ্ৰেণী পণ্ডিতৰ 'চয়তানবাদ' (demonlogy)। প্ৰাগোক্ত কাকতখনত প্ৰকাশিত তথ্য অনুযায়ী খ্ৰীষ্টাব্দ ১৪৮৬ চনত Malleus Maleficarum (ডাইনীৰ হাতুৰী) নামৰ এখন কিতাপো ছপা হৈ ওলাইছিল-য'ত ডাইনী প্ৰথাক অদমনীয় যৌনলিংগৰ ফল বুলি দুজন খ্ৰীষ্টান লেখকে প্ৰচাৰ কৰাত ডাইনী হত্যা বৃদ্ধিও পাইছিল। মুঠতে এনেধৰণৰ ডাইনী হত্যাৰ উদ্দেশ্য আছি ব্যক্তিগত আক্ৰোশ পূৰণ বা ব্যক্তিগত সম্পত্তি হস্তগত কৰাৰ অসৎ অভিপ্ৰায়।

কিন্তু অসমত সংঘটিত হোৱা ডাইনী হত্যাৰ মূল কাৰণবোৰ উপৰোক্ত বৰ্ণনাত উল্লেখ পোৱা ধৰ্মীয় বা ঐতিহাসিক যেন বোধ নহয়। অসমৰ লোকসমাজে প্ৰাকৃতিক বা অৰ্থনৈতিক বিপৰ্যয়ৰ মূল কাৰক হিচাপেহে ডাইনী চিনাক্ত কৰি

পৰিত্ৰাণৰ আশাত হত্যাকাণ্ড সংঘটিত কৰা যেন লাগে।

হেমকোষ অভিধানত উল্লেখ থকা অৰ্থ অনুসৰি 'ডাইনী' (ডাকিনী, ভূতুনী) হৈছে কালী গোঁসানীৰ সঙ্গিনী; এবিধ ভূতুনী; এতেকে ভূত পোহা তিৰোতা, A witch, a she devil।[২] উপেন ৰাভা হাকাছামৰ ব্যাখ্যানুযায়ী- ডাইনী হৈছে সাধাৰণতে বংশগতভাৱে সাধনা সিদ্ধ মাইকী মানুহৰ হোৱা এবিধ বিদ্যা। (আপোনা আপুনি গাত কাপোৰ লোৱা বয়স হ'লেই মাকৰ পৰা জীয়েকলৈ এই বিদ্যা সংক্ৰমণ হয় বুলি ভৱা হয়)।[৩] সাহিত্যতো এনে 'ডাইনী' বিষয়ৰ উল্লেখ থকা দেখা পোৱা যায়। পাশ্চাত্য সাহিত্যত বিশেষকৈ শ্যেক্সপীয়েৰৰ 'মেকবেথ' নাটতো ডাইনীৰ গীতৰ উল্লেখ পোৱা যায়।[৪]

৪.০ ডাইনী হত্যাৰ সম্ভাব্য কাৰণঃ

বাতৰি কাকতত প্ৰকাশ পোৱা 'ডাইনী' সন্দেহত সংঘটিত হোৱা হত্যাৰ ঘটনা কেইটিমানৰ মাজেদিয়েই ইয়াৰ সম্ভাব্য কাৰণ কিছুমান আলোচনা কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা হৈছে। তেনে এটি বাতৰি প্ৰকাশ পাইছিল ১৩ আগষ্ট ২০০৬ চনৰ এখন কাকতত যেনে -

বাতৰি নং ক ঃ গোৱালপাৰা জিলাৰ লক্ষীপুৰ থানাৰ অন্তৰ্গত ৰংচাই আৰক্ষী চকীৰ ভিতৰুৱা দুৰ্গম পাহাৰীয়া গাঁৱৰ মযো বালাচাৰৰ দেৱেশ্বৰ ৰাভাৰ পত্নী প্ৰিয়া হাকাচামক ডাইনী সাজি হত্যা কৰা হৈছে।

একেদিনাই প্ৰকাশ পোৱা **বাতৰি নং খ ঃ** নগাঁৱৰ বঢ়মপুৰ শিৱস্থানত শান্তি মাঝি নামৰ এক বৃদ্ধাক ডাইনী সাজি এক যুৱকে হত্যা কৰিছে।

বাতৰি নং গ, ১৭ আগষ্ট, ২০০৬ ঃ বৰপেটা জিলাৰ ভৱানীপুৰৰ কলাবাৰী গাঁৱৰ ওচৰত বৰফেনা পথাৰৰ ধাননিৰ পৰা পুতিথোৱা চাৰিটা মৃতদেহ ১৩ দিনৰ মূৰত উদ্ধাৰ কৰা হৈছে। ইয়াৰে তিনিটা হত্যা ডাইনী সন্দেহতে কৰা বুলি আৰক্ষী সূত্ৰত প্ৰকাশ।

ঠিক তেনেদৰে **২১ আগষ্ট, ২২ আগষ্ট, ২০০৬** তাৰিখৰ বিভিন্ন বাতৰি কাকতত এনেধৰণৰ বা বাতৰিৰ প্ৰকাশ সৰ্বজনবিদিত। শেহতীয়াকৈ (দীঘল সময় এছোৱা অতিক্ৰম কৰাৰ পিছতো) **২১ আগষ্ট, ২০১২ আৰু ২২ আগষ্ট, ২০১২** তাৰিখৰ ক্ৰমে **'অসমীয়া প্ৰতিদিন'** আৰু **'দৈনিক জনমভূমি'** কাকততো দুটা ঘটনা প্ৰকাশ পাইছে। যেনে-

বাতৰি নং ঘ ঃ "ডিব্ৰুগড় জিলাৰ ঘোঁৰামৰা আৰক্ষী চকীৰ অন্তৰ্গত

ৰাঙলিটিং চাহ বাগিচাত আজি শ্ৰমিকসকলৰ মাজত ডাইনীৰ আতংকই বিৰাজ কৰে। ডাইনীৰ সন্দেহত বাগিচাখনৰ তিনিগৰাকী মহিলা বিৰছা মুণ্ডা (৬৫), ফুল মুণ্ডা (৯০), চানি মুণ্ডা (৯৮) আৰু যুৱতী ফুলমণি গোৱালা (১৬)ক উত্তেজিত কিছু শ্ৰমিকে আক্ৰমণ কৰে।" অৱশ্যে আৰক্ষীয়ে ঘটনাটো নিয়ন্ত্ৰণ কৰে আৰু তেওঁলোকক চিকিৎসালয়ত ভৰ্তি কৰোৱায়।

বাতৰি নং ঙ ঃ ডাইনী বুলি সন্দেহ কৰি এগৰাকী ৫০ বছৰীয়া মহিলাক মানসিক আতিশয্য চলোৱাৰ উপৰি গাঁওবাসীয়ে মাৰপিট কৰা ঘটনা এটা সংঘটিত হৈছে "ৰাজস্থানৰ আজামৰ জিলাৰ অন্তৰ্গত কাজিপুৰ গাঁৱত।" অভিযোগ অনুসৰি আক্ৰমণৰ বলি হোৱা জনৈক ভুৰি দেৱীৰ অনেক সম্পত্তি হস্তগত কৰাৰ মানসেৰেহে গাঁৱৰ প্ৰভাৱশালী চক্ৰ এটাই তেওঁক ডাইনী সজাইছে।

বাতৰি নং চ ঃ ৩০ আগষ্ট, ২০১২ ঃ "ডাইনী সন্দেহত মাজুলীত শিশুসহ তিনিজনক নৃশংসভাৱে হত্যা কৰাৰ ঘটনাই নদী দ্বীপটো কঁপাই তুলিছে। শ্ৰীলুইত গাঁও পঞ্চায়তৰ অন্তৰ্গত মাজুলীৰ সীমামুৰীয়া মধুপুৰ লুইত চাপৰি গাঁৱত যোৱা নিশা এই নৃশংস হত্যাকাণ্ড সংঘটিত হৈছে। গাঁওখনত একেটা পৰিয়ালৰ তিনিজন সদস্যক হত্যা কৰা হয়। তেওঁলোক হ'ল ৰাজকুমাৰ দলে (৪৫), তেওঁৰ পত্নী বৰ্ণালী দলে (৩৫) আৰু তেওঁলোকৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ অষ্টম শ্ৰেণীৰ ছাত্ৰ মণি দলে(১৪)। গাঁওবাসীয়ে তিনিওকে মিলি হত্যা কৰাৰ অভিযোগ উঠিছে" (দৈনিক জনমভূমি)। এই ঘটনাত গাঁওবাসী জড়িত থকাৰ উপৰিও ৰাজকুমাৰ দলেৰ দুই ভাতৃ অনিল দলে আৰু বাবুল দলে জড়িত থকা বুলি গাঁওৰক্ষী বাহিনীৰ সম্পাদক, গাঁওবুঢ়া আদিয়ে আৰক্ষীক জানিবলৈ দিয়ে।

উপৰোক্ত ছটা উদাহৰণৰ পৰা তলত দিয়া কথাকেইটা সহজেই অনুমান কৰিব পৰা যায় যে-

ক) ডাইনী হত্যাৰ দৰে ঘটনা সংঘটিত হয় সাধাৰণতে আদিবাসী আৰু জনজাতীয় সমাজত।

খ) দুয়োখন সমাজতে ডাইনীৰ অৱস্থিতিৰ সম্পৰ্কে বদ্ধমূল ধাৰণা আছে।

গ) তেওঁলোকৰ দৃঢ় বিশ্বাস যে 'ডাইনী'সকলৰ বাবেই তেওঁলোকৰ সমাজ বা অঞ্চলত অপায়- অমংগল হয়।

ঘ) ডাইনীৰ ভয়ানক ৰূপ তেওঁলোকৰ অন্তৰত বিৰাজমান।

ঙ) ডাইনীৰ বলি যিকোনো বয়সৰ লোক হ'ব পাৰে আৰু নাৰী পুৰুষ

উভয়কে ডাইনী সজোৱা হয়। ডাইনী বুলি সন্দেহ কৰা মহিলা গৰাকীৰ স্বামী, পুত্ৰ, দেউৰ ইত্যাদিকো ডাইনী বুলি হত্যা কৰা হয়।

চ) ডাইনী সজোৱা পৰম্পৰাৰ সুযোগ ব্যক্তিগত স্বাৰ্থ পূৰণৰ বাবে এচাম সুযোগ সন্ধানী চক্ৰান্তকাৰীয়েও ল'ব পাৰে।

ছ) অৰ্থনৈতিক জড়তা ডাইনী হত্যাৰ অন্যতম কাৰক।

জ) শিক্ষাৰ দীনতাৰ বাবেই এনে সমাজ অন্ধবিশ্বাসৰ প্ৰচ্ছায়াত জৰাজীৰ্ণ।

ঝ) চিকিৎসাতকৈ মন্ত্ৰ-তন্ত্ৰ, জৰা- ফুকাত বিশ্বাসী হোৱাৰ বাবেও তেওঁলোক এনে গণহত্যাৰ বলি হ'বলগীয়া হয়। মন্ত্ৰৰ দ্বাৰা সুফল দিব নোৱাৰা ওজাবিলাকে এনে ঘটনাক প্ৰৰোচিত কৰাটোও অন্য এক কাৰণ হ'ব পাৰে।

৫.০০ স্বেচ্ছাসেৱী প্ৰতিষ্ঠানৰ ভূমিকা ঃ

(ক) অসমৰ এজন বিখ্যাত আৰক্ষী সঞ্চালক হৰেকৃষ্ণ ডেকাদেৱে ডাইনী হত্যা প্ৰতিৰোধৰ উদ্দেশ্যেৰে 'প্ৰহৰী' নামৰ এখন আঁচনি ৰূপায়নৰ চেষ্টা কৰিছিল। এই আঁচনি ৰূপায়নৰ বাবে তেওঁ নিৰ্বাচন কৰি লৈছিল কোক্ৰাঝাৰৰ ঠাইগাৰগুৰি গাঁওখন। কাৰণ তাত ৰাইজে পাঁচজন গঞাক একেলগে ডাইনী সন্দেহত হত্যা কৰিছিল। সৌভাগ্যৰ কথা আছিল এয়ে যে আঁচনিখনে জন সজাগতা গঢ়ি তুলিছিল, সেই সমাজৰ পৰা বহুখিনি কু-সংস্কাৰ আঁতৰাবলৈ সক্ষম হৈছিল।[৫] তেখেতে ক্ষেত্ৰ অধ্যয়ন কৰি উঠি আঁচনিখন ৰূপায়ন কৰিবলৈ গৈ যি কেইটা কাৰণৰ বাবে এনে ঘটনা হ'ব পাৰে, তাৰ কেইটামান কাৰণ এনেদৰে বিচাৰি পাইছিল, যেনে- **শিক্ষা আৰু স্বাস্থ্যসেৱাৰ পৰা তেওঁলোক বঞ্চিত; দৈৱবাদত বিশ্বাসী; অন্ধবিশ্বাসত বলীয়ান; পৰমুখাপেক্ষী অৰ্থাৎ ওজাত বিশ্বাসী; অনগ্ৰসৰতা আৰু দৰিদ্ৰতা; চৰকাৰী যন্ত্ৰৰ উদাসীনতা; ওজাজাতীয় লোকৰ অসৎ অভিসন্ধি আৰু প্ৰৰোচনা ইত্যাদি।**

(খ) বিভিন্ন নাৰী সংগঠনেও ইয়াৰ প্ৰতিকাৰৰ উদ্দেশ্যেৰে বিভিন্ন ঠাইত সভা-সমিতি পাতি আহিছে।

(গ) কোনো কোনো ঠাইত প্ৰাণ বচাব পৰা ডাইনী বুলি অভিযুক্ত নাৰীক ঘূৰাই অনাৰ বাবে জনমত গঠন কৰা হৈছে।

(ঘ) প্ৰাগ্জ্যোতিষ মহাবিদ্যালয়ে 'ডাইনী, জ্যোতিষ আৰু অলৌকিক চিকিৎসা' নামৰ এখন পুথিও প্ৰকাশ কৰিছিল।

(ঙ) ইলোৰা বিজ্ঞান মঞ্চই প্ৰকাশ কৰা আলোচনী 'সমীক্ষণ'ত এই

সম্পৰ্কীয় ভালেমান ৰচনা প্ৰকাশ পাইছে।

(চ) দুধনৈ অঞ্চলত বীৰুবালা ৰাভাই অকলে সাহসেৰে ডাইনী হত্যাৰ বিৰুদ্ধে থিয় হৈ কেইবাজনকো ডাইনী হত্যাৰ পৰা ৰক্ষা কৰি স্মৰণীয় নিদৰ্শন সূচনা কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল।

(ছ) কেলিফোৰ্ণিয়া বিশ্ববিদ্যালয়ৰ Edward Mignel এ আফ্ৰিকাৰ তাঞ্জানিয়াত ক্ষেত্ৰভিত্তিক গৱেষণা কৰি পাইছে যে- "There is a strong negative relationship between economic growth and crime across countries, as well as across Indian districts"।[৬] কথাষাৰ নিশ্চিতভাৱে অসমৰ ক্ষেত্ৰতো প্ৰযোজ্য। কাৰণ উপৰোক্ত প্ৰায় আটাইকেইটা ঘটনাৰ বাতৰি প্ৰকাশ পাইছে আগষ্ট মাহত। অৰ্থাৎ অতিপাত বৰষুণ বা অতি খৰাং বতৰৰ বাবে খেতি-বাতি বিধ্বস্ত হৈ দুৰ্ভিক্ষপ্ৰায় অৰ্থনৈতিক পৰিস্থিতি এটাৰ সৃষ্টি হ'লেই ডাইনী হত্যাৰ দৰে ঘটনাও বৃদ্ধি পায়। অৰ্থাৎ হত্যাৰ দ্বাৰা পৰিয়ালৰ বৃদ্ধ-বৃদ্ধা জাতীয় মানুহৰ সংখ্যা কমাবলৈ চেষ্টা কৰা (হতাশজনক ঘটনা) দেখা যায়।

৬.০ সমাধানৰ উপায়ঃ

ৰাজ্যখনত বিভিন্ন স্থানত সংঘটিত এনে গণহত্যাৰ বাতৰি নিশ্চিতভাৱে অতি দুৰ্ভাগ্যজনক। অৱশ্যে ইও চিৰসত্য যে কু-সংস্কাৰাচ্ছন্ন পৰম্পৰা আশ্ৰয়ী এনে সমাজৰ চক্ষু মোকলোৱাটো অতি সহজসাধ্য নহয়। তথাপি বৰ্তমানৰ চৰকাৰে এনেবোৰ অঞ্চলৰ বাবে কিছুমান বিশেষ আঁচনি নিশ্চয় তৎপৰতাৰে গ্ৰহণ কৰিব পাৰে।

তলত তেনে কেইটামান সমাধানৰ পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱা হ'ল -

ক) অপৰাধ নিবাৰণী আইনৰ সক্ৰিয়কৰণ।

খ) বিহাৰৰ Prevention of witch of (Daain) Practices Act. 1999, ঝাৰখণ্ডৰ Anti witch craft Act. in 2001 আদিৰ দৰে ডাইনী হত্যা প্ৰতিৰোধী আইন অসমতো প্ৰণয়ন কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

গ) গ্ৰাম্যাঞ্চলত বিদ্যুতৰ প্ৰসাৰতা।

ঘ) গণমাধ্যমসমূহৰ দ্বাৰা সজাগতা সৃষ্টি কৰা।

ঙ) বিদ্যালয় স্থাপন কৰি বিনামূলীয়া শিক্ষাদান কৰা।

চ) স্বাস্থ্যসেৱা আগবঢ়োৱা।

ছ) অধিক স্বাস্থ্যকৰ্মী নিয়োজনৰ দ্বাৰা তন্ত্ৰ-মন্ত্ৰৰ বিপৰীতে স্বাস্থ্য সজাগতা

সৃষ্টি কৰা।

জ) দৰিদ্ৰতা দূৰীকৰণ আঁচনি গ্ৰহণ কৰা ইত্যাদি।

৭.০ উপসংহাৰ

'ডাইনী সন্দেহত হত্যা' ৰোধ কৰিব পৰা যাব তেতিয়াহে; যেতিয়া মানুহৰ মাজত বৈজ্ঞানিক মানসিকতা গঢ় লৈ উঠিব। কিন্তু এনে মানসিকতা গঢ়িবলৈ হ'লে চৰকাৰে এনে কিছুমান পাঠ্যপুথি প্ৰণয়ন কৰিব লাগিব বা এনে কিছুমান পাঠ সংযোজন কৰিব লাগিব যে ডাইনী সম্বন্ধে জ্ঞান লাভ কৰি ভৱিষ্যত প্ৰজন্মৰ এজন হ'লেও লোক যাতে উপকৃত হয়। নৱপ্ৰজন্মই জনমত তৈয়াৰ কৰি অন্ততঃ নিজৰ নিজৰ পৰিয়াল বা সমাজক কু-সংস্কাৰৰ পৰা মুক্ত কৰিব পাৰিব লাগিব। বিদ্যুত শক্তিৰ যোগান ধৰি দূৰদৰ্শনৰ দৰে গণমাধ্যমৰ প্ৰসাৰ ঘটাই ডাইনী হত্যা বিৰোধী দৃশ্য-শ্ৰব্য কলা অথবা আলোচনা প্ৰক্ৰিয়াৰ দ্বাৰা পিছপৰা অঞ্চলৰ লোকক জ্ঞান দিবলৈ সক্ষম হ'ব লাগিব। বিনামূলীয়া শিক্ষা প্ৰদানেৰে তেওঁলোকক শিক্ষাৰ প্ৰতি আকৃষ্ট কৰিবলৈ অৱশ্যে বৰ্তমানৰ চৰকাৰে অনেক আঁচনি হাতত লৈছেই। স্বাস্থ্যসেৱাৰ ক্ষেত্ৰতো কিছুমান কঠোৰ পদক্ষেপ চৰকাৰে লোৱা পৰিলক্ষিত হৈছে। ইয়াৰ লগতে অৰ্থনৈতিক উন্নয়নো কৰিব লাগিব। কিন্তু ইয়াৰ পিছতো যে বহু বছৰলৈ এনে হত্যা চলি থাকিব সি নিশ্চিত। সমাজক পৰিবৰ্তন কৰিবলৈ হ'লে ন-ন আঁচনি তথা পৰিকল্পনাৰ লগতে লাগিব অসীম ধৈৰ্য।

হত্যাকাৰীক শাস্তি প্ৰদানৰ ব্যৱস্থা কঠোৰ হওঁক। আনক শাস্তি দি বা আনে নিজতকৈ বেছি কষ্ট পাওক বা পাইছে বুলি সান্ত্বনা লভি আইন হাতত তুলি লোৱাবিলাকেই প্ৰকৃততে আমাৰ সমাজৰ ডাইনী স্বৰূপ। তেওঁলোকক চিনাক্ত কৰি আদালতত হাজিৰ কৰোৱাটোৱেই হ'ব লাগে সকলোৰে প্ৰধান দায়িত্ব। তেওঁলোকক জামিন বিহীন শাস্তি বা যাবজ্জীৱন কাৰাদণ্ড বিহিব লাগে। শেষত পুনৰ ক'ব পাৰি যে- গ্ৰাম্য উন্নয়ন তথা সজাগতা অবিহনে ডাইনী হত্যা ৰোধ কৰা অসম্ভৱ।

পাদটীকা ঃ

১। আমাৰ অসম; ১৪ নৱেম্বৰ, ২০০৬

২। হেমচন্দ্ৰ বৰুৱা; হেমকোষ, পৃঃ ৪৪০

৩। উপেন ৰাভা হাকাছাম; ৰাভা লোক সংস্কৃতি, পৃঃ ১২৬

৪। বৰুণ কুমাৰ চক্ৰৱৰ্তী; লোকবিশ্বাস ও লোকসংস্কাৰ, পৃঃ ৮৪

৫। আমাৰ অসম; ১৪ নৱেম্বৰ, ২০০৬

৬। Edward Mignel; Proverty and Witch Killing, Internet.

সহায়ক বাতৰিকাকত তথা প্ৰসংগ পুথি ঃ

১। দৈনিক জনমভূমি, ২০০৬-২০১২

২। অসমীয়া প্ৰতিদিন, ২০১০-২০১১

৩। আমাৰ অসম, ২০০৬-২০১২

৪। উপেন ৰাভা হাকাছাম ঃ ৰাভা লোক-সংস্কৃতি

৫। বৰুণ কুমাৰ চক্ৰৱৰ্তী ঃ লোক-বিশ্বাস ও লোক-সংস্কাৰ।

((*(*(

Empowering Women through Education

Mrs. Pronita Kalita,
Assistant Professor, Deptt. of Education, Sonari College
Dr. (Mrs.) Neeta Kalita Barua, HOD, Department of Education, Dibrugarh University.

Introduction :

As a mother, sister, daughter, or wife the role of the women in the development of a human being's personality in particular and the growth and the progress of society in general, can neither be denied nor undervalued. In ancient age, women occupied a prominent position in the society. They had equal status like men. But gradually, due to some self-centered scholars the status and dignity of women has declined in the society. Men have become dominating and women have been constrained within four walls. It has become difficult for women to enjoy fearless liberty and to act at will. During the eighteen century women suffered from different social diseases like female infanticide, satidah pratha, child marriage, illiteracy, child widowhood etc. In course of time some social reformer realized that women should be given equal rights and liberty for the all round development of the society. Such social reformers like Raja Rammohan Rai, Iswar Chandra Vidyasagar, Sri Ramkrishna Paramhansa, Swami Vivekananda, Swami Dayananda, and Mahatma Gandhi etc., advocated for women education and equal social status for women. Education is the power which can bring awareness and provide knowledge among the women for their rights, safety, duties and make them brave to stand against the violence faced in the society.

Objectives:

The main objectives of this paper are-

- ➢ To focus on the different violence faced by the women.
- ➢ To discuss the role of education on empowering women.

- ➢ To suggest a few measures for women empowerment

Violence faced by women and concept of empowerment

Since 1500 B.C. the time of Vedic period the condition of women in India has been changing from time to time. The then educated women popularly known as Brahmabadini, Rishika and Pandita played important role in deciding things necessary for their household or the country. But in course of time all the respect and privilege were snatched away from the women by the dominating male counterpart. Suddenly the women discovered themselves in the grip of severe social atrocity and discrimination. The condition of women in India is still alarming. They face harassment in their day to day lives whether she is working woman or non working woman. Though some women have occupied renewed and the highest position in Indian Politics and other sectors, a huge number of women are living a life full of struggle, insecurity, disgrace and indignity. Violence or harassment against women may be classified as-

i) Criminal Violence
ii) Domestic Violence
iii) Social Violence

Criminal violence includes rape, abduction, witch-killing, murder etc. Domestic violence can be both physical and psychological. Physical violence includes dowry death, wife battering, sexual abuse, maltreatment of widow and elderly women etc. In psychological violence, there are no visible body marks but the wounds inflicted in the mind are difficult to heal. Social violence includes wide range of activities, such as forcing the wife or daughter-in-law going for female foeticide, eve-teasing, deprivation from property and refusal to provide chance to participate in the matter of decision making in family as well as in the society. To reduce these types of violence against women both inside and outside of their home, concept of empowerment has emerged. In the process of empowerment education is the best, prominent and significant element. Empowerment refers to increase of the spiritual, political,

social and economic strength of individual and communities. It often involves the empowered in developing confidence in their own capacities and refers to as a goal of many development programmes. It can also be conceived as a process that people undergo, which eventually leads to change. Nelly Stromquist defined empowerment as "a process to change the distribution of power both in interpersonal relations and in institutions throughout society." Lucy Lazo describes empowerment as a process of acquiring, providing, bestowing the resources and the means or enabling the access to a control over such means and resources."

Women empowerment is a multidimensional active process which enables women to procure their full identity and to assert their commanding presence in all walks of life such as social, economic, political, decision making in the family and dignified social life. An empowerment women has the courage to face any type of violence and come over easily from these. Although women may be victims of any of the crimes such as 'Murder', 'Robbery', 'Cheating' etc. the crimes, which are directed specifically against women, are characterized as 'Crime against Women'. These are broadly classified under two categories

(1) The crimes Identified Under the Indian Penal Code (IPC)

(i) Rape (Sec. 376 IPC)

(ii) Kidnapping & abduction for different purposes (Sec. 363-373)

(iii) Homicide for dowry, dowry deaths or their attempts (Sec. 302/304-BIPC)

(iv) Torture, both mental and physical (Sec. 498-A IPC)

(v) Molestation (Sec. 354 IPC)

(vi) Importation of girls (up to 21 years of age)

(2) The Crimes identified under the Special Laws (SLL)

Role of education for empowering women

Education is now the fundamental right to every child. It is necessary for both men and women. But education for women has to be in accordance with their special needs. Education for women or women's education plays a very important role in the

overall development of the country. Education develops women as human resources who can contribute to the family, social life and to the country as a whole. The life of a family largely depends on women. In this context Jawaharlal Nehru appropriately commented, "When you educate a boy you educate an individual only, when you educate a girl you educate the whole family." A woman has to perform multidimensional role in a family as mother, wife, daughter, daughter-in-law, sister etc. Though women constitute almost half of the population, the hegemonic masculine ideology made them suffer a lot as they were denied equal opportunities. The Government of India has taken various measures to provide education and to improve the women's literacy rate for empowerment. As a result in 1971 it was only 22%, in 2001 it was 54.16% and according to 2011 census the literacy rate is 65.46%. The Constitution of India not only grants equality to women, but also empowers the State to adopt measures of positive discrimination in favour of women for removing the cumulative socio-economic, educational and political disadvantages faced by them. There has been a progressive increase in the plan outlays over the last six decades of planned development to meet the needs of women and children. There has been a shift from "welfare" oriented approach in the First Five Year Plan to "development" and "empowerment" of women in the consecutive Five Year Plans.

First Five Year Plan (1951-56): It was mainly welfare oriented as far as women's issues were concerned. The Central Social Welfare Board (CSWB) undertook a number of welfare measures through the voluntary sector. The programmes for women were implemented through the National Extension Services Programmes through Community Development Blocks.

Second Five Years (1956-61): Efforts were geared to organize "Mahila Mandals" (women's Plan groups) at grass-roots levels to ensure better implementation of welfare schemes.

Third, Fourth, Fifth Plans (1961-74) accorded high priority to women's education. Measures to improve material and child health services and supplementary feeding for children, nursing and

expectant mothers were also introduced.

Sixth Five Year (1980-85) This is regarded as a landmark in women's development. The plan adopted a multidisciplinary approach with a three-pronged thrust on health, education and employment of women.

Seventh Five Year Plan (1985-90): Development programmes for women were continued, with the objective of raising their economic and social status and bring them into the mainstream of national development. A very significant step therein was to identify and promote "beneficiary-oriented programmes" which extended direct benefits to women.

Eight Five Year Plan (1992-97): It attempted to ensure that the benefits of development from different sectors did not bypass women. Special programmes were implemented to complement the general development programmes. The flow of benefits to women in the three core sectors of education, health and employment were monitored vigilantly. Women were enabled to function as equal partners and participants in the development process with reservation in the membership of local bodies. This approach of the Eight Plan marks a definite shift from 'development' to empowerment of women.

Ninth Five Year Plan (1997-2002): The Ninth Five Year Plan envisaged: a) Empowerment of women and socially disadvantaged groups such as Scheduled Castes, Scheduled Tribes and Other Backward Classes and Minorities as agents of socio-economic change and development. b) Promoting and developing people's participatory institutions like Panchayati Raj Institutions, Cooperatives and Self-Help Groups. C) Strengthening efforts to build self-reliance. D) The convergence of services from different sectors. E) A women's component plan at the Central and State levels.

Tenth Five Year Plan (2002-2007): The Tenth Five Year Plan was formulated to ensure requisite access of women to information, resources and services, and advance gender equality goals.

Eleventh Five Year Plan (2007-2012): The Eleventh Five Year Plan proposes to undertake special measures for gender empowerment

and equity. The Ministry of Women and Child Development would make synergistic use of gender budget and gender mainstreaming process.

Twelfth Five Year Plan (2012-2017): The Government of India has introduced a plethora of legislations and programmes/schemes to address the gender inequities prevailing in our society. However, despite successive years of planning, the policies have failed to translate into better outcomes for women and girls. This is reflected in several indicators such as sex ratio, maternal mortality rate and dropout rates of girls and among other. With the thrust of the 12th Plan Approach being on inclusion, it is necessary to assess the extent to which the government policies and budgets are responsive to the concerns of women, given that women continue to remain disadvantaged at several levels. The impact of any initiative in terms of its being inclusive would need to be gauged essentially in terms of the gap that it helped any disadvantaged segment of population (in this case, women) bridge.

Department of Education, Ministry of Human Resource Development also takes some initiative to empowered women, such as

- Sarva ShikshaAbhiyan (SSA)
- Parambhik Shiksha Kosh (PSK)
- District Primary Education Programme (DPEP)
- National Programme for Education of Girls at Elementary Level (NPEGEL)
- Kasturba Gandhi Balika Vidyalaya (KGBV)
- Kendriya Vidyalaya (KV)
- Navodaya Vidyalayas (NV)
- Mid-day Meal Scheme (MDM)
- National Institute of Open Schooling
- Integrated Education for the Disabled Children (IEDC)
- Focus on Minority Areas
- National Literacy Mission (NLM)
- Jan Shikhan Sansthan (JSS)
- Mahila Samakhya : Education for Women's Equality

The National Policy for the Empowerment of women with the objective of bringing about advancement, development and empowerment of women in all walks of life has been formulated.

* Stree Shakti Puraskars to honour and recognize the achievement and contribution of individual women and institutions that have done outstanding work in the social sector have been instituted.

* Guidelines for operationalisation of District Level Committees on Violence against women and Help lines for women in distress have been issued.

* A National level Committee to monitor Supreme Court's Guidelines on prevention of sexual harassment of women at workplace has been set up.

* A National Resource Centre for Women (NCW) Portal has been set up to inform and empower women, and lodge complaints of women's rights violations on-line.

* Gender Budget analysis of various Ministries spending was undertaken to assess the utilization of funds for women.

Some aspects related to the role of education to empower women are-

* Education is an investment process, it is the investment of knowledge as well as capital for future. Knowledge is the power which reduces ignorance from human mind. A woman can develop herself strong, resource for development and brave through education.

* Functions of education related to individual and society are preservation, transformation, reformation and development. Education helps in all round development of personality of women providing knowledge and information.

* Education brings awareness among the women about their rights, duties, health and other responsibilities related to personal and professional life.

* Economic power or money is now considered the most powerful controlling element of society Economic strength of

women is the vital force to reduce violence of women.

* Laws are basically made to safeguard the rights and dignity of an individual's life knowledge about different laws and its proper application can be earned through education, wich may be considered as a benediction for women to keep from violence.

Suggestive measures

i) Social attitude towards women should be changed. Education should be available for all sects of society.

ii) Strong effort should be taken to stop witch killing. People should be conscious and think logically about different religious and social matter.

iii) Dowry system should be abolished and the people who take and give dowry should be punished. Awareness should be increased against dowry. Every family should understand that material resources are temporary assets and therefore importance should be given to the girls, not to the dowry. Make them as a resource to provide proper education.

iv) Parents should pay importance to the education of the girls. Education is the only mean by which the fate of a girl child can be changed positively. Education can empower a women and provide her a life of dignity.

v) The NGOs and other social organization should be vigilant in monitoring that woman are being benefitted by different constitutional provisions as well as by laws properly. They should make the women aware about their constitutional rights and legal safe-guards.

vi) Women should be given preference in all employment sectors and the society should come together to boost her confidence Employment will encourage other women of the society to earn education for better future.

vii) An environment should be created in every household where women are given due respect, their scarifies is adored with appreciation. This sort of environment in the family will mould the character of a child with positive thinking for women.

viii) The mass-media, electronic media, and other public relation media should take the great responsibility to create awareness among people about women's problems and make them sympathetic to help them. They can also play a vital role to focus the people who are engaged in the crimes against women and punish them.

ix) Stories of great women should be included in the curriculum to give the students an idea of the abilities of women.

x) Women should increase their participation in social, economic, and political sectors to reinforce their voice against social discrimination.

xi) Parents, teacher and conscious people of the society have a great role to mould a girl child to be a strong, brave woman and perfect citizen of the country through education.

Conclusion

Women are inseparable part of the society. They have some physical limitation in respect to men, but they have a more determined temperament, greater power to endure. They should not be treated as second class citizen of the nation. Education is the vital force which improve the life and status of women in the society. The crimes against women should not be accepted in the civilized society and initiative must be taken for their rectification. Women are the wonderful creation on this earth. They should be given their part of open sky to breathe freely.

Bibliography

1. Desai Neera and Thakur Usha: Women in Indian Society, National Book Trust, India, 2001

2. Baruah, S.L. : Statust of Women in Assam, Omsons Publications, New elhi.

3. Raj Rahul: Human Rights and Fundamental Freedom, Delhi, Arthur Prss, 2004.

4. Statistics on Women in India 2007: National Institute of Public Cooperation and Child Development, Siri Institutional Area,

Hauz Khas, New Delhi-110016.

5. Report of the Working Group on Empowerment of women for the XI plan : Ministry of Women And Child Development, Government of India.

6. Internet.

বৰ্তমান সমাজৰ যৌতুক সমস্যা আৰু সমাধান ঃ এক ক্ষেত্ৰভিত্তিক অধ্যয়ন

কানন ডেকা
অসমীয়া বিভাগ
কাকজান মহাবিদ্যালয়

প্ৰস্তাৱনা ঃ

এটা সময় আছিল অসমীয়াসকলে যৌতুক প্ৰথা নাই বুলি আনৰ আগত গৌৰৱ কৰিব পাৰিছিল। বৰ্তমান আমি আনৰ আগত, "No dowry system in Assam" বুলি কৈ গৰ্ব কৰিবলৈ যত্নহে কৰোঁ। সমাজৰ চাৰিওদিশে সঘনাই সংঘটিত হৈ থকা নাৰীৰ ওপৰত অত্যাচাৰ, বিবাহ বিচ্ছেদ, পাৰিবাৰিক হিংসা, কন্যা ভ্ৰূণ হত্যা, কন্যা শিশুৰ প্ৰতি অৱহেলা সকলোৰে আঁৰত এই যৌতুক নামৰ ব্যাধিয়ে এক ভয়ংকৰ প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰিছে। এখন সমাজৰ সংস্কৃতিৰ, পৰম্পৰা সদায়ে একে নাথাকে সঁচা কথা। কিন্তু এই পৰিবৰ্তনৰ ভাল দিশহে গ্ৰহণ কৰা মঙ্গলজনক। অসমীয়া সমাজ ব্যৱস্থাত 'হিন্দী লবী'ৰ প্ৰভাৱে যৌতুক প্ৰথাক অতি ভয়ংকৰ ৰূপ পৰিগ্ৰহণ কৰাত সহায় কৰিছে। এই প্ৰভাৱ পৰোক্ষ আৰু প্ৰত্যক্ষ দুয়োটা ৰূপতে পৰা যেন অনুমান হয়। বৰ্তমান সময়ত যৌতুক এক ভয়াবহ সামাজিক সমস্যালৈ ৰূপান্তৰিত হৈছে। সেয়েহে যৌতুকক "The silent disaster" বুলি কোৱা হৈছে।

উদ্দেশ্য ঃ

গৱেষণা পত্ৰখন প্ৰস্তুত কৰাৰ উদ্দেশ্য হ'ল বৰ্তমান যৌতুক নামৰ ব্যাধিটোৱে সমাজৰ সকলো শ্ৰেণীৰ মাজতেই ব্যাধিৰ ৰূপ ল'বলৈ আৰম্ভ কৰিছে। প্ৰচাৰ মাধ্যমত, সমাজত ঘটা এনে ধৰণৰ বাতৰি প্ৰতিদিনে প্ৰচাৰ হৈ আহিছে। সমীক্ষাই প্ৰমাণ কৰিছে যে অসমত প্ৰত্যেক দিনে বাতৰি কাকতবোৰত গড়ে দুটা যৌতুক সম্বন্ধীয় বাতৰি প্ৰকাশ হৈ আছে।[1] বিষয়বস্তুৰ গুৰুত্বলৈ লক্ষ্য কৰি আলোচনাৰ বাবে গ্ৰহণ কৰা হৈছে।

পদ্ধতিঃ

গৱেষণা পত্ৰখন প্ৰধানকৈ ভুক্তভোগী মহিলাসকলৰ তথ্য সংগ্ৰহ কৰি প্ৰস্তুত কৰা হৈছে। বিবাহৰ উপযোগী ছোৱালীসকলৰ পৰা তথ্য সংগ্ৰহ কৰা হৈছে। লগতে কৈশোৰ অতিক্ৰম কৰি স্নাতক পৰ্যায়ত অধ্যয়ন কৰি থকা ছাত্ৰীসকলৰ প্ৰশ্ন কৰা হৈছে। প্ৰশ্নোত্তৰ, সাক্ষাতকাৰ, মতামত গ্ৰহণ এই কেইটা উপায়েৰে সংগ্ৰহ কৰা তথ্যৰ ভিত্তিত গৱেষণা পত্ৰখন প্ৰস্তুত কৰা হ'ব।

বিষয় প্ৰৱেশ ঃ

National Crime Record Bureauৰ মতে অফিচিয়েলি ১,৯৪৮ টা আৰু প্ৰকৃততে ৩,৮৭৬টা যৌতুক জনিত হত্যা (dowry death) ২০০৮ চনত সংঘটিত হৈছিল। ভাৰতীয় পুলিচ বিভাগৰ মতে, ২০০৮ চনত তেওঁলোকে ২,৫০০ টা bride burning ৰ কেচ লাভ কৰিছিল। Indian National Crime Records Bureau (NCRB)ৰ তথ্য মতে, ২০০৮ চনত ভাৰতবৰ্ষত ৮,১৭২ টা যৌতুকজনিত হত্যা সংঘটিত হৈছে। ১৯৯৮ চনৰ তুলনাত ২০০৮ চনলৈকে হত্যাৰ পৰিমাণ ১৪.৪% বৃদ্ধি পাইছে।

যৌতুক আৰু আইনঃ

আইনে যৌতুক সম্বন্ধে বহুতো নীতি নিৰ্দ্দেশনা জা ৰ কৰিছে। কিন্তু সমাজত সকলো কাৰ্যকৰী হোৱা নাই। নেশ্যনেল ক্ৰাইম ৰেকৰ্ড ব্যুৰোৰ মতে ভাৰতত ২০০৫ চনত ১৫৫,৫৫৩ গোচৰ ৰুজু হৈছে আতিশয্যৰ বিৰুদ্ধে। উক্ত গোচৰৰ ভিতৰত যৌতুকজনিত কাৰণত কৰা অত্যাচাৰ ৬৮,৪০১ টা। ইউ চে কমিশ্যনৰ প্ৰতিবেদন মতে ভাৰতবৰ্ষত ৭৭% শতাংশ নাৰীয়ে স্বামীৰ দ্বাৰা শাৰীৰিক-মানসিক অত্যাচাৰৰ বলি হয়। নেশ্বনেল ক্ৰাইম ৰেকৰ্ড ব্যুৰোৰ প্ৰতিবেদন মতে প্ৰতি ৯ মিনিটত ভাৰতত এগৰাকীকৈ নাৰী যৌতুকজনিত অত্যাচাৰৰ বলি হৈ আহিছে।

Dowry Prohibition Act. - 1961 য়ে যৌতুকৰ বিষয়ে এনেদৰে উল্লেখ কৰিছে। "যৌতুক মানে হৈছে বিবাহৰ সময়ত বা বিবাহৰ পিচত, বিবাহৰ সংক্ৰান্তত, যিকোনো সম্পদ বা মূল্যবান সামগ্ৰী প্ৰত্যক্ষ আৰু পৰোক্ষভাৱে দিয়া বা দিবলৈ সন্মতি হোৱা-

(ক) বিয়া এটা পক্ষৰ দ্বাৰা আনটো পক্ষক

বা

(খ) এটা পক্ষৰ মাক-দেউতাক বা অন্য কোনো ব্যক্তিৰদ্বাৰা আনটো

পক্ষক বা অন্য কোনো ব্যক্তিক"।

(Dowry means any property or valuable given or agreed to be given either directly or indirectly:

(A) By one party to a marriage to the other party to the marriage.

or

(B) By the parents of either party to a marriage or by any other person to either party to marriage or to any other person.)

উল্লেখযোগ্য যে এই ধাৰা বিবাহৰ সময়ত কোনো দাবী নকৰাকৈ দৰা বা কইনাক দিয়া উপহাৰসমূহৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰযোজ্য নহয়। Dowry Prohibition Rules 1985 (Maintenance of Lists of presents to the Bride & Bridgroom) উপহাৰসমূহৰ সূচী প্ৰস্তুত কৰাৰ কিছুমান নিয়ম বান্ধি দিছে।

এই নিয়মসমূহৰ মতে-

ক) বিবাহৰ সময়ত কইনাক দিয়া উপহাৰসমূহৰ সূচীখন কইনাই চম্ভালিব লাগে।

খ) বিবাহৰ সময়ত দৰাক দিয়া উপহাৰসমূহৰ সূচীখন দৰাই চম্ভালিব লাগে।

গ) উপহাৰৰ প্ৰত্যেকখন সূচী-

১) বিবাহৰ সময়ত বা বিবাহৰ পিচত যিমান সোনকালে সম্ভৱ সাজু কৰিব লাগে।

২) সূচীখন লিখিত হ'ব লাগে।

ঘ) সূচীখনত উল্লেখ থাকিব লাগে -

১) প্ৰত্যেকটো উপহাৰৰ এটি চমু বিৱৰণ।

২) উপহাৰটোৰ প্ৰায় সঠিক মূল্য।

৩) উপহাৰ দিয়া ব্যক্তিজনৰ নাম।

৪) যদি উপহাৰ দিয়া ব্যক্তিজন দৰা বা কইনাৰ সম্বন্ধৰ এটি চমু বিৱৰণ।

৫) দুয়ো দৰা কইনাই স্বাক্ষৰ কৰাতো প্ৰয়োজনীয়।

এই নীতি নিৰ্দ্দেশনা কিমান দূৰ মানি চলা হয় সেইয়া সকলোৰে জ্ঞাত। চতুৰ ব্যক্তিসকলে ইয়াৰ মাজতে সৃষ্টি কৰি ল'ব পাৰে নানা অজুহাত।

দ্যা প্ৰটেকশ্বন অৱ ৱ'মেন ফ্ৰম ডমেষ্টিক ভায়োলেন্স এক্ট-২০০৫ বিলখনত যৌতুক সম্বন্ধে উল্লেখ কৰা হৈছে। এক্টত অন্তৰ্ভুক্তি হোৱাৰ লগে লগে ই অসামৰিক

(Civil) আইনৰ গণ্ডীতো সোমাই পৰে।

গৱেষণা পত্ৰখন বিশ্লেষণ কৰোতে মতামতসমূহ দুটা স্তৰত ভাগ কৰি লোৱা হ'ব-

(ক) ভুক্তভোগী, (খ) বিবাহ উপযোগীসকল আৰু ছাত্ৰীসকল।

(ক) ভুক্তভোগীসকলঃ

ভুক্তভোগী শব্দটোৰে যি সকলে এই সমস্যাৰ মুখামুখী হৈছে সেইসকলৰ কথা বুজাব বিচৰা হৈছে। এই গোটত বিবাহ বিচ্ছেদিত, বিচ্ছেদ অবিহনেই আঁতৰি বেলেগে থকা আৰু যৌতুকৰ দাবী কৰা স্বামী আৰু পৰিয়ালৰ লগত 'এডজাষ্ট' কৰিবলৈ চেষ্টা কৰি থকাসকলক লোৱা হৈছে। তিনিওটা গোটৰ ভিতৰত দেখা যায় যে বিচ্ছেদিত মহিলাৰ সংখ্যা ১১%, বেলেগে থকা ১৫% আৰু সকলো সহ্য কৰি একেলগে থকা ৮৪%। একেলগে সকলো সহ্য কৰি জীয়াই থাকিবলৈ চেষ্টা কৰা মহিলাসকলৰ ক্ষেত্ৰত দেখা যায় যে তেওঁলোকৰ ৮০% অৰ্থনৈতিক ফালৰ পৰা স্বাৱলম্বী নহয়। আনহাতে তেওঁলোকৰ এই সহি-সামৰি থকা কাৰণবোৰ আমি এনেদৰে ভাগ কৰিব পাৰো-২৬% কপালৰ লিখন বুলি, ৪২% ল'ৰা-ছোৱালীৰ ভৱিষ্যতৰ কথা ভাবি, ২৭% আশ্ৰয়হীন হোৱাৰ ভয়ত এই অত্যাচাৰ সহি লৈছে। আনহাতে ৫% মহিলাই নিজেই সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰিলে তেওঁলোকে কিয় এই কথাবোৰ সহ্য কৰি আছে।

বিচ্ছেদিত মহিলাসকলৰ ক্ষেত্ৰত দেখা গ'ল যে তেওঁলোকে যথেষ্ট যন্ত্ৰণা ভোগ কৰাৰ পাছতহে এই সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰিছে। পৰৱৰ্তী সময়ত যিসকল অৰ্থনৈতিক ভাৱে সবল নাছিল তেওঁলোকে নিজকে তাৰ উপযোগী কৰি গঢ়ি তুলিছে অথবা বৰ্তমানেও নিজকে সবল কৰি তুলিবলৈ চেষ্টা কৰি আছে।

বিচ্ছেদ নোহোৱাকৈ বেলেগে থকা মহিলাসকলৰ ক্ষেত্ৰত দেখা গ'ল যে, তেওঁলোকৰ নিজৰ স্বামীতকৈ স্বামীৰ ঘৰখনৰ ওপৰতহে ক্ষোভৰ পৰিমাণ অধিক। ইয়াৰ কাৰণ হিচাপে দেখা গ'ল যে ইয়াৰ ৭৫% মহিলাক স্বামীৰ ঘৰৰ মহিলা সদস্যসকলেহে মানসিকভাৱে, শাৰীৰিকভাৱে অত্যাচাৰ কৰিছিল। লগত নিয়া বয়বস্তুৰ তুলনা কৰিছিল, লগতে কইনাগৰাকীৰ মাক, দেউতাক আৰু আত্মীয়সকলৰ প্ৰতি শ্লেষপূৰ্ণ মন্তব্য দিছিল। ২৫% ৰ স্বামীয়ে ঘৰৰ আন সদস্যৰ লগত সহযোগ কৰিছিল।

(খ) বিবাহ উপযোগীসকলঃ

বিবাহ উপযোগী বুলি সেইসকলক ধৰি লোৱা হৈছে যিসকলৰ ২২ বছৰৰ

বেছি, ইতিমধ্যে শিক্ষা জীৱন শেষ হৈছে, কোনো চাকৰি বা ব্যৱসায়ত নিয়োজিত হৈ আছে। ইয়াৰ ভিতৰত দেখা গ'ল যে, ৪৫% বিবাহ স্থিৰ হৈ আছে। প্ৰেমজনিত আৰু এৰেঞ্জ মেৰেজ দুয়োটা দিশৰ পৰা এই ৪৫% বিয়া স্থিৰ হৈছে। এইসকলৰ প্ৰশ্নোত্তৰৰ মাজেৰে দিব পৰা তথ্য এনেধৰণৰ-

১। প্ৰায় ৭০% ছোৱালীয়ে প্ৰয়োজনীয় সামগ্ৰীবোৰ লৈ যাব পাৰিলে সুবিধাজনক বুলি ভাবে।

২। প্ৰায় ৪০% ছোৱালীয়ে পাৰিলে ইলেকট্ৰনিক সামগ্ৰীসমূহ লৈ গ'লে সুবিধা হ'ব বুলি ভাবে।

৩। চাকৰিয়ালসকলে এই ক্ষেত্ৰত বিশেষ ভাবিবলগীয়া নাই বুলি কয়। তেওঁলোকৰ মতামত, প্ৰয়োজন হ'লে পিচতো ল'ব পৰা যাব।

৪। ৩৮% ছোৱালী যিসকলৰ মাতৃগৃহৰ অৱস্থা টনকিয়াল, তেওঁলোকে ভাবে যে ঘৰৰ সা-সম্পত্তিৰ তুলনাত তেওঁলোকে এক কম অংশহে যৌতুক হিচাপে লৈ গৈছে বা যাব।

৫। প্ৰায় ৪৫% ছোৱালীয়ে নিজে নিবলগীয়া বস্তুৰ তালিকা সাজু কৰি অভিভাৱকক দিয়ে।

এইটো গোটৰ আনসকল হ'ল যিসকলৰ বিয়া বৰ্তমানলৈকে স্থিৰ হোৱা নাই। কথা বতৰা চলি আছে বা চলিছিল। এই গোটৰ আটাইতকৈ উল্লেখযোগ্য কথা হ'ল তেওঁলোকৰ ব্যক্তিগত মতামত। তেওঁলোকৰ মতামতসমূহ এনেধৰণৰ -

১। শ্ৰীমতী 'ক' ৰ মতামত এনে ধৰণৰ "মোৰ বয়স প্ৰায় ৩২ বছৰ। আজিৰ পৰা প্ৰায় দুবছৰ আগতে মোক এজন ল'ৰাই চাবলৈ আহি মোৰ গাঁওখন ভিতৰুৱা আৰু মোৰ বয়স তেওঁতকৈ বেছি কম নহয় বুলি মন্তব্য দিছিল। শেহতীয়াকৈ মই এটা চাকৰিত যোগ দিয়াৰ পাচত তেওঁ পুনৰাই খবৰ পঠাইছে। বৰ্তমান সময়ত এনে মানসিকতাৰ অধিকাৰী ব্যক্তিৰ লগত বিয়া হৈ সংসাৰ কৰাৰ মোৰ কোনো হাবিয়াস নাই। তাৰ সলনি মই নিজৰ গৱেষণা কৰ্ম সোনকালে শেষ কৰাতহে গুৰুত্ব দিছোঁ।

২। শ্ৰীমতী 'খ' — "বিয়া নিশ্চয় হ'ম। কিন্তু অৰ্থ উপাৰ্জনৰ পৰা আৰম্ভ কৰি এখন ঘৰৰ প্ৰত্যেকজন মানুহৰ সন্তুষ্ট মই কৰিব নোৱাৰিম। কাৰণ ছোৱালীবোৰ দেৱতা নহয় যে তেওঁলোক সৰ্বগুণ সম্পন্ন হ'ব।"

৩। শ্ৰীমতী 'গ' — "এই যে ওখ কিমান, কঁকাল কিমান, বগা নে ক'লা, এনেকুৱা বাহ্যিক ৰূপত গুৰুত্ব দিয়া মানুহৰ প্ৰতি আস্থা নাই। লগতে ঘৰৰ আৰ্থিক অৱস্থা কেনেকুৱা তাৰ উমান আওপকীয়াকৈ লোৱা মানুহবোৰ সন্দেহজনক...."

৪। শ্ৰীমতী 'ঘ' — "আমি আধুনিক বুলি নিজকে ভাবোঁ, কিন্তু এনেকুৱা মানুহো আছে যি ছোৱালী বেছি থকা ঘৰৰ পৰা বিয়া পাতিবলৈ ভয় কৰে কাৰণ ....."

৫। শ্ৰীমতী 'ঙ' — "নিজে কিবা এটা নকৰাকৈ বিয়া নহওঁ। কাৰণ নিৰাপত্তা কতোৱেঁইনাই।"

যৌতুক প্ৰথা নিবাৰণত সমাজৰ দায়িত্ব আৰু সিদ্ধান্তঃ

যৌতুক নিবাৰণৰ কাৰণে আইন প্ৰণয়ন হৈছে সঁচা কিন্তু কাৰ্যক্ষেত্ৰত দেখা যায় যে আইনে এটা সমস্যাৰ সামাধান কৰে। লগতে আন সমস্যা সৃষ্টি হোৱাৰ সম্ভাৱনা নুই কৰিব নোৱাৰি। বৰ্তমান সমাজৰ ক্ষেত্ৰত দেখা যায় যে পৰিবৰ্তিত মানসিকতা, সংস্কাৰহীন জীৱন, কৰ্মবিমুখিতা সহজলভ্য ধন আদিয়ে সমাজৰ বন্ধন ভাঙি পেলাইছে। গৱেষণা পত্ৰখনৰ বিশ্লেষণৰ পাছত আমি ল'ব পৰা সিদ্ধান্তবোৰ এনে ধৰণৰ-

১। যৌতুক বৰ্তমান এক সামাজিক দুৰ্যোগ।

২। যৌতুক প্ৰথা ইমানতে শেষ কৰিবলৈ সকলোৰে সদ্ ইচ্ছাৰ প্ৰয়োজন।

৩। যৌতুকৰ কাৰণে এগৰাকী ছোৱালীৰ মৃত্যু মানেই হ'ল সমগ্ৰ অসমীয়া জাতিৰ অপমান কাৰণ বৰ্তমান 'ই-নিউজ'বোৰে বিশ্বৰ সকলোকে এই খবৰ দিব।

৪। দেখা গ'ল যে নতুন নাৰীসকলে যৌতুকৰ আঁৰত লুকাই থকা বাৰ্তাবোৰ আগতীয়াকৈ অনুধাৱন কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে।

৫। যৌতুক বিচৰা ব্যক্তিৰ কোনো সামাজিক বিভাজন নাই। সমাজৰ বনুৱা, শ্ৰেণীয়েই হওঁক বা উচ্চপৰ্যায়ৰ ব্যক্তিয়েই হওঁক সকলো একে অপৰাধৰে অপৰাধী।

৬। এগৰাকী ছোৱালীক ডাঙৰ কৰোঁতে মাতৃ গৰাকীৰ উল্লেখযোগ্য ভূমিকা আছে। ছোৱালীবোৰক মানসিকভাৱে শক্তিশালী কৰি তোলাতো প্ৰয়োজন।

৭। এজন ল'ৰা সন্তানকো মৰ্যাদা সম্পন্ন ব্যক্তিৰূপে গঢ় দিয়াত ঘৰখনৰ উল্লেখযোগ্য ভূমিকা আছে। আত্মমৰ্যাদা সম্পন্ন ব্যক্তি এগৰাকীয়েহে বিবাহৰ মৰ্যাদা ৰক্ষা কৰিব পাৰিব।

৮। সন্তানসকলক ডাঙৰ কৰোতে বস্তুবাদী মানসিকতা যাতে নহয় তাৰ বাবে পদক্ষেপ লোৱাতো প্ৰয়োজন।

৯। যৌতুক নিয়া আৰু জোৰোণ দিয়া যি প্ৰতিযোগিতা সেয়া অনতিপলমে বন্ধ কৰিব নোৱাৰিলে সমাজৰ বহু নাৰীয়ে সমাজৰ কুফল ভোগ কৰিব লগা হ'ব।

১০। নাৰীক বস্তুৰ সলনি গুণ গৰিমাৰে মৰ্যাদা প্ৰদান কৰিলেহে সমাজ উন্নতিৰ পথত আগবাঢ়ি যাব।

*****

WOMEN POLICE AND THEIR PROBLEMS OF DISCRIMINATION AT WORK PLACE.

Dr. B. Deka (Asstt. Professor)
M. Gogoi (Research Scholar)
Dibrugarh University

Introduction:

Police work involves a plethora of outdoor activities like patrolling, providing security during important occasions, public functions, and rallies, crime-fighting on the street and ensuring a safe and secure environment for the public in general. This crime-fighting and protective role, coupled with the fact that police officers have been predominantly male from the beginning, the police profession is typically looked on as a masculine job (Pattnaik and Worley, 2011).

Women in the modern world are now entering into the traditionally 'masculine' or male domain jobs and one of such job is 'policing'. The entry of women into police profession is a new phenomenon. It was in the beginning of the 20th century that women came forward to join police profession all over the world. At the beginning of their entry, women police were not fully welcomed by their male counterparts and the police departments. They were employed in the police departments as welfare and social workers. Studies conducted on them also reveals that they were viewed as worse or skepticism by their male counterparts and not been fully integrated into policing. Harrington and Colleagues (1998) reported that "male attitudes and behavior are the largest barriers to increasing the numbers of women in policing. Although women have experienced better reception in the past few decades there are still those who do not find women to be viable police officers in any way, shape, or form" (Rizo and Hipp, 2010).

Women in large numbers are entering into the police profession in India and all over the world. But despite this still they are encountering enormous difficulties and psycho-physical harassment problems including discrimination on the ground of age, sex, educational qualification, in handling cases and taking decisions, giving suggestions and some sexual harassment problems like passing indecent jokes and some undesirable behavior from the male police personal while performing late night duties etc.

'Discrimination' as a kind of psycho-physical harassment problem that women police are encountering in the so called male bastion of police profession results in their psychological harassment. Because, discrimination based on age, sex, educational qualification with regard to assigning task, taking decisions, in the matters of promotion, training etc. creates stress, tension and depression. And these ultimately results to psychological harassment of the individual for which they lose confidence, self esteem, physical and ill-health etc. Generally, the term discrimination refers distinction based on the personal characteristics of an individual resulting in some disadvantages to that individual. In other words we can say that discrimination is the unjust or prejudicial treatment of different categories of people, especially on the ground of race, age or sex (www. Oxforddictionaries.com/definition/discrimination?).

Discrimination is of two types i.e. (a) direct and (b) indirect discrimination. Direct discrimination occurs when a person is treated less favorably on the grounds of a personal characteristic, such as sex, parental status, race, age or disability. Again, indirect discrimination occurs when a policy or procedure which appears to treat everyone equally has the effect of disadvantaging certain groups and the requirement is not reasonable (www.Jcu.edu.au/co/discrimination).

In legal act, discrimination refers, the act of denying rights, benefits, justice equitable treatment, or access to facilities available to all others, to an individual or group of people because of their

race, age, gender, handicap or other defining characteristics (http://law Joudictionary.com/discrimination).

Research work conducted on discrimination of women police in various parts of the world and many states of India have shown that women in policing are facing the problems of discrimination and sexual harassment from their higher ups and male colleagues. The national surveys regarding workplace characteristics and constraints that women experience in the service in India indicates some significant findings. The studies suggested that a large percentage of women felt marginalized and discriminated with respect to training, promotion, horizontal mobility, and inflexible working conditions. Stereotypes hold them from exercising their authority which hampered their full participation in professional activities and restricted their opportunities for growth at the workplace (Indiresan, 2005). Regarding gender inequality in a male dominated profession Kyprianou (1996) stated that female lawyers and policewomen share similar problems in their attempts to address gender inequalities within their professions. To him each particular male dominated profession or vocation has its own social norm. Again, Bharadwaj (1999), in his study on Delhi policewomen commented that in Delhi women police were dissatisfied with their status and role despite their valuable contributions in both traditional and modern areas of police work. Moreover, study conducted by Sahgal (2007) on 235 women police working in Delhi reported that women were generally not given important roles, or the opportunity to handle critical jobs, which deprived them from earning recognition or reward for good work. Similarly Pattanaik's (1996) study on policewomen of Orissa reported that the women police experience role conflict, were looked down upon by the male police officers, and faced more work-related problems as compared to the officers.

Not only the women police personnel of developing countries are facing discrimination problems but the studies conducted by various authors and resource persons reflected that

in developed countries also policewomen has been experiencing similar kind of discrimination problems from their male counterparts. For examples, study carried out by Broun et al. (1991) on discrimination of women police in handling task on the Hampshire Constabulary in England revealed that most women officers were deployed either on foot or car; and were less likely to be part of special investigation units, prisoner management, marine sections, and traffic patrol, and did not have dog or air support. Similarly, Young's (1991) study on women police has revealed that, women police face constant hostility 'in the job' from fellow policemen who try to maintain, control and dominance at work place. He further comments that men perceive women police officers as weak individuals with no real ability for law enforcement. Moreover, Price's (1996) study on women's situation in an urban department of U.S. revealed that black police women experience their work worlds differently from those white women police personnel. They report greater degrees of discrimination than white women in the police organization and black women see themselves as discriminated against because of their race of gender.

After reviewing the works of various resource persons, authors and scholars we have come to the fact that from the very beginning the women police personal has been subjected to discrimination on various grounds at workplace by their male counterparts. Their discrimination indirectly points that still women in the developed and developing countries are not fully accepted and welcome by their male colleagues, supervisors and the police department. The negative attitude of the male colleagues is another factor that proves their discrimination in the police department.

Significance and objectives of the study:

Due to the increase in crime against women and women criminals the enrolment of more girls into police profession is increasing in India and all over the world. In Assam, as an important state of North-Eastern India, the practices such as dowry deaths, bride burning, child marriage, and prostitution all these were not

rampant like the other parts of India. But the present scenario has been changed. In 2005, Assam becomes topped with regard to list of crimes against women in North-East India with 6,027 cases were registered in police. Out of these, 25 cases were registered under the immoral trafficking Act. During 2006, The National Crime Records Bureau (NCRB) of the Ministry of Home Affairs reported that, a total of 6,801 crimes that involved committed against and by women were registered in Assam. Again in 2010 the rate of crime has significantly gone up. In 2010, total 11,197 cases of crime against women were registered in Assam Police. And out of 11,197 cases 1721 were rape cases, 47 trafficking cases, 143 dowry related death cases, 5189 cases of cruelty by husband, kidnapping of women and girls including 2486 cases and 1611 cases of molestation (source http://assampolice.com/crimes_women.html). Moreover, the incidents of molestation, trafficking, murder and domestic violence have also gone up, indicating that all is not well with women in Assam in the present time. So, keeping in view the increasing rate of crime against women and women criminals the number of women police personnel in Assam Police Force is also increasing. In 01-01-2003, the number of police personnel was 332, and as on01-01-2010, the number of women police in Assam was 828 (Source - IGP office, Ulubari, Guwahati). Their entrance though reflecting socio-economic changes in the outlook of the people and changing status of women, but an important question is always arise that, "Are the womenfolk getting equal opportunities like their men folk in the so called masculine job?" The answer is 'partially no'. Because, in one of the challenging and a male bastion of police profession women are facing serious problems in creating a strong place for themselves in the profession in general and in the society at large. Though after independence, women's right to equality of work and opportunity, education, etc. have been guaranteed by the constitution, various laws have been passed for empowerment of women, but still in practice women are not at per with men. It is because

the traditional stereotypes that persist for women and men are still occupying a strong place in the mind of the individuals of Indian society.

Generally the culture and tradition of society prepares a male to face the challenges of life differently from female. These differences occur due to the social construction of gender which starts from very childhood. Indian society is patriarchal in nature where there is the domination of male. In Indian society, women generally occupy a passive role. They are less aggressive, less participatory and less interested in things outside home (Singh, 2007). Women have internalized the oppressive patriarchal norms of their domestication and seclusion and they uphold the inequality of their sex roles, justifying it as natural and sanctioned by religion and social norms (Singh, 2007).

In Police job, a policewoman not only encounters the problems of discrimination and sexual harassment from the male counterparts but also they have to encounter much role conflict problems due to the contradiction between their traditional socialization pattern and duties and responsibilities expected from them as policewomen. As being a Policewoman she has to modify the traditional society and psychological set up which are by the society in order to adopt and adjust her into the work of policing. Their performance of dual role leads to many changes in their own concept of self, their relationships at workplace and modifications in their family. It is therefore, important to study the challenges and problems faced by women police personnel in a male bastion police profession with sociological interpretation.

Objectives of the study:

(a) To trace the nature of discrimination against women police personnel at their work place.

(b) To provide some possible measures to minimize the problems of discrimination against women police personnel at their work place.

Methodology:

The study confines itself only to the women police personnel's working and deployed in the selected nine districts of Brahmaputra valley of Assam viz, Guwahati (Kamrup Metro), Kamrup (rural), Darrang, Sonitpur, Lakhimpur, Golaghat, Sivasagar, Dibrugarh and Tinsukia. These districts were purposefully selected by keeping in view the rate of crime against women and women criminals; to represent the northern bank as well as southern bank of the river Brahmaputra; and to represent the lower and upper parts of the administrative division of Assam. Since the study is concerned with the women police personnel working under DEF i.e. District Executive Force of selected nine districts, therefore, the field of the study constitutes all the police stations, district head quarters i.e., SP's office, district court, police reserve office of the above mentioned districts of Brahmaputra valley of Assam. The respondents of the study constituted all the permanently employed women police personnel occupied different ranks and deployed in different fields under the nine districts of Assam. The respondents of the study were selected through survey method. As on 01-01-2012, there was total 371 women police personnel deployed in these nine districts of Brahmaputra valley of Assam and all of them were purposefully selected for the study. The data for the study were collected from the primary as well as secondary sources. The primary data were collected through personal interview with the respondents with the help of interview schedule and observation method. The interview schedule was consisted of several questions regarding age of the respondents, their occupational rank, their personal background, gender disparity of the women police at work place, opportunity for independent action in job, discrimination of women police personnel by the superior officers in assigning task, rank distribution according to one's educational qualification, role in decision making process, promotion of the women police personnel etc.

Results and Discussion:

Rank distribution of the respondents: The following table enumerates the data on the present rank of the respondents in

their occupation. Table-1 indicates that there were total 371 women police personnel deployed in various ranks in the selected nine districts of Brahmaputra valley of Assam. The findings revealed that out of 371 respondents majorities of them belonged to the lower rank i.e. the rank of CONST. Their percentage consisted about 84.09%. Against this, respondents belonged to the upper ranks such as HC, HAV and NK consisted only 7.55%, 2.43% and 0.54% respectively.

The findings revealed that in nine districts there was only one respondent that belonged to the higher rank i.e. the rank of INSPR. And she was deployed in Guwahati district of lower division of Assam.

Again, with regard to the upper rank such as SI and ASI, the data in the Table-1 reflects that very small percentage of the respondents belonged to the rank of SI and ASI. Out of 371 respondent only 3.50% belonged the rank of SI. Whereas, the respondent belonged to the ASI rank consisted only 1.62%. Again, out of 3.50% of the SI, a significant number of them consisting about 1.1% were deployed in Guwahati district of Assam.

District and rank wise percentage distribution of the respondents

Sl. No.	Name of the District	Rank of the respondent										Total
		SP	ADD. SP	DY. SP	INSPR	SI	ASI	HC	HAV	NK	CONST	
1	Guawahati	-	-	-	1 0.26%	4 1.1%	2 0.54%	15 4.04%	4 1.1%	-	96 25.9%	122 32.88%
2	Kamrup	-	-	-	-	1 0.26%	-	3 0.80%	-	-	27 7.28%	32 8.62%
3	Darrang	-	-	-	-	2 0.54%	-	2 0.54%	-	-	37 9.97%	41 11.05%
4	Lakhimpur	-	-	-	-	1 0.26%	-	1 0.26%	-	-	22 5.93%	25 6.46%
5	Sonitpur	-	-	-	-	1 0.26%	-	4 1.1%	-	-	42 11.32%	47 12.66%
6	Golaghat	-	-	-	-	1 0.26%	-	-	-	-	14 3.77%	15 4.04%
7	Sivasagar	-	-	-	-	1 0.26%	1 0.26%	2 0.54%	2 0.54%	1 0.26%	19 5.12%	26 7.0%
8	Dibrugarh	-	-	-	-	1 0.26%	3 0.80%	1 0.26%	2 0.54%	1 0.26%	39 10.51%	47 12.66%
9	Tinsukia	-	-	-	-	1 0.26%	-	-	-	-	16 4.31%	17 4.58%
		-	-	-	1 0.26%	13 3.50%	6 1.62%	28 7.55%	9 2.43%	2 0.54%	312 84.09%	371 100%

From the above data with regard to the rank wise percentage distribution of the respondents we have come to know that in all the selected nine districts of Assam the percentage of the respondents belonged to the higher ranks were very low. Whereas, against this the percentage of the respondents, belonged to the lower ranks that is the rank of CONS. consisted of majority in number.

Age and rank wise distribution of the respondents: In the present study the respondents' were divided into 9 age groups. The minimum age group comprise 24-28 years and the maximum age group comprises 56 and above year. From the collection of data in the selected districts it was revealed that starting from the age group of 24 up to 36 years, the respondents were young and energetic and their percentage in total consisted only 40.43%. On the other hand, majority that is 59.57% in total were fall between the age group of 36+ to 56 and above years. Normally, after crossing 36 years of age, women, gradually lose their physical strength. Again, after crossing 40 years of age women gradually face some personal problems related to their menopause and some family adjustment problem.

It is evident from the Table-2 that out of 371 respondents' majority consisting 84.09% belonged to the rank of CONST. and out of 84.09% CONSTs only 37.73% of them fall between the age group of 24 up to 36. Against this, a significant number of CONSTs consisting 46.36% of them fall between the age group of 36 to 56 and above.

However, with regard to the higher ranks such as, INSPR. and SI, Table-2 reveals that there was only one INSPR. in the selected nine districts and she belonged to the age group of 48-52. While, with regard to the SI's, out of 3.50% of them, 2.16% of them were fall between the age group24-32 and 0.26% of them belonged to the age group of 36-40 and 48-52 each respectively. While, 0.80% belonged to the age of 56 and above.

The Table-2 also depicts that out of 1.62% of the ASI

respondents 1.07% belonged to the age group of 48-52 and 0.54% belonged to the age group of 52-56.

Again, in case of the respondents belonged to the rank of HC Table-2 reveals that out of 7.55% of the HC, a significant percentage of them consisting 7.27% fall between the age group of 36-56. While only one 1(0.26%) of the HC was belonged to the age group of 28-32.

Age and rank wise percentage distribution of the respondents

Sl. No.	Age	Rank of the respondent										Total
		SP	ADD. SP	DY. SP	INSPR	SI	ASI	HC	HAV	NK	CONST	
1	24-28	-	-	-	-	2 0.54%	-	-	-	-	27 7.28%	29 7.82%
2	28-32	-	-	-	-	-	-	1 0.26%	-	-	42 11.32%	49 13.21%
3	32-36	-	-	-	-	-	-	-	1 0.26%	-	71 19.14%	72 19.41%
4	36-40	-	-	-	-	-	-	1 0.26%	-	-	37 9.97%	39 10.51%
5	40-44	-	-	-	-	-	-	7 1.88%	2 0.54%	1 0.26%	43 11.6%	53 14.29%
6	44-48	-	-	-	-	-	-	10 2.7%	1 0.26%	-	39 10.51%	50 13.48%
7	48-52	-	-	-	1 0.26%	1 0.26%	4 1.07%	6 1.62%	4 1.07%	1 0.26%	34 9.2%	51 13.74%
8	52-56	-	-	-	-	-	2 0.54%	3 0.80%	-	-	16 4.31%	21 5.66%
9	56+	-	-	-	-	3 0.80%	-	-	1 0.26%	-	3 0.80%	7 1.88%
		-	-	-	1 0.26%	13 3.50%	6 1.62%	28 7.55%	9 2.43%	2 0.54%	312 84.09%	371 100%

In the rank of HAV, out of 2.43% a significant number of them consisting 2.15% were fall between the age group of 40-56 and above. Against this only 1 (0.26%) HAV belonged to the age group of 32-36.

Again, with regard to the rank of NK out of 2 (0.54%), one (0.26%) belonged to the age group of 40-44 and the other one belonged to the age group of 48-52.

So, from the above findings, we have come to know that the percentage of he respondents who were found young and energetic was very low and it consisted only 40.43% (from 24 up to 36) while, against this majority of the respondents belonged to upper age group (from 36+ to 56 and above) and their percentage in

total consisted around 59.57%.

Information gathered from the respondents it was found that within the age group of 24-28 and 28-32, majority of them were unmarried. According to them, they also like their male police personnel are able to perform tough and hazardous duties. So, the respondents of this age group can easily be posted at distant places away from their families, as they did not have any family tension and pressure.

Personal background of the respondents: Regarding personal background of the respondent the study reveals (as depicted in the Table-3) that out of 371 respondent majorities of them were married. Their percentage constitutes about 72.51%. Against this only 13.21% were unmarried, 10.24% were widowed and 4.04% were divorced.

With regard to their educational qualification the study reveals that out of 371 respondents' majority of them consisting 54.44% (as indicated in the Table-3) of them were under matriculate, while 29.91% of them matriculate and only 9.70% of the respondents such were H.S. passed. The Table-3 also indicates that out of 371 respondents only 5.39% of them were graduates whereas with regard to the highly qualified respondents such as post graduate respondents their percentage consisted only 0.54%. After analyzing the data with regard to educational qualification we have found that in the selected nine districts of Brahmaputra Valley of Assam very small percentage consisting 5.92% (graduate 5.39%+0.54% post graduate) of the respondents had good educational background. While majority consisting 94.07% (under matriculate 54.44% 129.91% matriculate 19.70% H.S. passed) of them had poor educational background. So, we can say that the no. of highly qualified women police personnel in the selected nine districts of Assam is very low.

Table-3

Personal background of the respondent

Sl. No	Variable	No. of Respondents	Percentage
1	**Marital Status**		
	Married	269	72.51%
	Un-narried	49	13.21%
	Divorce	15	4.04%
	Widowed	38	10.24%
2	Educational Qualification		
	Under matriculate	202	54.44%
	Matriculate	111	29.91%
	HS passed	36	9.70%
	Graduate	20	5.39%
	Post-graduate	2	0.54%

Gender disparity at work place and the respondents: As the study reveals that most of the respondents had poor educational background, many of them belonged to lower rank i.e. the rank of CONST. so, there is a possible chance for facing gender disparity problems on the ground of handling important cases, taking decisions, etc. Therefore, in order to reveal information in this regard the respondents were asked a question. The findings project that (as depicted in the Table-4) majority (80.1%) of them had stated that they were not facing any gender disparity problem at workplace, while, 7.55% of them expressed that they were facing gender disparity problems at workplace. The respondents who were facing such problems a significant percentage of them i.e. about 7.0% belonged to the rank of CONST. whereas, 0.26% each belonged to the rank of ASI and HAV respectively.

The respondents who had opined their dissatisfaction a significant percentage of them consisting 6.74% (i.e. out of 7.3%) belonged to the rank of CONST. and 0.54% belonged to the rank of HC.

For the CONST. is 12th pass (H.S) whereas; in Assam Police the minimum educational qualification for them is H.S.L.C passed or matriculate. But up to 2008 in Assam, the minimum educational qualification for the rank of CONST. was only VIII passed onward.

Table - 5

Respondents view regarding their rank according to their educational standard

Sl. No.	Ranks	Comment			Total
		Yes	No	No comment	
1	SP	-	-	-	-
2	ADDL. SP	-	-	-	-
3	DY. SP	-	-	-	-
4	INSPR.	1 0.26%	-	-	-
5	SI	13 3.50%	-	-	1 0.26%
6	ASI	6 1.62%	-	-	6 1.62%
7	HC	20 5.4%	2 0.54%	6 1.62%	28 7.55%
8	HAV	7 1.88%	-	2 0.54%	9 2.43%
9	NK	-	-	2 0.54%	2 0.54%
10	CONST.	185 49.86%	25 6.74%	102 27.49%	312 84.1%
	Total	232 62.53%	27 7.3%	112 30.2%	371 100%

The present study reflects that majority of the respondents had poor educational qualification and majority of them belonged to the rank of CONST. So, in order to judge the opinion of the respondents with regard to their present rank in the job a question was asked to them. Their findings reflected that 62.53% of the respondents (as highlighted in the above Table - 5) expressed that their ranks were according to their educational standard while, 7.3% of them expressed their negative comment.

The respondents who had opined their dissatisfaction a significant percentage of them consisting 6.74% (i.e. out 7.3%) belonged to the rank of CONST. and 0.54% belonged to the rank of HC.

It was found that out of 6.74% (that expressed negatively) of the CONST. 2.42% were graduate while, 4.31% o them were H.S. passed. The respondents of these category were of the view that as they were graduate and H.S. passed (12th pass) which

were higher than the required minimum qualification for the lower rank of CONST. so, they should be promoted to the rank of HAV or HC. Again, the HC (0.54% who gave negative reply) respondents were of the view that as they were graduate so they should be promoted to rank of ASI or SI.

Moreover, many of the respondents consisting 30.2% of them did not give any comment. The respondents of such category did not want to disclose their opinion either they were hesitating for their poor educational qualification or there were some hidden pressure from their department, senior officials etc.

Problems regarding promotion of the women police: To reveal further information with regard to their discrimination problems another question was asked to them that, "Do you find any problems regarding your promotion?" The findings revealed that 16.71% of the respondents (projected in the Table - 6) were facing problems with regard to their promotion matters and out of 16.71% about 15.4 of them belonged to the lower rank of CONST. Moreover, the respondents belonged to the upper ranks such as ASI and HC were also facing problems and their percentage consisted about 0.54% each respectively. The respondents who expressed negatively were of the view that the promotion matters in the police service were very slow in comparison to other government service. They again stated that they had to wait for several years to have promotion to the upper ranks. They were of the view that in spite of giving good service to the department, maintaining discipline at work, their service did not get any consideration with regard to their promotion matters. And for this reason they were gradually losing their career expectation in the job.

Besides this, majority of the respondents were not facing any problems with regard to their promotion matters. Their percentage consisted about 72.77%. It is important here to mention that respondents who were not facing any problem many of them specially belonged to CONST. rank did not want a promotion. Because they felt that their promotion would lead to their transfer

top other distant places far away from their family and this would create stress and tension in their family.

Table-6

Rank wise percentage distribution of the respondents regarding facing problems in the matters of promotion

Sl. No.	Ranks	Comment			Total
		Yes	No	No comment	
1	SP	-	-	-	-
2	ADDL. SP	-	-	-	-
3	DY. SP	-	-	-	-
4	INSPR.	-	1 0.26%	-	1 0.26%
5	SI	-	13 3.50%	-	13 3.50%
6	ASI	2 0.54%	4 1.1%	-	6 1.62%
7	HC	2 0.54%	23 6.2%	3 0.81%	28 7.55%
8	HAV	1 0.26%	7 1.88%	1 0.26%	9 2.43%
9	NK	-	2 0.54%	-	2 0.54%
10	CONST.	57 15.4%	220 59.3%	35 9.43%	312 84.09%
	Total	62 16.71%	270 72.77%	39 10.51%	371 100%

Thus, to avoid themselves from such conflicting situation they did not want promotion and hence they did not find any problems regarding their promotion matter. Their comment indicates that they did not have higher expectations of their career.

Further, 10.51% of them did not want to pass any comment in this regard. There were various factors behind their silent behavior such as fear from their superior officers, losing of job, or due to fear of creation of some unfavorable atmosphere in their police station etc.

Discrimination of women police on the basis of age in assigning task: Data in the Table - 7 given below depicts that the respondents of all the age group were facing discrimination problems from the male officers regarding assigning important task. Their percentage consisted about 7.0% while, 8.35% of the

respondents did not want to give any comment on that. Their, 'no comment' indirectly showing the fact that they were also facing

Table -7

Age wise percentage distribution of the respondents regarding discrimination from the male officers in assigning important task

Sl. No.	Age	Comment			Total
		Yes	No	No comment	
1	24-28	3(0.81%)	22(5.93%)	4(1.1%)	29(7.82%)
2	28-32	2(0.54%)	43(11.59%)	4(1.1%)	49(13.21%)
3	32-36	3(0.81%)	66(17.78%)	3(0.81%)	72(19.41%)
4	36-40	2(0.54%)	32(8.62%)	5(1.35%)	39(10.51%)
5	40-44	4(1.1%)	44(11.85%)	5(1.35%)	53(14.29%)
6	44-48	2(0.54%)	44(11.85%)	4(1.1%)	50(13.48%)
7	48-52	4(1.1%)	45(12.13%)	2(0.54%)	51(13.74%)
8	52-56	4(1.1%)	15(4.04%)	2(0.54%)	21(5.66%)
9	56+	2(0.54%)	3(0.81%)	2(0.54%)	7(1.88%)
Total		26(7.0%)	314(84.64%)	31(8.35%)	371(100%)

such kind of Problem at their workplace. However, in this regard majority of the respondents consisting about 84.64% of them reported that they were not facing any kind of discrimination problems from their male officers. They were of the opinion that their male officers treat them equally as like as their male counterparts in assigning tasks. It is important to mention here that though maximum percentage of the respondents expressed 'no' in this regard but any of them expressed their comment in a discounted tone and their comment in such way reflects that they were also facing such kind of problem.

The Table-7 also reflects that the respondents who were facing discrimination problems about 4.31% (i.e., out of 7.0%) fall between the age group of 40+ to 56 and above years has mentioned the following reasons:

(a) Out of 4.31% of this category of respondents about 2.43% has stated that due to their growing age the male officers and their male colleagues feel that women police are not strong enough physically to handle tasks.

(b) And the remaining 1.88% out of 4.31% has cited the reason of poor educational qualification and lower rank in the profession.

Again, about 2.69 of the respondents (out of 7.0%) fall between the age group of 24 up to 40 years of age. The respondents of this particular age group category has mentioned two reasons for facing discrimination problems from the male officers, viz. -

(a) Out of 2.69% of this category (that fall between 24 up to 40 years of age) of respondents, about 1.1% has stated that due to their lower rank in the profession the male officers feel that women police cannot handle tasks efficiently.

(b) And the remaining 1.62% (out of 2.69%) has mentioned both the poor educational qualification and lower rank in the profession.

It is important to mention here that the respondents who were facing such kind of problem a significant percentage of them (i.e., 5.93% out of 7.0%) belonged to the CONST. rank. Again, out of 7.0% about 3.50% were under matriculate, 2.43% and 1.1% were matriculate and H.S. passed respectively.

Demoralize by the male counterparts and the rank of the respondents: The respondents were asked another question to reveal more information regarding their problems of discrimination at workplace. They were asked whether their male counterparts demoralize them regarding their decision or opinion in serious matter.

Table - 8

Percentage distribution of the respondents regarding their comments on demoralize by the male counterparts regarding decision/opinion in serious matter.

Sl. No.	Ranks	Comment				Total
		Yes	No		No comment	
1	SP	-	-	-	-	-
2	ADDL. SP	-	-	-	-	-
3	DY. SP	-	-	-	-	-
4	INSPR.	-	1(0.26%)	-	-	1(0.26%)
5	SI	-	11(2.96%)	-	2(0.54%)	13(3.50%)
6	ASI	-	5(1.35%)	1(0.26%)	-	6(1.62%)
7	HC	-	24(6.46%)	-	4(1.1%)	28(7.55%)
8	HAV	-	7(1.88%)	1(0.26%)	1(0.26%)	9(2.43%)
9	NK	-	1(0.26%)	-	1(0.26%)	2(0.54%)
10	CONST.	-	241(64.96%)	32(8.62%)	39(10.51%)	312(84.1%)
Total		-	290(78.16%)	34(9.16%)	47(12.66%)	371(100%)

The findings projected in the Table - 8 signifies that out of 371 respondents about 9.16% expressed 'sometimes' while 12.66% did not give any comment in this regard.

However, majority of the respondents consisting 78.16% were of the view that they were not facing such kind of problems from their male colleagues.

It is evident from the Table - 8 that the respondents who expressed 'sometimes' in this regard a significant percentage of them (8.62% out of 9.16%) belonged to lower rank i.e. the rank of CONST. The respondents had stated the following reasons-

1. Out of 9.16% [that had expressed 'sometimes'] about 6.2% stated about their poor educational background and lower rank in the department.
2. And the remaining 2.96% has mentioned their growing age factor. The respondents of this category fall between 48 to 56 years of age.

The respondents that expressed 'sometimes' stated that the male counterparts has the tendency not to take women's opinions and ideas, seriously. They again stated that in many cases especially in handling many important tasks or in an important operation the male counterparts have been feeling that bringing women with them will create additional tensions among them. Moreover, the respondents who had fall between the age group of 48 to 56 years of age i.e., 2.96% out of 9.16% stated that sometimes the department shows much importance to the young girls who are energetic also. They were of the view that only physical strength would not matter much in handling or dealing cases. For successful handling of cases some other elements such as bravery, sincerity, benevolence, talent, dedication, honesty, experience etc. and many more factors are there which also essential as physical strength. According to them, the elder women police personnel can more efficiently handle any case and operation as they become more experienced by rendering long service to the department and society.

Emphasizing the qualities of women Arora, et el (2009) stated that it is only a myth that only physically strong people are required

in the police. Apart from this women can handle media and public expectations much better than their male counterparts. They can handle riots, protests and other law and other problems much better than a male.

The honorable Home Minister of India Patil (2005, p.s.40) in his valedictory address in "2nd National Conference for Women Police in India", "Women in policing should not feel compelled to adopt macho style characteristics in order to be accepted and succeed in the organization. He noted that women police officers the world over rely on a style of policing that uses less physical force, and are better at defusing potentially violent conformations with citizens. Women officers often possess better communication and persuasive skills and a uniquely suited to implement the community police model."

From the above discussion we can say that though women possess less physical strength but they possess more mental capabilities like integrity, patience, compassion, love, sincerity, sacrifice than male counterparts. Apart from giving physical force, these qualities of women will contribute a lot to the society in dealing with challenges of crime and criminals.

Opportunity for taking independent decision and action in handling cases: Today women in increasing numbers are joining and contributing to the police forces. In some areas, women can handle better than male police such as, in dealing with women complainants or victims, searching them, guarding them, escorting them, counseling them etc. Their more involvement in the police department will help to sensitively dealt with the issues related to crime against women and women criminals. The humanizing qualities that the women can only bring to the police will help not only in strengthening the police and public. By emphasizing their valuable role in handling female cases, the women police personal covering from the lower rank of CONST. to the SI should be given power to some extent in taking independent decision and action in their job. Giving minimum power in taking decisions and handling cases independently will not only help the women police personal for

successful interrogation but will help to boost up their self-confidence also. In this regard, to reveal information from the respondents about opportunity for taking independent decision and action in the job the respondents were asked a question.

Table - 9

Rank wise distribution of the respondents regarding their opportunity for taking independent decision and action in handling female cases

Sl. No.	Rank	Comment			Total
		Yes	No	No Comment	
1.	SP	-		-	
2.	ADDL.SP	-		-	
3.	DY. SP	-		-	
4.	INSPR	1 (0.26%)		-	1 (0.26%)
5.	SI	-	10 (2.7%)	3(0.81%)	13(350%)
6.	ASI	-	5(1.35%)	1(0.26%)	6(1.62%)
7.	HC	-	22(5.93%)	6(1.62%)	28(7.55%)
8.	HAV	-	7(1.88%)	2(0.54%)	9(2.43%)
9.	NK	-	2(0.54%)	-	2(0.54%)
10.	CONST	-	253(68.2%)	59(15.9%)	312(84.09%)
11.	Total	1(0.26%)	299(80.59%)	71(19.14%)	371(100%)

The findings revealed that only one respondent (0.26%) (as depicted in the Table-9) had given positive reply on that. She had given positive reply as she belonged to the higher rank i.e. the rank of INSPR. According to her, she can independently take all the decision and take action as she is the in charge of the All Women Police Station.

However, the respondents comprising of upper ranks like SI, ASI and HC to the lower rank of HAV, NK and CONST. all of them had given negative response. Their percentage in total consisted majority, with 80.59%. according to them, they cannot take any independent action or decision in handling female cases. They have to follow the order of their superior officers. They have stated that, "even in interrogating a female victim or offender we have to follow our senior officers' command and even in asking questions also." In this regard the respondents specially belonged to the

CONST. rank had stated that, "though sometimes the upper ranks such as SI and ASI women personnel are given some liberty in handling female related cases, but we as a CONST. do not have such opportunity." Again, 19.14% did not want to make any comment on that.

Nobody can understand a women's problem better than the women themselves. As being a woman, the women police personnel can communicate in a better way with the female victims and offenders than the male counterparts. It is therefore essential that the women police personnel should be given power and liberty to interrogate the female victims and criminals and also to handle such cases.

Conclusion and suggestions: On the basis of the above findings we can say that in the selected nine districts of Brahmaputra Valley of Assam only small percentage of the respondents had stated their true feelings while, against this maximum percentage of them expressed the absence of discrimination on various grounds at their work place and by their male counterparts. Moreover, the above findings also reflect that the respondents' belonged to the lower ranks were facing more discrimination from their male counterparts than the respondents belonged to the higher ranks. Though, majority of the respondents stated that they were not finding any kind of such negative behavior from their male counterparts yet it is doubtful. Because, the questions related to these aspects are very sensitive in nature. Considering these difficulties an utmost care has been made to reveal the truth from them. At the time of conducting interview with the women police personnel from the observation of their facial expression, gestures and hesitation we have come to know that not only small number of women were facing such kind of problems. But in spite of this many of the women police were facing such kinds of problem from their male counterparts. Not only this, though many of the women police personnel had expressed that they were not facing any discrimination in various aspects viz., in handling cases, in taking important decisions, in the matters of promotion etc. but they expressed their responses in a very discontented tone. Many of the women hasited

to comment or state their feelings in this regard. Various reasons are behind it such as, fear from the higher-ups, to avoid tension, tress, depression that may arise if they state any comment. Moreover, in many of the police stations due to lack of separate rest room facilities the respondents were interviewed in the presence of the male counterparts for which they hesitate to provide information in this regard.

Again there are other reasons for which the women police personnel hesitated to provide information i.e. their feminine attributes such as softness shyness, subjugation etc. Despite this, another factor is that the stereotypical thinking that exists in the society does not approve of women, who are independent and powerful while the same is admired and encouraged in men. These are some of the factors that hold women back in being assertive and demand their rightful place in their carrier (Indiresen, 2005).

Indian society which is patriarchal in nature women faces many challenges in all the spheres of life. There are several cultural barriers for women that put her status rather low. To bring changes in the stereotypical thinking of the people family as a primary group should play the important role by treating and socializing their boy and girl child in the same way. Other social institutions and organizations should play important role in bringing changes in the culture and transforming the mindset of the people. After bringing such transformation and changes in the society women will be encouraged and supported more to enter into the male dominated professions. Not only this, by bringing changes and transformation in the culture within male dominated profession will help women to gain equal status with the male counterparts.

Suggestions:

On the basis of overall findings, some suggestions are provided to minimize the problems of the women police personnel in relation to their discrimination at workplace. Hope these suggestive measures will help the government of Assam and Assam police force to minimize their problems and to take some necessary

steps for the mainstreaming of women police in Assam. These suggestive measures will also help the Assam government and Assam Police Force to organize various plans and policies, various counseling courses by covering various issues related with the adjustment and discrimination problems of women police personnel working and deployed in various district of Assam.

- To decrease gender inequality both men and women should be provided gender sensitization training at their recruitment level, during refresher training and in service training course.
- Where recruitment, promotions or appointments are interview based women officers must be included in the interview boards.
- Women SIs should be given postings to police stations immediately after completion of their training.
- Promotions should be provided to the efficient and deserved police personnel irrespective of their sexes.
- If possible besides giving emphasis on seniority, their work and sincerity should also be taken into consideration in the matters of promotion.
- Appropriate complaint mechanisms are to be created for the time bound handling of complaints of sexual harassment and discrimination at the workplace. Complaints should be kept confidential and the working of complaint committees be mentioned by calling reports at quarterly and annual intervals.
- Women be encouraged to develop their innate skills through intensive specialized courses in intelligence, investigation, computer operation, meditation, counseling and communication.
- Women police must be sent for training courses that are preferred for promotion at all ranks.
- To remove the feeling of inferiority complex from the mind of the women police occupying lower rank i.e. the rank of CONST, they should be provided educational opportunities through open/ distance learning.
- As the women police CONST's form a large number

therefore utmost care should be taken to boost up their energy and to increase their talent by upgrading their knowledge, attitude, skills and habits through appropriate training modules and counseling courses.

* The elder women police personnel specially belonged to the age group of 50 to 56 and above years should be provided paper works instead of giving them physical task. Again, the elder police women should be encouraged more and give much opportunity in interrogation of female offenders and victims. Because they are more experienced in these fields as they are associating with the police department from many years.

* Separate women police stations should be established in every district and sub-divisional head-quarter to deal more efficiently with women related cases.

* Dual roles required of women officers in workplace and home should be considered without negative connotations, and wherever possible should be facilitated.

* To minimize the problem of role conflict of the women police their transfer matters should be taken into consideration by keeping in view the posting of their career aspirations among the women police personnel.

* At least a small library containing latest journals, magazines, research articles on women police of various states and, important books in both the English and Assamese literature should be provided to all the police stations of Assam. These will help them to acquire various information and knowledge about the police organization of various states of India in general and the status of women police and other issues related to them in particular.

* The feminine qualities of women like love, compassion, truth, tolerance etc. should not be undermine. Rather these qualities should be appreciated as these will help to provide a more human face to police organization, help to manning a police station and will help to develop more positive attitudes of the public towards the whole police organization.

Notes:

SP: Superintendent of Police
ADDL. SP: Additional Superintendent of police
DY. SP: Deputy Superintendent of Police.
INSPR: Inspector
SI: Sub-Inspector
ASI: Assistant Sun-Inspector
HC: Head Constable
HAV: Havildar
NK: Nayak
CONST: Constable

References and Bibliography

Acker, J. (1990), "Hierarchies, Job, Bodies: A Theory of Gendered Organisations." Gender and Society, 4(2), 139-58.

Adams, K. (2001), "Women in Senior Police Management. Paycham, South Australia." Australasian Centre for Policing Research.

Arora, B; Pushpa, M; Narayan Swamy, R.N.; Bhattacharya, K (2009): "Contribution to Society," Souvenir on "3rd National Conference for Women in Police", p.54.

Banerjee, S (2010): "An Analysis of Problem of Inducting Women Personnel in Central Police Forces," The Indian Police Journal, Vol. LVII-No. 1, January-March, 2010 Published by Bureau of Police Research & Development, New Delhi-110020, p-97.

Bartol, C.R.; Bergen, G.T; Volekens, J.S.; and Knorras, K.M. (1992): "Women in Small Town Policing: Job Performance and Stress," journal of Criminal Justice and Behaviour, p.-19.

Bharadwaj, A (1999): "Women in Uniform: Emergence of Women Police in Delhi," New Delhi, India, Regency Publications.

Brown, J.M. and Campbell, E.A. (1991): "Less than Equal," Policing, 7(4), pp.324-333.

Deshpande, T.M. (2007): "Women Police: A Socio-Economic Analysis in Urban Background", Commonwealth publishers, New Delhi-110002.

Dhar, S (2009): "Principles of Gender Marxist-Reaming," Souvenir entitled, 3rd National Conference for Women in Police," p-45.

He, N.; Zhao, J.; And Arebold, C.A. (2002): "Gender and Police Stress: The Convergent and Divergent Impact of Work Environment, Work-Family Conflict, and Male Police Officers," Policing An International Journal of Police Strategies and Management.

Indiresen, J (2005): "Challenges of Gender Mainstreaming Women in Police." Souvenir entitled, "2nd National Conference for Women in Police." Publisher SMt. Kanchan Choudhary Bhattacharya, DGP, Uttaranchal Police, p-60.

Indiresen, J (2005): Ibid

Kyprianou, T. (1996): "Achieving Gender Equity in a Male Dominated Profession," Paper presented at the Australian Institute of Crminology Conference, Sydney, (www.aic.gov.au/events.../1996/.../Policewomen/Kypriano.Pdf. Date-13/1/2012).

Lonsway, K; Moore, M; Harrington, P;Smeal E; Siller, K (2003): "Hiring & Retaining More Women: The Advantages to Law Enforcement Agencies," National Centre for Women & Policing, a Division of the Feminist Majority Founatio.

Mahajan, A (1982): "Indian Police Women: A Sociological Study of the New Role," Deep and Deep Publications: New Delhi

Narayanswamy, Prof. R (2009): "Use of Gender in Promoting Compassion in Police Force," Souvenir on "3rd National Conference for Women in Police."

Natarajan M (2008): "Women in a Changing Society-Back Door to Equality," published by Ashgate Publishing Limited, Gover House, Hampshire, GUII 2HR, England, 2008.

Patil, S.R. (2005): Valedictory address in 3rd national conference for women police, honorable Home Minister of India, published in souvenir on "3rd National Conference For Women in Police," p.40.

Pattanaik, J.K. and Worley, V.B. (2011): Working paper entitled, "Job Expectation, Adjustment and Coping Mechanisms among Women in two Police Forces in India," Presented at International Police Executive Symposium Geneva Centre for the Democratic Control of Armed Forces, Coginta. pp.12-13. Retrieved from : www.ipes.info/wps_No_31.pdf, Date: 1/2/12

Pattanaik, J.K. (1996): "Professional Orientation and Career Aspirations of Women Police in Orissa: Some Reflections on Role Conflict, A Sociological Analysi," Retrived from www.ipes.info/wps_No_31.pdf, Date: 1/2/12 P.23

Price, B.R. (1996): "Female Police Officers in the United States," © 1996, College of Police and Security Studies, Solvenia, pp-2-3

Rizo, J. and Hipp, D (2010): "Females in Policing: Strides and Future Challenges in a Male Dominated Profession," p 27 Retrieved from www.aurora.edu/...Jenny%20Rizo%20%20women%20in%20police...

Sahgal, P (2007): "Women in Police: A Study of their Career Aspirations and Motivation," Indian Journal of Industrial Relations, vol-42, No.3, January. Published by Shri Ram Centre for Industrial Relations and Human Resources. Retrieved from http://www.Jstor.org/stable/27768082. Date-25/1/12.

Singh, K.V. (2007): Ibid, p 215.

Singh, K.V. (2007): "Women Issues- Empowerment and Gender Discrimination," Vista International Publishing House, Delhi 110053 p. 151.

Young, M (1991): "An Inside Job: Policing and Police Culture in Britain," Oxford: Clarendon Press.

Websites:

* http://law Joudictionary.com/discrimination.
* http://assampolice.com/crimes_women.html.
* http://www.Jstor.org/stable/27768082. Date-25/1/12
* Women and policing. Com/pdf/New Advantages Report. Pdf. (Date 9/2/12)
* www.aabri.com/manuscripts/08056.pdf.

চাহ বাগানত কৰ্মৰত মহিলাৰ সমস্যা আৰু সমাধান

সাগৰিকা বৰগোঁহাই

(যোৰহাট জিলাৰ ৰাজে চাহ বাগিচা, দিহা চাহ বাগিচা, মেলেং চাহ বাগিচাৰ চাহ শ্ৰমিক মহিলাসকলৰ পৰা তথ্যসমূহ সংগ্ৰহ কৰি প্ৰস্তুত কৰা হৈছে।)

০.০ প্ৰস্তাৱনাঃ

আধুনিক সমাজ ব্যৱস্থাত সকলো ফালৰ পৰাই নাৰীসকল প্ৰগতিৰ পথত আগবাঢ়ি গৈছে। নগৰকেন্দ্ৰিক সভ্যতাই সমাজৰ পৰম্পৰাগত ৰীতি-পৰম্পৰা-মূল্যবোধ-সংস্কাৰৰ পৰিবৰ্তন সাধিত কৰিছে, ব্যক্তিৰূপে নাৰীৰ অধিকাৰ, কৰ্মক্ষেত্ৰত নাৰীৰ নিৰাপত্তা সকলো দিশতে ৰাষ্ট্ৰীয় মানৱ অধিকাৰ আয়োগ, UNICEF আদিয়ে নানা ধৰণৰ কাৰ্যব্যৱস্থা আৰু নীতি নিৰ্দেশনা প্ৰস্তুত কৰিছে।

অসমত থকা বাৰেবৰণীয়া জনগোষ্ঠীসকলৰ ভিতৰত চাহ শ্ৰমিকসকল অন্যতম। চাহ শ্ৰমিকসকলক 'আদিবাসী' নামেৰে জনা যায়। অসমৰ জনসংখ্যাৰ প্ৰায় ২০% লোক চাহ জনগোষ্ঠীয়। ইয়াৰে ১৭% লোক চাহ উদ্যোগবিলাকত বনুৱা হিচাপে নিয়োজিত হৈ আছে। চাহ বাগিচাত কাম কৰা বনুৱাসকলৰ ৪০% ই মহিলা চাহকৰ্মী। অসমৰ অৰ্থনীতিত তেল আৰু গেছৰ পিছতে চাহৰ স্থান। চাহ উদ্যোগ আৰম্ভ হোৱাৰ পৰা ইয়াৰ লগত মহিলা শ্ৰমিকসকল জড়িত হৈ আছে। বাস্তৱ ক্ষেত্ৰত দেখা যায় যে শ্ৰমিক হিচাপে তেওঁলোকৰ যি প্ৰাপ্য- থকাৰ সুবিধা, অধিকাৰ এইবোৰৰ পৰা তেওঁলোক বঞ্চিত হৈ আছে। যদিও শ্ৰমিকসকলৰ সুৰক্ষাৰ কাৰণে বিভিন্ন আইন, নীতি-নিৰ্দ্দেশনা প্ৰস্তুত হৈছে, বাস্তৱক্ষেত্ৰত এনে নীতি নিৰ্দেশনা প্ৰযোজ্য হৈছে বুলি ক'ব নোৱাৰি। চাহ শ্ৰমিক মহিলাসকলৰ বিভিন্ন সমস্যা যেনে - স্বাস্থ্য সম্পৰ্কীয়, সন্তান পালনৰ ক্ষেত্ৰত, পাৰিবাৰিক, মালিকপক্ষৰ শোষণ ইত্যাদি- এই দিশবোৰ উত্থাপন কৰিবলৈ গৱেষণা পত্ৰখনত প্ৰয়াস কৰা হৈছে।

০.১ পদ্ধতিঃ

প্ৰশ্নোত্তৰ পদ্ধতিৰে তথ্য সংগ্ৰহ কৰি "চাহ বাগানত কৰ্মৰত মহিলাৰ সমস্যা আৰু সমাধান" শীৰ্ষক গৱেষণা পত্ৰখন প্ৰস্তুত কৰা হৈছে।

০.২ পৰিসৰঃ

গৱেষণা পত্ৰখন তথ্যৰ ভিত্তিত প্ৰস্তুত কৰা হৈছে। যোৰহাট জিলাৰ ৰাজে চাহ বাগিচা, দিহা চাহ বাগিচা, মেলেং চাহ বাগিচাৰ ১০০ গৰাকী মহিলা শ্ৰমিকৰ মতামতক সামৰি লোৱা হৈছে।

০.৩ উদ্দেশ্য ঃ

বৰ্তমান সময়ত অসমৰ সৰ্ববৃহৎ মহিলা থকা উদ্যোগটো হ'ল চাহ উদ্যোগ। চাহ উদ্যোগত সৰ্বাধিক মহিলা শ্ৰমিক নিয়োজিত হৈ আছে। চাহ শ্ৰমিক মহিলাসকলৰ বিভিন্ন সমস্যা আছে। এই ভিন্ন সমস্যাবিলাক কিদৰে সমাধান কৰিব পাৰি সেই সম্পৰ্কে অধ্যয়ন কৰাই গৱেষণা পত্ৰখনিৰ উদ্দেশ্য।

১.০ বিষয় প্ৰবেশঃ

১৯৯৭ চনলৈকে হোৱা সমীক্ষাত ২৪৭০ খন বাগিচা অসমত আছে আৰু মাটিকালি ২৩০ হাজাৰ হেক্টৰ। ২০০৫-২০০৬ চনলৈকে অসমে ৪৭৬ মিলিয়ন কেজি চাহ উৎপাদন কৰিছে। বৰ্তমান ৰাজ্যখনত ৩৯,১৩৯ খন বাগিচা আছে আৰু বাগিচাবোৰৰ সৰ্বমুঠ মাটিকালিৰ পৰিমাণ ৫০৭ হাজাৰ হেক্টৰ। পৰিসংখ্যাটোৰ পৰা অনুমান কৰিব পাৰি যে ৰাজ্যখনত ক্ৰমাগতভাৱে চাহ ব্যৱসায়ে জনপ্ৰিয়তা লাভ কৰিছে। অসমৰ আন উদ্যোগবোৰত যিদৰে নীতি নিয়ম প্ৰয়োগ কৰা হৈছে। তাৰ বিপৰীতে ১৫০ বছৰ অতিক্ৰম কৰা চাহ উদ্যোগত নীতি নিয়মবোৰ এতিয়াও প্ৰয়োগ হোৱা নাই।

চাহ শ্ৰমিক মহিলাসকলে বাগানত কৰিবলগীয়া কামঃ

(ক) চাহ পুলি লগোৱা, (খ) চাহ পাত চিঙা,
(গ) চাহগছৰ গুৰি চাফা কৰা, (ঘ) চাহ গছৰ নাৰ্চাৰীত গছ ৰোৱা,
(ঙ) চাহগছত কলম দিয়া, (চ) কলম কৰা গছবোৰ বচা,
(ছ) বাগানত কোৰ মৰা, (জ) চাহগছত সাৰ দিয়া ইত্যাদি।

চাহ গছৰ গুৰি চাফা কৰা, নাৰ্চাৰীত কাম কৰা, পাত ছিঙা, চাহগছত সাৰ দিবৰ বাবে বাগান কৰ্তৃপক্ষই শিশু শ্ৰমিকসকলক নিয়োগ কৰা দেখা যায়।

চাহ বাগানত নিয়োজিত মহিলা শ্ৰমিকসকলে "কেতিয়াৰ পৰা বাগানত কাম কৰিছে" বুলি সোধা প্ৰশ্নত স্পষ্ট হৈ পৰিছে যে মুঠ ৭০% মহিলাই ১৪-১৭ বছৰ বয়সৰ পৰা কাম কৰি আছে আৰু ৩০% মহিলাই ১৮ বছৰ পিছৰ পৰা কাম

কৰি আছে।

১.১ চাহ শ্ৰমিক মহিলাসকলৰ সমস্যাঃ

১.১.১ স্বাস্থ্য সম্পৰ্কীয় ঃ

অসমৰ চাহশিল্পৰ লগত জড়িত লোকসকলৰ ভিতৰত বৰ্তমান অৱহেলিত শ্ৰেণী হ'ল চাহ বনুৱাসকল। অৰ্থনৈতিক অনগ্ৰসৰতা, অনুপযুক্ত বাসগৃহ আৰু এটা উপযুক্ত দিশদৰ্শনৰ অভাৱত উত্তৰ পূৰ্ব ভাৰতৰ চাহ শ্ৰমিকসকল অতীতৰে পৰাই সমাজৰ অৱহেলিত শ্ৰেণীৰূপে পৰিগণিত হৈ আহিছে। উদাহৰণস্বৰূপে ঃ অসমৰ বাগিচাবোৰত শ্ৰমিকসকল বাস কৰা অঞ্চলবোৰৰ নামকৰণ "কুলি লাইন" বুলি পৰিচয় দিয়াটোৰ পৰাই আঙুলিয়াব পাৰি।

চাহ বাগানৰ মহিলা বনুৱাসকলক গৰ্ভাৱস্থাৰ সময়ত সুযোগ সুবিধা প্ৰদান নকৰে। দেখা যায় যে গৰ্ভধাৰণৰ সময়ত আৰু সন্তান জন্ম দিয়াৰ পিছতেই মহিলাসকলে কামত যোগদান কৰে। চাহ শ্ৰমিক মহিলাসকলে সন্তান জন্মৰ আগত ছুটী লোৱাৰ ব্যৱস্থা নাই যদিও কোনো মহিলাই যদি ছুটী লয় তেতিয়া তেওঁলোকক ছুটী লোৱা দিনকেইটাত দৰমহা দিয়াৰ ব্যৱস্থা নাই।

"Plantations Labor Act 1951ত উল্লেখ আছে যে প্ৰত্যেকখন চাহ বাগিচাতে সকলো সুবিধাযুক্ত স্বাস্থ্যকেন্দ্ৰ থকাটো বাঞ্ছনীয়"।[১] ঠিক সেইদৰে প্ৰত্যেকখন চাহ বাগিচাতে স্বাস্থ্যকেন্দ্ৰ আছে কিন্তু স্বাস্থ্যকেন্দ্ৰবিলাকত অভিজ্ঞ চিকিৎসক, নাৰ্চ, ঔষধ, উন্নতমানৰ যন্ত্ৰপাতি আদিৰ অভাৱ দেখা যায়। চাহ শ্ৰমিকসকলৰ জন্মৰ হাৰ যিদৰে অধিক সেইদৰে মৃত্যুৰ হাৰো বহুত বেছি। উন্নত চিকিৎসাৰ অভাৱৰ বাবে ১৫% সন্তান জন্ম হৈ মৃত্যু হয় আৰু ২৫% সন্তান বেমাৰ হৈ মৃত্যু হয়। প্ৰধানকৈ চাহ শ্ৰমিকসকল থকা এলেকাত ডায়েৰিয়া, মেলেৰীয়া, কলেৰা আদি বেমাৰৰ মাত্ৰা অধিক হোৱা দেখা যায়। তথ্য সংগ্ৰহৰ সময়ত সকলো মহিলাই এটা কথা স্পষ্টকৈ কয় যে মহিলাসকলে পুৰুষৰ দৰে সমানে সবল কামবোৰ কৰাত তেওঁলোক যথেষ্ট দুৰ্বল হৈ পৰে আৰু পুষ্টিকৰ খাদ্যৰ অভাৱৰ বাবে স্বাস্থ্যৰ যথেষ্ট অৱনতি ঘটে যাৰ ফলত অতি কম বয়সতে মৃত্যুক সাৱটিব লগা হয়।

১.১.২ মালিক পক্ষৰশোষণ ঃ

বাগানত কাম কৰা চাহ শ্ৰমিকসকল বাগানৰ ওপৰ শ্ৰেণীৰ কৰ্মচাৰীসকলৰ শোষণ নিষ্পেষণৰ বলি হৈছে। বাগানবিলাকত বোনাচ দিয়াৰ সময়ত মালিকপক্ষই

চাহ শ্ৰমিকসকলক লোকচানৰ কাৰণ দৰ্শাই শ্ৰমিকসকলে পাবলগীয়া ২০% বোনাচৰ পৰিবৰ্তে ১৫%, ১৮% দিয়ে। কিছুমান সৰু বাগানত ১০% হে বোনাচ দিয়ে। এইক্ষেত্ৰত শ্ৰমিকসকলে মালিক পক্ষৰ বিৰুদ্ধে মাত মাতিব নোৱাৰে, সকলো সহ্য কৰিবলগীয়া হয়।

বাগানত কাম কৰা শ্ৰমিকসকলৰ দিন হাজিৰা ৮৪ টকা। আৰু দিনে ২৩ কেজি পাত চিঙিব লাগে, কিবা কাৰণত যদি তেওঁলোকে ২৩ কেজিতকৈ কম পাত চিঙে তেন্তে সম্পূৰ্ণ হাজিৰা নিদিয়ে, আনহাতে ২৩ কেজিতকৈ বেছি চিঙিলে অতিৰিক্ত একো নিদিয়ে। এক কথাত ক'বলৈ গ'লে এইটোত মালিকপক্ষই চাহশ্ৰমিকসকলৰ ওপৰত চলোৱা এক শোষণ।

চাহ শ্ৰমিকসকলৰ সমস্যা সমাধানৰ বাবে 'চাহ মজদুৰ সংঘ' নামৰ একোটা সংগঠন আছে। চাহ শ্ৰমিক মহিলাসকলৰ মতে সংঘই তেওঁলোকৰ পক্ষে মাত মাতিব লাগে। তেওঁলোকৰ পৰা লোৱা তথ্যত এটা কথা স্পষ্ট হৈ পৰিছে যে ৮০% মহিলাৰ মতে সংঘ সদায় মালিকপক্ষৰ। মালিকপক্ষ আৰু চাহ মজদুৰ সংঘৰ মাজত এক গোপন বুজাবুজি থাকে।

বাগানৰ একাংশ ওপৰ শ্ৰেণীৰ কৰ্মচাৰীৰ কামনাৰ বলি হৈ বহু নাৰীয়ে সতীত্ব হেৰুৱাব লগা হৈছে। ধন পইচাৰ অভাৱত এইসকল কৰ্মচাৰীয়ে ওপৰ শ্ৰেণীৰ কৰ্মচাৰীৰ বিৰুদ্ধে মাত মাতিব নোৱাৰে।

১.১.৩ পাৰিবাৰিক সমস্যা ঃ

চাহ শ্ৰমিক মহিলাসকল পাৰিবাৰিক সমস্যাৰ মুখামুখি হোৱা দেখা যায়। সমীক্ষাৰ পৰা পোৱা গ'ল যে ৮০% পুৰুষেই সুৰাপান কৰে আৰু এইসকল পুৰুষেই পত্নীক শাৰীৰিক আৰু মানসিকভাৱে অত্যাচাৰ কৰে।

১.১.৪ সন্তান পালনৰ ক্ষেত্ৰত হোৱা

সন্তান পালনৰ ক্ষেত্ৰত চাহ শ্ৰমিক মহিলাসকলে যথেষ্ট সমস্যাৰ সন্মুখীন হ'ব লগা হয়। তেওঁলোকৰ সন্তানৰ সংখ্যাও অধিক। প্ৰতিঘৰ চাহ শ্ৰমিকৰ ঘৰত ২টাৰ পৰা ৯/১০ টালৈকে সন্তান আছে।

চাহ শ্ৰমিক মহিলাসকল কামলৈ ওলাই যোৱাৰ পিছত কেঁচুৱা ৰখাৰ ব্যৱস্থা নাই বুলি সকলো মহিলাই কয়। ঘৰত থকা ডাঙৰ ল'ৰা-ছোৱালীবিলাকে কেঁচুৱা ৰাখিব লগা হয় যাৰ বাবে সিহঁত বিদ্যালয়লৈ যোৱাৰ পৰা বঞ্চিত হৈছে। সমীক্ষাৰ পৰা পোৱা গ'ল যে চাহ শ্ৰমিকসকলৰ ৫০% ল'ৰা-ছোৱালী বিদ্যালয়লৈ যায়

আৰু ৫০% বিদ্যালয়লৈ নাযায়।

২.০ চাহ শ্ৰমিক মহিলাসকলৰ সমস্যা সমাধানৰ উপায় ঃ

চাহশ্ৰমিকসকলৰ জন্মৰ হাৰ যিদৰে অধিক সেইদৰে মৃত্যুৰ হাৰো অধিক। চাহ শ্ৰমিকসকল থকা এলেকাত সঘনাই হৈ থকা কলেৰা, ডায়েৰীয়া আদি বেমাৰৰ ফলত মৃত্যুৰ হাৰ বাঢ়িছে। তেওঁলোকৰ মতে, বাগানৰ চিকিৎসালয়ত অভিজ্ঞ চিকিৎসক, নাৰ্চ, ঔষধ, উন্নতমানৰ যন্ত্ৰপাতি আদিৰ সু-ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। এই কথা "Plantations Labour Act"ত উল্লেখ আছে।

প্ৰায়বিলাক বেমাৰ পানীৰ পৰাই হোৱা দেখা যায়। তাৰ বাবে বিশুদ্ধ খোৱাপানীৰ যোগান ধৰিব লাগে। দমকল, পকী কুঁৱা আদিৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। সকলো মহিলাই দিনে ৮ ঘণ্টাকৈ কাম কৰি দুৰ্বল হোৱাত পুষ্টিকৰ আহাৰৰ যোগান ধৰাৰ কথা কৈছে। এই ক্ষেত্ৰত বাগান কৰ্তৃপক্ষই পুষ্টিযুক্ত আহাৰৰ যোগান ধৰিব লাগে। লগতে গৰ্ভৱতী মহিলাসকলৰ বাবে বাগান কৰ্তৃপক্ষই চিকিৎসা সেৱা আগবঢ়াব লাগে।

বাগানত কাম কৰা চাহ শ্ৰমিক মহিলাসকলৰ মতে তেওঁলোকৰ দিন হাজিৰা ৮৪ টকাতকৈ বঢ়াব লাগে। বৰ্তমান সময়ত বয়-বস্তুৰ দাম বাঢ়ি যোৱাত ৮৪ টকাৰে ঘৰ-সংসাৰ চলোৱাত অসুবিধা হৈছে। দিন হাজিৰা পৰিমাণ যদি বঢ়াই তেওঁলোক আৰ্থিক সমস্যাৰ পৰা অলপ হ'লেও ৰেহাই পাব।

৮০% মহিলাই একমুখে কয় চাহ মজদুৰ সংঘ সদায় মালিকপক্ষৰ। চাহ শ্ৰমিকসকলে সংঘই সদায় তেওঁলোকৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়াটো বিচাৰে। চাহ শ্ৰমিকসকলে কয় যে, প্ৰতিবছৰে বাগানত বোনাচ দিয়াৰ সময়ত এক হুলস্থুলীয়া পৰিবেশৰ সৃষ্টি হয়। কিছু বাগানত হুলস্থুলীয়া পৰিবেশে অন্য এক ভয়ংকৰ ৰূপ লয়। যাৰ ফলত বহু শ্ৰমিকে অকাল মৃত্যুক সাৱটি লয়। এনে পৰিবেশ সৃষ্টি নহবলৈ চাহ মজদুৰ সংঘই আগতীয়া ব্যৱস্থা ল'ব লাগে। চাহ মজদুৰ সংঘ আৰু মালিক এক পক্ষীয় নহৈ চাহ মজদুৰ সংঘ, মালিকপক্ষ, চাহ শ্ৰমিকসকল- এই তিনিও সদায় একপক্ষীয় হ'ব লাগে।

২০% চাহ শ্ৰমিক মহিলাই কোনো কাৰণতে চাহ মজদুৰ সংঘক দোষাৰোপ কৰিব নোখোজে। চাহ শ্ৰমিকসকলৰ সন্তানে উচ্চ খাপৰ বিদ্যালয় / মহাবিদ্যালয়/ বিশ্ববিদ্যালয় তথা অন্য বিষয়ত শিক্ষা লাভ কৰিবলৈ পোৱাৰ মূলতে হ'ল চাহ মজদুৰ সংঘৰ সঁহাৰি। চাহ শ্ৰমিক মহিলাৰ ৮৫%ই বিদ্যালয়লৈ যোৱা নাছিল

আৰু ১৫%য়েহে বিদ্যালয়লৈ গৈছিল। চাহ শ্ৰমিক মহিলাসকল সৰহ সংখ্যক অশিক্ষিত যদিও তেওঁলোকে সন্তান শিক্ষিত হোৱাটো বিচাৰে।

বাগান কৰ্তৃপক্ষই কেঁচুৱা ৰাখিবৰ বাবে ঘৰ আৰু আয়া নিযুক্তি দিয়াটো বিচাৰে, তেতিয়া হয়তো ৫০%ৰ লগতে আৰু ৩০% মান বিদ্যালয়লৈ যাব বুলি আশা কৰিব পাৰি। এনে ব্যৱস্থা বাগান কৰ্তৃপক্ষই হাতত ল'লে শিক্ষিত হাৰ বঢ়াতো নিশ্চিত।

আৰ্থিক দুৰ্বলতাৰ সুযোগ লৈ নাৰীৰ সতীত্ব ধ্বংস কৰা বাগানৰ ওপৰ শ্ৰেণীৰ কৰ্মচাৰীসকলৰ বিৰুদ্ধে নাৰীসকল একগোট হৈ আইনৰ সহায় ল'ব লাগে।

চাহ শ্ৰমিকসকলৰ পাৰিবাৰিক সংঘাট সৃষ্টিৰ মূলতে হ'ল ৰাগিয়াল দ্ৰব্য সেৱন। ৰাগিয়াল দ্ৰব্য সেৱনৰ পৰা কিদৰে পুৰুষসকল আঁতৰাই আনিব পাৰি তাৰ বাবে মহিলাসকল সবল হ'ব লাগিব। বিভিন্ন দল সংগঠন গঠন কৰি মদ নিবাৰণী কাৰ্যসূচী হাতত ল'লে মহিলাসকলে সুফল পাব আৰু শাৰীৰিক তথা মানসিক অত্যাচাৰৰ পৰা লাঘৱ পাব।

চাহ শ্ৰমিকসকলৰ সন্তানৰ সংখ্যা বৃদ্ধি হোৱাৰ মূলতে হ'ল - পৰিয়াল পৰিকল্পনা সম্পৰ্কীয় শিক্ষাৰ অভাৱ। বৰ্তমান অসম চৰকাৰৰ দ্বাৰা নিয়োজিত আশাকৰ্মীসকলৰ পৰা দিহা-পৰামৰ্শ ল'লে যথেষ্টখিনি উপকৃত হ'ব।

৩.০ উপসংহাৰ ঃ

বৰ্তমান সময়ত চাহ শিল্পই অসমলৈ বিশেষ অৰিহণা আগবঢ়াই আহিছে। অসমৰ অৰ্থনীতিত চাহ শিল্পৰ ভূমিকা গুৰুত্বপূৰ্ণ। বৰ্তমান এই চাহ উদ্যোগতে সৰ্বাধিক মহিলা শ্ৰমিক নিয়োজিত হৈ আছে। শ্ৰমিক হিচাপে তেওঁলোকৰ যি প্ৰাপ্য, সেই প্ৰাপ্যৰ পৰা বঞ্চিত নহ'বলৈ বিভিন্ন আইন নীতি নিৰ্দেশনাৰ সহায় ল'ব লাগিব। এই ক্ষেত্ৰত বাগান কৰ্তৃপক্ষৰ সহায়ৰ খুৱেই প্ৰয়োজন। চাহ মজদুৰ সংঘ আৰু মালিক এক পক্ষীয় নহৈ চাহ মজদুৰ সংঘ, মালিক পক্ষ, চাহ শ্ৰমিকসকলৰ মাজত পাৰস্পৰিক সম্পৰ্কটো দৃঢ় হ'লে সকলো সমস্যাৰ অন্ত পৰিব।

১। ইণ্টাৰনেটৰ পৰা
(সহায় ঃ নেটৰ পৰা লোৱা তথ্য আৰু সাক্ষাৎদাতাৰ পৰা লোৱা তথ্য)

*****

"Adolescence period and women's problem"

Purabi Chetia
Department of Education
Sonari College

Introduction:

The process of life of the living organisms is very fascinating. The process of human development continues since birth till death. In the process of human development, we see various changes in different phases of life. The period of adolescence is extremely important in the life of the individual. The age range of adolescence is from 12-18 years. During this period one moves from childhood to a stage of maturity when the individual takes active part in life. Development of reproductive power is one of the chief characteristics of this period. During this period children develop very fast and develop mentally, emotionally, socially and physically. At this period both men and women face some serious problems. Therefore, here we discuss mainly the problems faced by women during adolescence period because in the present situation this type of study is very essential as well as complicated.

Objectives of the study:

a) To find out the problems faced by the women during the adolescence period.

b) To provide some suggestions for the problems faced by the women during the adolescence period.

Significance of the study:

The adolescence period is one of the most important and complicated period of human life. In this period the individual develop their abilities but they face some problems. So the

psychologist Stanley Hall termed this period as stress and storm period. The main area of the study is adolescence period and the problems of women. Thus the problems faced by women during adolescence period is most important and therefore to give some remedial measures for soles their problems is more necessary in the present situation.

Description of different terms used in the study

Adolescence is the third phase of life. After the completion of childhood the adolescence period begins. The term 'adolescence' is derived from the Latin word 'adolescence' which mean 'to grow'. So the essence of the word adolescence is growth and it is in this sense that adolescence represents a period of intensive growth and change in nearly all aspects of a child's physical, mental, social and emotional life. It is very crucial period of one's life. The growth achieved, the experience gained, responsibilities felt and the relationship developed at this stage destine the complete future of an individual. It can be defined as the transitional stage of development between childhood and full adulthood, representing the period of time during which a period is biologically adult but emotionally not at full maturity. It represents the period of time during which a juvenile matures into adulthood.

Adolescence period and adolescent

Adolescence is the most important period of human life. The period between the age group of 12 years and 18 years is termed as adolescence. A child is described as an adolescent when he or she reaches puberty that is when he or she has become sexually mature to the point, when they are able to reproduce their kind. They cease to be an adolescent when they have acquired maturity to play the role of an adult in their society or culture. Maturity as the term used here, does not mean mere physical maturity, it also implies mental, emotional and social maturity.

It is very difficult to point out the exact range of the adolescence period in terms of chronological years. Achieving puberty and becoming mature cannot be tied to a universal span or period. In our country in comparison to western countries, the

period of adolescence starts early as Indian children achieve puberty earlier, due to the favourable climatic and cultural factors. Also it ends earlier due to easy attainment of maturity whereas in the western world "the adolescence extends roughly from 13 years of age till 21 for girls and 15 till 21 for boys". In India it usually ranges from 13 to 19 among boys and from 11 to 17 among girls. Yet there are wide individual differences. The range of adolescence, not only differ from country to country but varies from community to community and from individual to individual. In general, girl become sexually as well as socially mature at early age. Besides, the standard of living, diet, early of late marriage, health and climate, the cultural traditions and environment, attitude towards other sex and the role expected from the child at different ages are some of the other factors which control the dawn of puberty and attainment of maturity by children.

The term "adolescents" , "youth," "young adults," and "young people" are used interchangeably. Change is the identification of adolescence. Growth of facial hair for boys and beginning of menstruation for girls, take interest and relationships. They become independent of their parents. Major physical, cognitive, and behavioral changes take place and their biological development and psychological development overlap. A person's body undergoes dramatic changes. Development of reproductive power is one of the chief characteristics of this period. Sex is the fundamental fact of adolescence. So, Slaughter says, "Like the over flow of great children attracted their opposite sex and their sexual tendency becomes very difficult to control. Both the boys and girls may become adulterous and maladjusted if proper education is not provided. This period is a troublesome painful period full of ups and downs and whirlpools. It is most critical period of life because this period one can't control their sex and wants. Children of this age are quite perplexed and worried about their somatic variations and sudden changes in their total appearance, behavior and others' attitude towards them. They are worried about their sudden changes in their sex behavior, sex related physiological problems

and so on. Thus because of the above reason Stanly Hall called this periods as" stress and storm period." In another word it is a time of great strife and strain, when the adolescent meets with a 'clash between his previous schemes of thoughts and his new experiences'. Children develop very fast and in multi faceted way during this period. Therefore, Stanly Hall terms this period as 'New birth'. It is a new birth for the higher and more completely human traits are new born. Development is less gradual and more.
On the other hand, this period the adolescents think the world is very beautiful, pleasing, full of beauties and a bed of roses, sometimes, they think that life is a thorny way full of ups and downs and follow a wrong way.

According to some psychologists, "it is the period when an individual is capable of begetting offspring. It means that when power of reproducing its own kind is attained by the individual then we can say that he has become an adolescent."

"adolescence is that span of years during which boys and girls move from childhood to adulthood, mentally, emotionally, socially and physically," - A.T. Jersild.

"A process rather than period a process of achieving the attitude and beliefs needed for effective participation in the society." - Dorthy Rogers

"The age of great ideals and the beginning of theories as well as the time of simple adaptation to reality." - Jean Piaget

Problems of Women during Adolescence Period

Adolescence is the period of transition from childhood to adulthood, which involves many type of changes in social behavior. Due to the various physical and mental changes during adolescence, both boys and girls have to face many problems. It is often seen that they remain in discipline, or in disorder from time to time and follow a wrong way by feeling embarrassed. Therefore, Stanly Hall terms this period as 'Period of Stress and Storm.' Due to various reason, this period is said to be very troublesome painful period full of ups and downs and whirlpools. Here, we discuss specifically

the problems faced by women during adolescence period. These are as follows:

1. Physical health Problem: Physical health is very important factor for adequate social adjustment. Both boys and girls are very particular regarding their physical appearance. Mainly the girls' physical development and growth have great problem in adjustment. When they reach puberty, they feel insecure, shame, mistake and there are changes in general body build and voice. Besides, during this period due to society's negative attitude towards the girls, they become very isolated, greedy, moody etc.

2. Sexual problem: This is a complicated problem of adolescence. In this period sexual sense becomes strong and distinct. During this period girls reach puberty and begin to feel special psycho-physical excitement and interest in the other sex. They are quite inexperienced about the signs of sexual maturity. As a result they feel anxiety, fear, shame, discomfort, restlessness, etc. these problems sometimes may create many problems such as-problems of sexual mal-adjustment early pregnancy and engaging in unsocial work etc.

3. Menstrual problem: Everyone knows the teen years can be difficult-for both teens and parents. All this physical changes during puberty can make adolescent feel awkward and unsure of themselves. This is particularly true for girl when it comes to menstruation. For girl, getting her first period is a physical milestone and a sign of becoming a woman. But it can also be confusing and scary, particularly if she encounters certain problems like irregular period or premenstrual system.

4. Home life relation and social adjustment: Adolescents mainly girls are not provided more freedom. They want more freedom to attend social functions but parents do not permit them to move outside the home. Besides, the parents high aspiration, there is constant quarreling among parents and adolescents. Sometimes these quarrel have increased among adolescents at alarming rates in recent decades. Research findings suggest that suicidal adolescent has usually had, since childhood, a history of

stress and personal problem.

5. Problem of delinquency: As a result of physical, mental and emotional development of adolescent, mainly girls they feel emotionally insecure. As they can't control emotion they feel insecure and disappointed. Due to their emotional insecurity, they engage themselves in unsocial works, become rebellious and follow a wrong way. In order to uncontrol their own emotions such as lust, anger, fascination, greed, pride etc, they do not hesitate to do various crimes.

6. Problem of identity: It is the one of the important problems of the adolescents. During this period the girl children are expected to behave like adult and they want to choose their own way of life. They are expected to make their career decision in the early years of life. But in reality they fail to make correct decisions in their life.

Remedies of women's problems in adolescence period

The problems faced by women during adolescent period is very serious and important. So it is necessary to solve these problems in a proper way in order to help them in their growth and development. Some of these efforts or remedies are mentioned below:

1. To have the proper knowledge of women's psychology: Adolescence is the bridge between childhood and adulthood. So it is essential to have the knowledge of the adolescent's psychology in order to understand them. What are their specific needs? What types of change take place during this period? What are the problems faced by the women during this period etc?

2. Rendering proper sex education: The women should be provided with right, proper and scientific knowledge of sexual life. Moreover, they should be encouraged to participate in various co curricular activities. Besides a clear concept should be given to them that unhealthy sexual mentality can create dangerous problems in their lives.

3. To take care of the special interest of the girl adolescents:

During this period the girls are given more importance than the boys. Because there are wide individual differences between the girls and boys with regard to their special interest and aptitude. So according to their interest and aptitudes, they should be provided with learning experiences and opportunities for participation in co-curricular activities.

4. Providing suitable environment for proper growth: This is the period where maximum growth takes place. To attain maximum growth specially the girls should be provided with suitable environment by their parent and teacher. They must be taught about their health, personal hygiene, cleanliness, various diseases and their prevention etc.

5. Training of emotions and satisfaction of emotional needs: This period is known as "Stress and storm period". In this period, their emotional desire is out of control. So their emotions should be properly trained and emotional energies should be diverted towards constructive ends.

Moreover, they suffer from certain emotional needs. They have a strong desire to love and to be loved. They want freedom to proceed in their own way of life. Thus they should be provided with proper security, affection and freedom to express their own feeling. They must be given what they need in terms of their emotional requirements.

6. Provide a free environment: The parents should provide a free environment where the girl child can freely express her feeling and wants etc. Besides their teacher can also help them in making their career decisions freely and give a stage where their creativity may develop.

Conclusion:

As a consequence of the process of growth and development carried out in the period of adolescence, it is the most important stage of human life. This stage begins at the age group of 12 and continues up till 18 years. Adolescence means 'growing-up' and strictly speaking, should apply to a child from birth to maturity. During this period adolescents tries to attain their

maximum in terms of the physical, mental, social, emotional, moral and sexual development. In this period the girl children has some specific problems which block them to proper development. Thus it is necessary to solve this problem. From the discussion we have already come to know the meaning of adolescence period and the problems faced by the girl children in this stage as well as their remedies.

Bibliography

1. R.A. Sharma : Fundamentals of educational psychology.
2. Tarun Saikia and Ranu Borah Saikia: Higher Secondary Education.
3. S. K. Mangal: Essentials of Educational Psychology.
4. Sister Mary Vishala and S. Chand: Guidance and Counselling.
5. Dr. Sitaram Joyswal: Advance Educational Psychology.

নাৰী সমস্যা সমাধানত মহিলা আলোচনীৰ ভূমিকা

ৰেখামণি গগৈ, অংশকালীন প্ৰৱক্তা
সোণাৰি মহাবিদ্যালয়, অসমীয়া বিভাগ

০.০০ অৱতৰণিকা ঃ

সাহিত্য সমাজৰ দৰ্পণ। সাহিত্যই সমাজক প্ৰভাৱিত কৰে। আৰু ইয়াৰ দ্বাৰাই সমাজক সুশৃংখলিত বাঞ্ছিত আকৃতি প্ৰদান কৰে। এই সাহিত্যৰ সৃষ্টি হয় কোনো এজন সৃষ্টিশীল ব্যক্তিৰ প্ৰচেষ্টাত আৰু এই ব্যক্তিজন এক বিশেষ স্থান কালৰ সীমাৰে বন্ধা ব্যক্তি। লগতে তেওঁ বিশেষ এখন সমাজৰ লগত জড়িত। গতিকে সমাজৰ ভাৱ-বিচাৰ স্পষ্টভাৱে প্ৰকাশ কৰিবলৈ হ'লে ব্যক্তিজনৰ সমাজ আৰু তেওঁৰ ব্যক্তিগত দৃষ্টিভংগীৰ সমন্বয় ঘটিব লাগিব। যিয়ে সাহিত্য সৃষ্টিত অৰিহণা যোগাবলৈ সক্ষম হ'ব।

আধুনিক যুগত সাহিত্যৰ বাস্তৱিক স্থিতিক বস্তুনিষ্ঠভাৱে জুখি-মাখি চোৱাৰ এক প্ৰত্যাহ্বানৰ সন্মুখীন হৈছে। এই কাৰ্যৰ বাবে উপযুক্ত ভূমি নিৰ্মাণ কৰি সেই দিশত কাৰ্যশীল হোৱাকৈ বিভিন্ন বিদ্যাশাখাৰ জন্ম হৈছে। তাৰ ভিতৰত সাহিত্য সমাজতত্ত্ব (Sociology of Literature) নামৰ বিদ্যাশাখা অন্যতম। যিহেতু সাহিত্য সমাজৰ দাপোন। কিন্তু এই সাহিত্য সমাজৰ এমুঠি লোকৰ বাবেই সংৰক্ষিত নহয়। কোনো সাহিত্য কৃতি আৰু যি সামাজিক গাঁঠনিত তাৰ সৃষ্টি-এই দুয়োটাৰ মাজৰ সম্পৰ্ক অধ্যয়নেই সাহিত্য সমাজত্ত্বৰ ধাৰণাটো পোহৰলৈ আনে। মুঠৰ ওপৰত ইয়াকেই ক'ব পাৰি যে, লেখক, ৰচনা আৰু পাঠক- এই তিনিও দিশ সামৰি সাহিত্য সমাজতত্ত্বই সামগ্ৰিক ৰূপত সাহিত্য প্ৰক্ৰিয়াৰ সামাজিকতাৰ ব্যাখ্যা কৰিবলৈ বিচাৰে। গতিকে সাহিত্য সমাজতত্ত্বৰ দৃষ্টিভংগীৰে আমি সমাজৰ বৰ্তমানৰ পৰিস্থিতি, মানুহৰ ধ্যান-ধাৰণা, সমস্যা কিম্বা অন্যান্য প্ৰতিচ্ছবি সাহিত্যৰ জৰিয়তে দাঙি ধৰিব পাৰোঁ। লগতে সমাজৰ গতি বৈচিত্ৰ্য, যুগ সচেতনতা, তথা পৰিবৰ্তনশীল সময়ৰ লগত সমাজৰ পৰিবৰ্তন, ইত্যাদি বিবিধ বিষয় আলোচনা কৰিব পাৰোঁ। এই ক্ষেত্ৰত পোনতেই মনত পৰে 'বৰ্তমান সমাজ ব্যৱস্থাত নাৰী সমস্যা' সম্পৰ্কীয় প্ৰসঙ্গটোলৈ; সাহিত্য সমাজতত্ত্বৰ ধাৰণাৰে পাঠক, ৰচনা আৰু লেখকৰ মাধ্যমেৰে অৰ্থাৎ মহিলা আলোচনীৰ জৰিয়তে নাৰী সমস্যা সমাধানৰ বিষয়ে চিন্তা কৰিব পাৰি।

১.০০

বৰ্তমানৰ যুগ বিজ্ঞানৰ যুগ। প্ৰতিযোগিতাৰ যুগ। সেয়ে ব্যস্ত হৈছে মানুহ। সময় বাগৰাৰ লগে লগে সমাজলৈ পৰিবৰ্তন আহিছে। আধুনিকতাই বিৰাজ কৰা মানুহৰ চিন্তা জগতত নতুন নতুন চিন্তাৰ উন্মেষ ঘটিছে। সাহিত্যতো স্থান পাব ধৰিছে নতুন দৃষ্টিভঙ্গীয়ে যাৰ ফলস্বৰূপে সাহিত্যৰ বিভিন্ন দিশৰ আলোচনা তথা গৱেষণা আৰম্ভ হৈছে। সেয়ে সমাজৰ গতিৰ লগে লগে সাহিত্য সমাজতত্ত্বৰ সেই তিনি ঐক্যৰ সমন্বয় সুদৃঢ় কৰাৰ সময় সমাগত। যিহেতু সমাজৰ উত্তৰণৰ লগত মানুহৰ মানসিকতাৰ উত্তৰণৰ প্ৰসঙ্গটো জড়িত হৈ আছে। গতিকে সাহিত্য সমাজতত্ত্বৰ দৃষ্টিভঙ্গীৰে নাৰী সমস্যা সমাধান কৰিবৰ বাবে মহিলা আলোচনীৰ ভূমিকা স্বীকাৰ কৰা হৈছে। এখন সমাজ সুস্থভাৱে পৰিচালিত হ'বলৈ হ'লে সুস্থ মানসিকতাৰ প্ৰয়োজন। এই সুস্থ মানসিকতা গঢ় লয় সুস্থ পৰিৱেশতহে। গতিকে নাৰী পুৰুষ উভয়েই সমাজ এখনক সুস্থভাৱে আগবঢ়োৱাত সহায়ক হ'ব। বহুক্ষেত্ৰত দেখা গৈছে পুৰুষৰ তুলনাত নাৰীক সমকক্ষ বুলি স্বীকৃতি দিয়া নহয়। বৰ্তমান সময়ত নাৰী সবলীকৰণ, মহিলা সুৰক্ষা অধিনিয়ম ইত্যাদি বিভিন্ন দিশত মৰ্যাদা প্ৰদান কৰিছে যদিও বৰ্তমান সময়ত নাৰী সমস্যা সীমাহীন। সেয়ে এইক্ষেত্ৰত মহিলাৰ সমস্যা সমাধানত মহিলা আলোচনীৰ ভূমিকা গুৰুত্বপূৰ্ণ বুলি বিবেচনা কৰা হৈছে।

২.০০ বিষয়বস্তুৰ পৰিসৰ আৰু পদ্ধতিঃ

"নাৰী সমস্যা সমাধানত মহিলা আলোচনীৰ ভূমিকা" শীৰ্ষক আলোচনাটি প্ৰস্তুত কৰিবলৈ যাওঁতে সচৰাচৰ পাঠক সমাজৰ মাজত জনপ্ৰিয়তাৰ স্থান দখল কৰিবলৈ সক্ষম হোৱা মহিলা আলোচনী 'নন্দিনী', 'প্ৰিয় সখী', 'বিচ্ছুৰিত বৰ্ণালী' এই তিনিখনক আধাৰ হিচাপে লোৱা হৈছে। এই মহিলা আলোচনীসমূহত অন্তৰ্ভুক্ত হোৱা বিভিন্ন শিতানবোৰ প্ৰায়বিলাক মহিলাৰে প্ৰিয় হৈ আছে আৰু থাকিব। কিন্তু কথা হ'ল - যিহেতু আমাৰ সমাজলৈ নানা দিশত পৰিবৰ্তন আহিছে আৰু সেই পৰিবৰ্তনক আমি এৰাই চলিব নোৱাৰোঁ। গতিকে তেনে ক্ষেত্ৰত এই আলোচনীবোৰৰ যথেষ্ট ভূমিকা আছে বুলি ক'ব পাৰি। বহুত মহিলাই এনে পৰিবৰ্তনক স্বীকাৰ কৰি আগবাঢ়ি গৈছে আৰু ফলত নাৰী সমস্যাবোৰে সমাজলৈ বিভীষিকাহে কঢ়িয়াই আনিছে। গতিকে এই জনপ্ৰিয় মহিলা আলোচনীৰ মাধ্যমেৰে এনে কিছুমান পদক্ষেপ ল'ব পাৰি যিবোৰে মহিলা পাঠকক সমাজৰ সম্পৰ্কে আৰু

কিছু কথা জনাৰ সুবিধা কৰি দিব পাৰিব। মুঠৰ ওপৰত, মহিলা আলোচনীৰ পাতত মহিলাৰ সমস্যা সম্পৰ্কীয় শিতান অন্তৰ্ভুক্ত কৰি এনে সমস্যা সমাধানৰ পথ সন্ধানৰ উদ্দেশ্যেৰে এই আলোচনাটি আগবঢ়োৱা হ'ল।

আলোচনাটি প্ৰস্তুত কৰিবলৈ যাওঁতে বৰ্ণনাত্মক পদ্ধতি অৱলম্বন কৰা হৈছে।

৩.০০ সাহিত্য সমাজতত্ত্বৰ দৃষ্টিভঙ্গীৰে নাৰী সমস্যা সমাধান

সাহিত্যৰ জৰিয়তে সমাজক জনাৰ প্ৰয়াসতেই হৈছে সাহিত্য সমাজতত্ত্বৰ উদ্ভৱ আৰু বিকাশ। ফ্ৰান্সৰ এডল্‌ফ (Adolph Taine-1828-1893)ক বিষয়টোৰ প্ৰৱৰ্তক বুলি কোৱা হয়। কিন্তু তাৰো আগতে মাডাম দ ষ্টেল (Madam de - Steal-1766-1817) এ এই চিন্তাৰ পাতনি তৰিছিল। এই সাহিত্য সমাজতত্ত্বৰ ধাৰণাৰে লেখক, ৰচনা আৰু পাঠকৰ সক্ৰিয় প্ৰচেষ্টাত সমাজৰ স্পৰ্শকাতৰ দিশবোৰ আলোচনা কৰিবলৈ আগবাঢ়িব লাগে। এই ক্ষেত্ৰত আলোচনীৰ গুৰুত্ব অতি বেছি। আলোচনীৰ জৰিয়তে সমাজৰ গতি বৈচিত্ৰ্য অনুধাৱন কৰিব পাৰি। গতিকে সাহিত্য আলোচনাৰ দিশেৰে অধ্যয়ন পুষ্ট মনৰ গৰাকী হ'বলৈ আলোচনীৰ বাহিৰে অন্য পন্থা নাই।

বিভিন্ন আলোচনীয়ে যেনেদৰে বিভিন্ন দিশৰ জ্ঞান প্ৰদান কৰে ঠিক সেইদৰে বিভিন্ন পটভূমিৰ আলোচনীয়ে তেনেদৰে সমাজৰ বিভিন্ন দিশ পোহৰলৈ আনে। এনেদৰে লেখকে ৰচনাৰ মাধ্যমেৰে পাঠকৰ লগত লেখকৰ সম্পৰ্ক স্থাপিত কৰে আৰু লগে লগে জ্ঞানৰ ভাগ বতৰা হয়। লগতে সমাজৰ বৰ্তমান পৰিস্থিতিৰ চিত্ৰও প্ৰতিফলিত হৈ উঠে।

৩.০১ নাৰী সমস্যা আৰু মহিলা আলোচনী ঃ

আলোচনীয়ে যেনেদৰে বিভিন্ন দিশৰ জ্ঞান প্ৰদান কৰি সমাজৰ পৰিস্থিতি, পটভূমি আদিৰ চিত্ৰ দাঙি ধৰে আৰু লেখক আৰু পাঠকৰ মাজত ৰচনাৰ জৰিয়তে যোগসূত্ৰ ৰক্ষা কৰে, ঠিক তেনেদৰে নাৰীক উদ্দেশ্য কৰি প্ৰকাশ কৰা মহিলা আলোচনীবোৰে মহিলাৰ লগত পোণপটীয়াকৈ যোগসূত্ৰ ৰক্ষা কৰিব পাৰে। লগতে মহিলাৰ প্ৰয়োজনীয় সকলোবোৰ দিশ এই মহিলা আলোচনীৰ জৰিয়তে প্ৰতিফলিত কৰিব পৰা যায়। কিন্তু কিছুমান মহিলা আলোচনীয়ে বৰ্তমান সমাজৰ পৰিস্থিতিলৈ আওকাণ কৰি কেৱল বিজ্ঞাপনৰ দিশতহে বেছি গুৰুত্ব দিয়া যেন পৰিলক্ষিত হৈছে।

বৰ্তমান নাৰী সমাজ আৰু নাৰী সমস্যাৰ লগত ওতঃপ্ৰোতভাৱে জড়িত হ'ব লাগে মহিলা আলোচনীবোৰ। য'ত মহিলাসকলে মুক্তভাৱে নিজৰ সমস্যাবোৰ

প্ৰকাশ কৰিব পাৰে তথা অধিকাৰসমূহ আদায় কৰি ল'বলৈ সুযোগ পায়। কিন্তু বৰ্তমান সময়ত নাৰী সমস্যা এক জ্বলন্ত সমস্যা হিচাপে মূৰ দাঙি উঠিছে। এই ক্ষেত্ৰত মহিলা আলোচনীৰ ভূমিকা সৰ্বাত্মক বুলি গণ্য কৰিব পাৰি। এই ক্ষেত্ৰত যদি সাহিত্য সমাজতত্ত্বৰ ধাৰণাটো প্ৰয়োগ কৰা যায় তেতিয়া হ'লে মহিলা সমাজৰ বিভিন্ন দিশ, মহিলা লেখিকা, মহিলা পাঠকৰ মাজৰ সম্পৰ্ক সুদৃঢ় হ'ব, লগতে সমাজেও সুস্থিৰতা লাভ কৰিব।

সচৰাচৰ দেখা পোৱা নাৰী সমস্যাবোৰৰ ভিতৰত যৌতুক বিচৰা সমস্যা, নাৰী নিৰ্যাতন, ধৰ্ষণ, ডাইনী হত্যা - আদি উল্লেখযোগ্য। বৰ্তমান সময়ত পুৰুষ আৰু নাৰীয়ে সমানে শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত আগবাঢ়ি গৈছে। শিক্ষিত সমাজত নাৰী সমস্যাই কেনেদৰে জন্ম লাভ কৰিছে, সমস্যাৰ সৃষ্টিৰ উৎস কি, ইত্যাদি দিশত আলোচনা কৰা অতি জৰুৰী হৈ পৰিছে। বিশেষভাৱে মহিলা আলোচনীয়ে এইক্ষেত্ৰত গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰিব লাগে যাতে সময় উপযোগীকৈ নাৰী সবলীকৰণৰ আইন আদি বিভিন্ন বিষয় সম্পৰ্কে অৱগত হ'ব পাৰি। ঠিক সেইদৰে সমস্যা সমাধানৰ খাতিৰত বিভিন্ন লেখাৰ মাধ্যমেৰে কিছুমান কৌশলগত শিক্ষা- যেনে- কি কি ক্ষেত্ৰত নাৰীয়ে বেছি সাৱধান হ'ব লাগে, বেছি সচেতন হ'ব লাগে, বেছি মাৰ্জিত হ'ব লাগে তথা শৰীৰক সুৰক্ষিত কৰিব পাৰে সেই সম্পৰ্কে জ্ঞান প্ৰদানৰ ব্যৱস্থা কৰিব পাৰে। বৰ্তমান সমাজ পৰিবৰ্তন হৈছে। পৰিবৰ্তনক স্বীকাৰ কৰা আমাৰ সকলোৰে কাম্য। সেইবুলি পৰিবৰ্তনৰ ধামখুমিয়াত আমি আমাৰ অস্তিত্বক পাহৰি যাব নালাগে। এনেধৰণৰ দৃষ্টিভঙ্গীৰে মহিলা সমস্যা সমাধানত অৰিহণা যোগাব বুলি ভাবিব পাৰি।

৩.০১.০১ যৌতুক সমস্যা আৰু সমাধান ঃ

বৰ্তমান যান্ত্ৰিক সভ্যতাৰ যুগত নাৰীজনিত সমস্যা নিৰ্মূল হৈছে বুলি কোনো কোনোৱে একেমুখে স্বীকাৰ কৰিলেও যৌতুক সমস্যাৰ বৰবিহ কিন্তু এতিয়াও আমাৰ সমাজত দেখিবলৈ পোৱা যায়। শিক্ষিত সমাজত যৌতুক প্ৰথাই বেছিকৈহে দেখা দিবলৈ ধৰিছে। যাৰ বাবে শিক্ষিত মহিলাইও এই যৌতুক সমস্যাৰ বলি হৈ মৃত্যুক সাৱটিব লগা হৈছে। সুস্থ মানসিকতাৰ অভাৱৰ ফলত আৰু সহজলভ্য ধন আৰু সম্পত্তিৰ লালসাই সমাজলৈ এনেধৰণৰ সমস্যাবোৰ বিয়পাই দিছে।

যৌতুক প্ৰথাৰ বিৰুদ্ধে প্ৰতিবাদ কৰিবলৈ মহিলা আলোচনীয়ে সক্ৰিয় ভূমিকা গ্ৰহণ কৰিব লাগে। তদুপৰি সমাজৰ প্ৰগতিৰ বাবে এনে লেখা অন্তৰ্ভুক্ত কৰিব লাগে যাতে মহিলাসকলে সমাজত সবল নেতৃত্ব বহন কৰিব পাৰে। চৰকাৰে

বলবৎ কৰা মহিলা সবলীকৰণ অধিনিয়ম ইত্যাদিকে ধৰি নানা ধৰণৰ আইন সম্পৰ্কীয় সুকীয়া শিতান আলোচনীবোৰত অন্তৰ্ভুক্ত কৰিব লাগে।

৩.০১.০২ নাৰী নিৰ্যাতনৰ সমস্যা আৰু সমাধান ঃ

সমাজত শিপাই যোৱা এটা জ্বলন্ত সমস্যা হ'ল 'নাৰী নিৰ্যাতন'। শিক্ষিত সমাজতেই হওঁক অশিক্ষিত সমাজতেই হওঁক সঘনে সংঘটিত হয় নাৰী নিৰ্যাতনৰ ঘটনা। যাৰ বাবে বহুতো নাৰীয়ে ন্যায়ৰ বাবে আইনৰ ওচৰ চাপে যদিও উচিত বিচাৰ লাভৰ পৰা বঞ্চিত হয়। এই ক্ষেত্ৰত কি কৰা উচিত? মহিলা আলোচনীবোৰত সক্ৰিয় পদক্ষেপ ললে সমস্যাবোৰ প্ৰত্যেকৰে বাবে চিন্তাৰ বিষয় হৈ পৰিব। এগৰাকী মহিলা ভুক্তভোগী হোৱাৰ অৰ্থ সমগ্ৰ মহিলা জাতিৰ সন্মান বিনষ্ট হোৱা। এই আত্মজ্ঞান লাভ কৰিব পৰা মানসিকতা প্ৰত্যেকগৰাকী সচেতন মহিলাৰ থাকিব লাগিব।

বহু নাৰীয়ে কৰ্মক্ষেত্ৰতো নিৰ্যাতন ভুঞ্জিব লগা হয়। সেইবাবে মহিলা আলোচনীবোৰত এনেধৰণৰ কিছুমান শিতান অৰ্ন্তভুক্ত কৰিব লাগে যাৰ জৰিয়তে মহিলাই স্বাস্থ্য, সৌন্দৰ্যৰ লগতে দেহ সচেতনতা, যৌন সচেতনতা আদি দিশবোৰৰ সম্পৰ্কে জ্ঞান লাভ কৰিব পাৰে আৰু সুস্থ মানসিকতাৰ অধিকাৰী হ'ব পাৰে।

৩.০১.০৩ ডাইনী সমস্যা আৰু সমাধান ঃ

বৰ্তমানৰ যুগ প্ৰযুক্তিবিদ্যাৰ যুগ। এনে সময়ত নিৰীহ লোকৰ প্ৰাণলৈ এচামে সংশয় নমাই আনিছে। আহিছে। সমাজত থিতাপি লৈছে ডাইনী সমস্যাই। 'ডাইনী' সন্দেহত বহুতো পৰিয়াল ধ্বংস হৈছে। জ্ঞানৰ পোহৰ নপৰা এনেধৰণৰ সমাজত মহামাৰী, দুৰ্ভিক্ষ আদিৰ বাবে ডাইনী সন্দেহ কৰা প্ৰথা প্ৰচলিত হ'ব ধৰিছে। এই লোকসকলে এতিয়াও তন্ত্ৰ-মন্ত্ৰ, জৰা-ফুকা আদি বিশ্বাস কৰে।

বিজ্ঞানৰ দৃষ্টিত ভূত-প্ৰেতৰ কেনো ভিত্তি নাই। কিন্তু অশিক্ষিত সমাজত এনেধৰণৰ অন্ধবিশ্বাস চিন্তাশক্তি বিকাশৰ অন্তৰায় হৈ দেখা দিছে। এনে ক্ষেত্ৰত মহিলা আলোচনীয়ে বৈজ্ঞানিক মানসিকতা গঢ়াৰ বাবে বিভিন্ন শিতান অন্তৰ্ভুক্ত কৰি প্ৰমাণ সহকাৰে পাঠকক পতিয়ন নিয়াৰ যত্ন কৰিব লাগে। নানাধৰণৰ বেমাৰৰ মূলতে যে ৰোগৰ বীজাণু এই কথা যুক্তিসহকাৰে বুজাব লাগে। ৰন্ধন-প্ৰকৰণ শিতানৰ লগতে খাদ্য দূষিত হৈ কি কি ৰোগৰ সৃষ্টি হ'ব পাৰে সেই বিষয়ে ব্যক্তিক্ৰমধৰ্মী শিতান অন্তৰ্ভুক্ত কৰিলে পাঠকসকল নিশ্চয় উপকৃত হ'ব।

৩.০.০৪ ধৰ্ষণ সমস্যা আৰু সমাধানঃ

সমাজৰ জ্বলন্ত সমস্যাৰ তালিকাত ধৰ্ষণ অতি বিপদজনক সমস্যা।

সাম্প্ৰতিক সমাজত বেছিকৈ সংঘটিত হৈছে ধৰ্ষণ ঘটনা। ধৰ্ষণৰ সমস্যা সমাধানত মহিলা আলোচনীবোৰে কেনেধৰণৰ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰিব লাগে, এই সম্পৰ্কে আলোচনাৰ থল আছে। অপ্ৰিয় হ'লেও সত্য যে মহিলা আলোচনীত অন্তৰ্ভুক্ত শিতান যেনে- 'ফেশ্বন শ্ব', বিজ্ঞাপন আদি শিতানবোৰৰ ঠাই চকুত লগা বিধৰ। সাজপাৰ সম্পৰ্কীয় ব্যতিক্ৰমধৰ্মী শিতান অন্তৰ্ভুক্ত কৰিব লাগে যাতে পৰিবৰ্তনক স্বীকাৰ কৰাৰ লগতে মহিলাক শালীনতাৰ শিক্ষাও দিব পাৰে। আমি জানো যে সাজপাৰে মানুহৰ মনোজগত, ভাৱজগত তথা আভ্যন্তৰীণ সকলো অৱধাৰণাবোৰৰ বিষয়ে অবগত কৰাত সহায় কৰে। গতিকে সাজপাৰ পৰিধান কৰাৰ ক্ষেত্ৰত কেনেদৰে সচেতন হ'ব লাগে এনেধৰণৰ কথাবোৰ মহিলা আলোচনীয়ে দাঙি ধৰিব লাগে।

এগৰাকী নাৰীৰ সৌন্দৰ্য আবুৰতাইহে আনি দিয়ে। চকুত লাজৰ ভাষা ৰূপৱতী অসমীয়া নাৰীৰ অলংকাৰ। পৰিবৰ্তনক স্বীকাৰ কৰিলেও অসমীয়া নাৰীয়ে আমাৰ সংস্কৃতিৰ ভেটিটো পাহৰি যাব নালাগে। এইখিনিতে যুগল দাসৰ 'বায়নৰ খোল' নাটকত উপস্থাপন কৰা সেই কথাটোলৈ মনত পেলাব পাৰি- 'পুৰণিৰ ভেটিতহে নতুনৰ সৃষ্টি সম্ভৱ।'

মহিলা আলোচনীবোৰে বিজ্ঞাপনৰ সংখ্যা কম কৰি নাৰীক শক্তিৰূপা, জ্ঞানৰূপা, সৌন্দৰ্যশালীনী কৰি তুলিব পাৰিলেহে মহিলা পাঠকৰ লাভ হোৱাৰ লগতে সমাজৰ গতি সুস্থিৰ হ'ব আৰু মহিলা আলোচনীৰ মানদণ্ড উন্নত হ'ব।

৪.০০ সামগ্ৰিক সিদ্ধান্ত ঃ

বৰ্তমান সমাজ ব্যৱস্থাত দেখিবলৈ পোৱা নাৰী সমস্যা আৰু সমাধানত মহিলা আলোচনীৰ ভূমিকা - শীৰ্ষক আলোচনাটিৰ পৰা তলত দিয়াধৰণৰ কিছুমান সিদ্ধান্তত উপনীত হ'ব পাৰি।

৪.০১ মহিলা সবলীকৰণঃ

মহিলাৰ অবিহনে সমাজ অচল। গতিকে মহিলাসকলে স্বাৱলম্বী হ'বলৈ সমাজৰ যিকোনো স্তৰৰ বৃত্তি বাচি ল'ব পাৰে। নতুবা পুৰুষৰ সমানে শ্ৰম নিবেদন কৰিব পাৰে। এইক্ষেত্ৰত মহিলা সবলীকৰণ ব্যৱস্থাৰ জৰিয়তে শাৰীৰিক, মানসিক, বৌদ্ধিক তথা আধ্যাত্মিক দিশত শক্তিশালী হ'বলৈ মহিলা আলোচনীত, মহিলাৰ দ্বাৰাই সবল নেতৃত্ব বহন কৰিব পাৰিব লাগিব।

৪.০২ সমাজ সচেতনতাঃ

সমাজ সচেতনতাৰ দিশত মহিলা আলোচনীৰ ভূমিকা অনস্বীকাৰ্য্য।

মহিলাসকলে পৰিবৰ্তিত সমাজৰ লগত খোজ মিলাবলৈ যাওঁতে কেনেধৰণৰ সচেতনতা অবলম্বন কৰিব লাগে সেই বিষয়ে আলোচনীবোৰত অগতানুগতিক শিতান অন্তৰ্ভুক্ত কৰিব পাৰে। অগ্ৰজসকলে অনুজসকলক অনুৰোধসূচক বক্তব্যৰে সমাজৰ প্ৰতি থকা দায়বদ্ধতাৰ কথা সোঁৱৰাই দিব পাৰে।

৫.০০ উপসংহাৰ ঃ

সাহিত্য সমাজতত্ত্বৰ ধাৰণাটোৰেই হৈছে সাহিত্যৰ জৰিয়তে সমাজক জনা বা চিনি পোৱা। গতিকে মহিলা আলোচনীৰ মাধ্যমেৰে সাম্প্ৰতিক মহিলা সমাজখনক জানিব পৰাৰ থল আছে। মহিলা আলোচনীয়ে ল'ব লগা ভূমিকা অসীম। যিহেতু বৰ্তমান সীমাহীন নাৰী সমস্যাই আমাৰ সমাজখনক জুৰুলা কৰি তুলিছে, এই ক্ষেত্ৰত লেখক, পাঠক উভয়ে সক্ৰিয় হোৱা অতি প্ৰয়োজন। প্ৰায়বোৰ মহিলা আলোচনীত বেছি সংখ্যক বিজ্ঞাপন প্ৰচাৰ হোৱাৰ বাবে বহুত আলোচনীয়ে এতিয়াও উচ্চ মানদণ্ডৰ অধিকাৰী হ'ব পৰা নাই। বিজ্ঞাপনৰ সংখ্যা কম কৰি তাৰ ঠাইত ব্যতিক্ৰমী শিতান অন্তৰ্ভুক্ত কৰিব লাগে।

শেষত ইয়াকেই ক'ব পাৰি যে মহিলা আলোচনীবোৰ মহিলা সমাজৰ দাপোনস্বৰূপ। সেয়ে সমাজখনৰ স্বচ্ছ প্ৰতিচ্ছবি প্ৰতিবিম্বিত হ'বলৈ হ'লে দাপোনখন স্বচ্ছ হোৱা বাঞ্ছনীয়।

প্ৰসঙ্গ পুথি ঃ

১। মহন্ত, বেজবৰুৱা, নীৰাজনা 'পাঠকৰ দৰ্পণত অসমীয়া সাহিত্য'
২। সাতসৰী, মে' ২০১০, 'সাহিত্য সমাজতত্ত্ব', নীৰাজনা মহন্ত বেজবৰুৱা।

Role of Educated Women in Rural Area: A Case Study in Naharpukhuri Panchayat Under Sapekhati Blok

Bornali Chutia, Librarian
Borhat B.P.B.M. Jr. College
Monika Boro, Asst. Professor
Department of Pol. Science
Borhat B.P.B. Memorial College

Abstract

Educated women play a significant and crucial role in all aspects of society from village level to national level. The girl child of today and the women of tomorrow play a crucial role in safeguarding the health of her children and free herself from any superstitious practices that affect the lives of her children and as such they build a favourable atmosphere in their own home as well as their surrounding also. But, we can see in our society that educated women in rural area have to suffer much for self development by virtue of own creativity and such, however learned she has no identity in village area. This paper is an attempt to study the Role of an educated women in rural area with reference to Naharpukhuri Panchayat under Sapekhati Block.

Introduction

Education is important for every individual living on this earth and it is more significant for women as they play a vital role in the society. For full development of our human resources, the improvement of homes and for moulding the character of children during the most impressionable years of infancy, the education of women is of even greater importance than that of man. A woman is the central point in a family and a society. So education for women is considered to be one of the most important means of women with the knowledge, skills and self confidence

necessary to participate fully in the development process. Thus educating a woman is actually providing her with a weapon to live up her customary part, fight with the challenges and bring positive change in her life. It is said that no nation can be a great nation unless and until they have educated and healthy mothers.

Importance of education for women

Education is measures of the stage of development of the nation in general and its social development in particular. It is, therefore in the development plans as a prime focus. Women education is a catch all term for a complex of issues and debates surrounding education for women. Education is important for everyone but it is especially significant for girls and women. This is not only because education is an entry point to other opportunities, but also because the educational achievements of women can have ripple effects within the family and across generations educated women can recognize the importance of health-care know how to seek it for themselves and their children. Moreover, the foundation of the childhood or a childs whole future life to a large extent depends on his living environment. As such an educated mother plays a vital role to build up a good foundation for her children. Education helps girls and women to know their rights and to gain confidence to claim them. As educated women's greater influence in household negations may allow her to secure more resources for her children. Although, educated women play a significant role in society but we can see that women literacy rates are significantly lower than means in most developing countries.

Role of educated women in Rural Area

Women play a very significant role in the progress of a nation as our society is patriarchal, women's positions is not equal to men. Women constitute merely half of the total population of Assam and therefore development of the state is not possible without the development of this vast segment. The development of women today has been a major concern of our planners and policy makers. Women play a vital role in the domestic and socio-economic life of the society and therefore national development

is not possible without empowering women of rural areas. Because rural development is one of the basic requirements for economic development and development of rural area in a large extent depends upon rural women. If women are to play effective role in the rural development programmers, they must be fully equipped with education.

Educated women also play an important role in her domestic life. For instance; infants' health depends on the care taken by mother during pregnancy which, in turn, depends on her education and also the education in the community. Further, an educated mother is better equipped to help her children in studies as well as free her children from any superstitious practices that affect the lives of her children. Moreover, most of the educated women are employed and they contribute a much larger share of their earning to basic family maintenance than men do. Women's employment leads to better education, health, skill-development of family and certainly better opportunities for children.

Keeping in view the role and importance of women in upcoming India, the Indian Govt. in 1947 declared that- "The educated conscientious mother, who lives and works with her children in the home, is the best teacher in the world of both character and interest...." Obviously in a society made up of such homes, children have background information, understanding and culture which result in their getting benefit from the school than others, who lack such environment. In the same context the National Policy on Education (1986) committed itself to the principle of women's equality and emphasized programmes for empowerment in order to boost the encouragement and ambition of the women. If women are truly educated, then they could understand the development programmes taken by the Government.

Objectives:

Recognizing the role of educated women in rural area, the present study has been made with the following basic objectives-

1. To seek general information about rural women.
2. To know about the role of educated women in social and

home variables.

3. To provide suggestion for development of women education in rural area.

Area of the Study:

The study covers one panchayat under Baruachali Mauza in Sapekhati Block. The name of the Panchayat is Naharpukhuri Gaon Panchayat.

Methodology:

A combination of questionnaire and interview method is used to collect data from the people of the Naharpukhuri Panchayat visited.

A Profile of Naharpukhuri Panchayat uner Baruachali Mauza:

The Panchayat is located at Baruachali Mauza under Sapekhati Block. There are total eight villages in Naharpukhuri Panchayat and in this panchayat, there are many communities such as; Ahom, Kachari, Monipuri, Boro, Labour etc. The total population are 7,661 in this panchayat. The people of the studied area, earn their livelihood by Government service, Tea plantation etc; but maximum people earn their livelihood through cultivation and they come under below poverty line. Although, there are eight villages in this panchayat; we have visited only five villages to collect data for preparing this paper.

Findings:

This part of the present study deals with the findings of the field study of the people of five selected villages of Naharpukhuri Panchayat under Sapekhati Block. We have studied the role of educated women in rural area and how many women are educated. The collected datas are presented through the following table;

Table: 1 Total Population

Sl. No.	Name of the village	Total Population	Male	Female
1.	Michajan Gaon	1820	963	857
2.	Naharpukhuri Konwar Gaon	755	397	358
3.	Borhat Habi Gaon	957	515	442
4.	Lahalia Gaon	958	494	464
5.	Naharpukhuri Changmai Gaon	567	313	254

Table: 1 Total Population

Sl. No.	Name of the village	Literacy		Illiteracy	
1.		Male (%)	Female (%)	Male (%)	Female (%)
2.	Michajan Gaon	51.92	44.34	48.07	55.65
3.	Naharpukhuri Konwar Gaon	50.37	46.09	49.62	48.88
4.	Borhat Habi Gaon	60.58	45.24	39.41	54.75
5.	Lahalia Gaon	60.72	48.49	39.27	51.50
6.	Naharpukhuri Changmai Gaon	46.32	43.30	53.67	56.69

Apart from this table, we have got that comparatively the literacy rate of women is lower than men. Though most of them are illiterate, but they are socially involved and those, who are literate, they are employed in various sector. Most of women of the Naharpukhuri Panchayat are engaged in handloom and handicraft sectors with traditional techniques for production and as such way, they have developed their economic condition. Moreover, they are also engaged in different types of rural development programmes and also take care of their children. And some of the literate women are engaged in Govt. Services. In such way women could play a very effective role in rural development. But, during the research work, we have found some problems:

First of all, it is found that although some of the women are educated and also economically contribute to their family maintenance, but they have not achieved a specific status in the society.

It is found, the illiterate women earn money, they don't know anything about the savings of their own money in bank, get chances to know about savings and began to save money for their future use.

We have found that the women of rural area are not much interested in education. This is the reason why they are lagging behind men in regard to education. This problem is more prevailing among the labour communities.

Some of the women are involved in social life as workers, but not having the authority to make decision.

Lack of a proper social attitude in favour of girl's education in rural area.

Recommendation:

1. Increase awareness regarding the importance of girls education.

2. To increase the interest in favour of education.

3. While framing the course of study for girls we have to take special care of their unique responsibilities and domestic demands.

4. To prevent superstition and conservative attitude among the rural people regarding education for women.

Conclusion:

The end of the hour is to create an environment which ensures dignity to the women, which could help her to overcome feeling of powerlessness, so that she could rise above the fetters of dependency and faces challenges of autonomy by enjoying her human rights. A focus only on economic independence may not necessarily solve the problems of women it requires a change in attitude of society including both men and women towards education and a paradigm shift in status of women education plays an important role to secure a status of women in the society. Education helps women to develop themselves in all social, political, economic ground and with the help of this they will be able to take right decisions for their family and society. Women education also ensures women liberty, which ultimately helps in their empowerment. Today, in the twenty first century, one cannot afford to ignore the importance of education for any longer.

References:

1. Bhatnagar, S (2003), Modern Indian Education and its problems, Booksellers & Publishers; Meerut.
2. Dr. Kumar, Mukul (2006), Principles of Education, Banalata ; Dibrugarh.
3. Dutta, Nikunja (2003), Rural Development in Assam, Dibrugarh University; Dibrugarh.
4. Kochar, S.K. (2006), Pivotal Issues in Indian Education, Sterling Publishers; Delhi.

অন্ধবিশ্বাস আৰু অসমীয়া নাৰীসমাজ ঃ এক আলোকপাত

দীপাঞ্জলী গগৈ
মন্দিৰা গগৈ
প্ৰবক্তা, অসমীয়া বিভাগ
বৰহাট ভবানী প্ৰসাদ বৰুৱা সোঁৱৰণী মহাবিদ্যালয়, বৰহাট

০.১ অৱতৰণিকা ঃ-

একোটা জাতিৰ লোকসংস্কৃতিৰ সামগ্ৰিক স্বৰূপ লোকসাহিত্যৰ লগতে লোকবিশ্বাসৰ মাজেৰেও প্ৰতিফলিত হয়। এই লোকবিশ্বাসসমূহ এটা জাতিৰ লোকমন আৰু লোকজীৱনৰ আদৰ্শৰ পৰিচায়ক। সভ্যতাৰ প্ৰাক্‌ক্ষণত যেতিয়া মানুহে আৰণ্যক জীৱন যাপন কৰিছিল তেতিয়া হয়তো প্ৰকৃতিৰ বিভিন্ন ঘটনাৱলীৰ মাজত বিচাৰি পাইছিল কিছুমান অলৌকিক শক্তিৰ উপস্থিতি। কালক্ৰমত এই ঐশ্বৰিক শক্তিত বিশ্বাস, কোনোদিন নেদেখা দৈৱ শক্তিৰ প্ৰতি ভয়ত মানুহৰ মনত গঢ় লৈ উঠে কিছুমান ধৰ্মীয় বিশ্বাস। এই ধৰ্মীয় বিশ্বাসৰ ভিত্তিতে জন্ম হৈছিল বিভিন্ন লোকবিশ্বাসৰ। জীৱনৰ বিভিন্ন সময়ত এই লোকবিশ্বাসবিলাক পালন কৰিবলৈ যাওঁতে জনমানসত জন্ম হয় অন্ধবিশ্বাসৰ। বিশেষ এটা সামাজিক অৱস্থাত বিশেষ এটা সামাজিক গোষ্ঠীৰ মাজত জন্মলাভ কৰা অন্ধবিশ্বাসবিলাকত প্ৰতিফলিত হয় সামাজিক ভিত্তিৰ বৈশিষ্ট্যজ্ঞ ৰুচি-অভিৰুচি, ধ্যান-ধাৰণা তথা প্ৰমূল্যৰ প্ৰভাৱ। স্থান, কাল আৰু পাত্ৰ ভেদে অন্ধবিশ্বাসবোৰৰ গুৰুত্বৰ বঢ়া-টুটা ঘটে। অন্ধবিশ্বাসবোৰ প্ৰত্যক্ষ আৰু পৰোক্ষভাৱে সমাজ তথা ব্যক্তিজীৱনত প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰি ব্যক্তি তথা সমাজ জীৱনৰ গতি নিৰ্ণয় কৰে। এখন সমাজৰ সামাজিক, ৰাজনৈতিক, ভৌগোলিক, অৰ্থনৈতিক সকলো দিশৰ লগতেই অন্ধবিশ্বাসবোৰৰ জন্ম আৰু এইবিলাকৰ গুৰুত্বৰ কাৰণ নিহিত হৈ আছে। এনে অন্ধবিশ্বাসবিলাক বহু সময়ত একোখন সমাজৰ প্ৰগতিত অন্তৰায় স্বৰূপ হৈ পৰে। সমাজৰ বিভিন্ন স্তৰত শিপাই থকা এই অন্ধবিশ্বাসবোৰ বিশেষকৈ শৈক্ষিক, অৰ্থনৈতিক আৰু সাংস্কৃতিকভাৱে পিছপৰা অঞ্চলবোৰত বেছিকৈ দেখা যায়।

পৃথিৱীৰ অন্যান্য জাতি-উপজাতিৰ সমাজৰ দৰে অসমীয়া সমাজতো

অন্ধবিশ্বাসৰ এক গুৰুত্বপূর্ণ স্থান আছে। জন্মৰ পৰা মৃত্যুলৈকে জীৱনৰ প্ৰতিটো ক্ষণতে অসমীয়া মানুহে বহুবোৰ অন্ধবিশ্বাস পালন কৰি অহা দেখা যায়। আমাৰ ধৰ্মীয় আচাৰ, বিশ্বাস, সামাজিক প্ৰথা আৰু ব্যক্তিগত মূল্যবোধে অন্ধসংস্কাৰক জীয়াই ৰখাত সহায় কৰিছে। অসমীয়া সমাজত পুৰুষ আৰু মহিলা উভয়ৰে মাজত বহুবোৰ অন্ধবিশ্বাস প্ৰচলন আছে যদিও আজি আমাৰ আলোচ্য বিষয়টিত কেৱল নাৰীসমাজত প্ৰচলিত অন্ধবিশ্বাসবিলাকৰহে এক অৱলোকন কৰা হ'ব।

০.২ অন্ধবিশ্বাস ঃ-

অন্ধবিশ্বাস শব্দটোৰ ইংৰাজী প্ৰতিশব্দ হ'ল Superstition ই শব্দৰ উৎপত্তি লেটিন ভাষাৰ পৰা হৈছে। ইয়াৰ অৰ্থ অতি মানবীয় শক্তিৰ প্ৰতি ভয় (Fear for Super human powers). লেটিন লেখক ভাৰ্জিলৰ মতে 'অন্ধবিশ্বাস হ'ল ভিত্তিহীন অন্তঃসাৰশূন্য কথা।' গতিকে অন্ধ আৰু বিশ্বাস এই দুয়োটা শব্দৰ সংযোগত সৃষ্ট অন্ধবিশ্বাস শব্দৰ অৰ্থ হ'ল বিবেচনা নকৰাকৈ কৰা বিশ্বাস বা কোনো যুক্তি আৰু বৈজ্ঞানিক ভিত্তি নথকা বিশ্বাস। মুঠৰ ওপৰত পৰ্যবেক্ষণ আৰু পৰীক্ষাৰ চালনীৰে চালিজাৰি নোচোৱাকৈ, যুক্তিৰ ভেঁটিত সযতনে তুলি নোলোৱাকৈ, অন্ধভাৱে যি বিশ্বাস কৰা যায় তাকে অন্ধবিশ্বাস বোলে।

০.৩ - অসমীয়া নাৰী সমাজত অন্ধবিশ্বাস ঃ-

অতি প্ৰাচীন কালৰ পৰাই অসমীয়া নাৰী সমাজত বহুতো অন্ধবিশ্বাস প্ৰচলন হৈ অহা দেখা যায়। শিক্ষিত-অশিক্ষিত প্ৰায় সকলো শ্ৰেণীৰ নাৰীৰ মাজত কম বেছি পৰিমাণে অন্ধবিশ্বাসৰ প্ৰভাৱ পৰিলক্ষিত হয়। বিশেষকৈ অতি পিছপৰা, আধুনিকতাৰ পোহৰ নপৰা নাৰী সমাজত ইয়াৰ মাত্ৰা বেছি। পুৰুষতান্ত্ৰিক সমাজ ব্যৱস্থাত অসমীয়া নাৰী যুগে যুগে অন্ধবিশ্বাসৰ কৰাল গ্ৰাসত পৰি লাঞ্চিতা, নিৰ্যাতিতা হোৱাৰ লগতে মৃত্যুৰ দৰে নিষ্ঠুৰ বৰ্বৰতাৰ বলি হোৱাৰ উদাহৰণ বিৰল নহয়। মুঠৰ ওপৰত আমি যিমান নিজকে শিক্ষিত নোবোলোঁ, যিমান বিজ্ঞানৰ নন আৱিষ্কাৰৰ সৈতে পৰিচিত নহওঁ কিয়, আদিতে নাৰী মানসত গঢ় লৈ উঠা অন্ধবিশ্বাসবোৰৰ পৰা আজিও অসমীয়া নাৰী সমাজ বিচ্ছিন্ন হ'ব পৰা নাই।

০.৪ আলোচনাৰ উদ্দেশ্য ঃ-

"অন্ধবিশ্বাস আৰু অসমীয়া নাৰী সমাজ -এক আলোকপাত" - এই আলোচনাটিৰ উদ্দেশ্য হ'ল -

★ অসমীয়া নাৰী সমাজৰ মাজত প্ৰচলিত অন্ধবিশ্বাসবোৰ বিচাৰি উলিওৱা।

★ অন্ধবিশ্বাস দূৰীকৰণৰ বাবে নাৰীসমাজত সামাজিক সচেতনতা বৃদ্ধি কৰা।

০.৫ পদ্ধতি ঃ-

"অন্ধবিশ্বাস আৰু অসমীয়া নাৰী সমাজ - এক আলোকপাত" শীৰ্ষক বিষয়টি আলোচনা কৰোঁতে ক্ষেত্ৰভিত্তিক অধ্যয়ন পদ্ধতিৰ সহায় লোৱা হৈছে। সেয়ে অধ্যয়ন কৰোতে বৰহাট অঞ্চলৰ নাহৰপুখুৰী আৰু বৰহাট পঞ্চায়ত নিৰ্বাচন কৰি লোৱা হৈছে।

০.৬ বৰহাট অঞ্চলৰ চমু পৰিচয় ঃ-

শিৱসাগৰ জিলাৰ চৰাইদেউ মহকুমাৰ বৰুৱাছালি মৌজাৰ অন্তৰ্গত এটি সীমামূৰীয়া অঞ্চল হ'ল বৰহাট। এই বৰহাট অঞ্চল মুঠ ছটা পঞ্চায়তত বিভক্ত। ইয়াৰে দুটা পঞ্চায়ত হ'ল বৰহাট পঞ্চায়ত আৰু নাহৰপুখুৰী পঞ্চায়ত। বৰহাট পঞ্চায়তৰ মুঠ গাঁৱৰ সংখ্যা আঠখন। ইয়াৰ মুঠ জনসংখ্যা ১১,৬৫৭জন। পুৰুষৰ সংখ্যা ৫,৯৯৭ জন আৰু মহিলাৰ সংখ্যা ৫,৬৬০ গৰাকী। নাহৰপুখুৰী পঞ্চায়তত মুঠ আঠখন গাঁও আছে। ইয়াৰ মুঠ জনসংখ্যা ৭,৬৬১ জন। পুৰুষৰ সংখ্যা ৩,৫৩৪ জন আৰু মহিলাৰ সংখ্যা ৪,১২২ গৰাকী। গতিকে দুয়োটা পঞ্চায়তত বসবাস কৰা মুঠ মহিলাৰ সংখ্যা ৯,৭৮০ গৰাকী। ইয়াৰ প্ৰায় আধাসংখ্যক মহিলাই অশিক্ষিত। চাকৰিজীৱী মহিলাৰ সংখ্যা তেনেই নগণ্য। গ্ৰাম্য অঞ্চলত বসবাস কৰা এই মহিলাসকল কৃষিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল।

০.৭ বৰহাট অঞ্চলৰ নাৰীসমাজত প্ৰচলিত অন্ধবিশ্বাস ঃ-

অসমৰ অন্যান্য নাৰীসমাজৰ দৰে বৰহাট অঞ্চলৰ নাহৰপুখুৰী আৰু বৰহাট পঞ্চায়তৰ অন্তৰ্গত গাঁওবিলাকত বসবাস কৰা নাৰীসমাজত বহুতো অন্ধবিশ্বাস প্ৰচলন হৈ থকা দেখা গৈছে। জীৱনৰ প্ৰতিটো খোজতে প্ৰত্যেকগৰাকী নাৰী এই অন্ধবিশ্বাসৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱিত। আলোচনাৰ সুবিধাৰ্থে বৰহাট অঞ্চলৰ নাৰীসমাজত প্ৰচলিত অন্ধবিশ্বাসবোৰক এনেদৰে ভাগ কৰিব পাৰি-

৭.১ বিবাহ সম্পৰ্কীয়।

৭.২ জন্ম সম্পৰ্কীয়।

৭.৩ মৃত্যু সম্পৰ্কীয়।

৭.৪ অন্যান্য বিষয়ক।

৭.১ বিবাহ সম্পৰ্কীয় ঃ-

সমাজ জীৱনৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ অংগ হ'ল বিবাহ অনুষ্ঠান। বিবাহ এগৰাকী নাৰীৰ জীৱনৰ পূৰ্ণতাৰ প্ৰথম খোজ স্বৰূপ। এই বিবাহ এগৰাকী নাৰীৰ জীৱনত দুখন পতা হয়। এখন হ'ল তোলনি বিয়া আৰু আনখন হ'ল বৰবিয়া। এই দুয়োখন

বিয়া পালন কৰোতে নাৰীসমাজে নানা ধৰণৰ অন্ধবিশ্বাস মানি চলা দেখা যায়। অশিক্ষিতাসকলক বাদ দিও শিক্ষিতা সকলেও এনে অন্ধবিশ্বাসৰ বশৱৰ্তী হৈ কাম কৰা দেখা যায়। তেনে কিছুমান অন্ধবিশ্বাস হ'ল-

★ কন্যাকাল হোৱাৰ সময়ত প্ৰথম তিনিদিন পুৰুষৰ মুখ চাব নাপায়, সূৰ্য দৰ্শন কৰিব নাপায়, আমিষ আহাৰ গ্ৰহণ কৰিব নাপায়। ফলাহাৰ গ্ৰহণ কৰিব লাগে। যদিহে এনে নিয়ম মানি চলা নহয় ভৱিষ্যতে কন্যাগৰাকী বৰবিয়া নহ'ব পাৰে বা সন্তানহীনা হ'ব পাৰে।

★ কন্যাকাল হোৱাৰ চাৰিদিনলৈকে গাত চাবোন লগাব নাপায় বা গা ধুব নাপায়।

★ তোলনি বিয়া হোৱাৰ সময়ত মঙলতীয়ে পোৱা কন্যাকালৰ যোগ অনুসৰি ব্ৰত পালন কৰা বা দান-দক্ষিণা আদি নিদিলে ভৱিষ্যতে ছোৱালীজনীৰ অমংগল হোৱাৰ আশংকা কৰা হয়।

★ এনে সময়ত কোনো বিধবা বা সন্তানহীনা নাৰীক বিয়া অনুষ্ঠানত আগভাগ ল'বলৈ দিয়া নহয়। তেনে কোনো নাৰীয়ে অংশগ্ৰহণ কৰিলে অমংগল হয় বুলি গভীৰ বিশ্বাস আছে।

তোলনি বিয়াৰ পাছতে এগৰাকী নাৰীৰ জীৱনলৈ আহে বৰবিয়াখন। এই বৰবিয়াখনৰ মাজেদিয়েই এগৰাকী নাৰী আৰু এজন পুৰুষক সামাজিকভাৱে যুগ্মজীৱনৰ পাতনি মেলিবলৈ স্বীকৃতি দিয়া হয়। কিন্তু এই ক্ষেত্ৰতো দেখা যায় বহুবোৰ অন্ধবিশ্বাস। যেনে-

★ বিবাহৰ দৰে মাংগলিক অনুষ্ঠানত বিধৱা বা সন্তানহীনা নাৰীয়ে আগভাগ ল'লে কইনাগৰাকীৰ জীৱন দুখময় হ'ব বুলি ভবা হয়।

★ বিবাহ অনুষ্ঠান সম্পন্ন হোৱাৰ পাছত দৰা ঘৰৰ কিবা অপায় অমংগল হ'লে কইনাগৰাকীক কুলক্ষণী বুলি ভবা হয়।

★ কুটুলা চুলিৰ ছোৱালী অমংগলীয়া বুলি ভাবি বিবাহৰ বাবে অনুপযুক্ত বুলি ভবা হয়।

★ খৰময়ুৰীয়া ভৰিৰ ছোৱালীকো বিবাহৰ বাবে অনুপযুক্ত বুলি ভবা হয়।

★ কইনাক সেন্দুৰ দিওঁতে হাতৰ পৰা সেন্দুৰ পৰি গ'লে অমংগল বুলি ভবা হয়।

★ কইনাক নোওৱা কাপোৰসাজ কইনাই সলোৱাৰ লগে লগে লুকুৱাই নথলে যাদুমন্ত্ৰৰ দ্বাৰা কইনাক অমংগল সাধন কৰে বুলিও কেতবোৰ বিশ্বাস আছে।

★ কইনা দৰাঘৰৰ পদুলিমুখ গৈ পোৱাৰ সময়ত পদুলিৰ কলপুলি উভালি পৰিলে কইনাগৰাকীক অমংগলীয়া বুলি ভবা হয়।

★ যৌতুকত কইনাই ক'লা, নীলা বস্তু নাইবা পুৰণি কাপোৰকানি আদি নিব নাপায় বুলি ভবা হয়।

★ ন-কইনাই দৰাঘৰত প্ৰথম সাঁজ ভাত খাব নাপায়জ্ঞ কাৰণ মাতৃগৃহৰ দুখ হয় বুলি ভবা হয়।

৭.২ জন্ম সম্পৰ্কীয় অন্ধবিশ্বাস ঃ-

'মা' - মানৱজীৱনৰ সবাতোকৈ মধুৰতম সম্পৰ্ক। এগৰাকী নাৰীৰ পূৰ্ণতা প্ৰাপ্তিৰ চূড়ান্ত পৰ্যায় হ'ল মাতৃত্ব। মাতৃত্বৰ এনে গৌৰৱ অৰ্জন কৰা সময়তো কিন্তু এগৰাকী নাৰীয়ে মানি চলিবলগীয়া হয় বহুবোৰ নিয়ম। যিবোৰৰ বেছিভাগৰে নাই কোনো বৈজ্ঞানিক ভিত্তি। যদিও ভবা হয় যে এনে নিয়ম পালনে মাতৃগৰাকীক উপকাৰ কৰে, প্ৰকৃতাৰ্থত কিন্তু এনে নিয়মৰ মাজত অপকাৰৰ সম্ভাৱনাহে বেছি দেখা যায়। উদাহৰণস্বৰূপে তলত কিছুমান অন্ধবিশ্বাসৰ কথা উল্লেখ কৰা হ'ল-

★ গৰ্ভাৱস্থাত স্বামীতকৈ স্ত্ৰীয়ে আগেয়ে আহাৰ গ্ৰহণ কৰিলে সন্তান ৰাক্ষস হয় বুলি ভবা হয়।

★ গৰ্ভাৱস্থাত মহিলাই নখ, চুলি কাটিব নালাগে। এনে কৰিলে সন্তানৰ নখ, চুলি নোলায়।

★ ৮ম আৰু ৯ম মাহত নৈ পাৰ হ'ব নাপায়।

★ গৰ্ভ অৱস্থাত দুৱাৰডলিত বহিলে সন্তানৰ বুদ্ধি নষ্ট হয়।

★ গৰ্ভাৱস্থাত ফেঁচাৰ মাত শুনিলে সন্তান ভয়াতুৰ হয়।

★ এনে সময়ত ক'লা বস্তু খালে সন্তানৰ ৰং ক'লা আৰু বগা বস্তু খালে সন্তানৰ ৰং বগা হয় বুলি ভবা হয়।

★ সূৰ্যগ্ৰহণ বা চন্দ্ৰ গ্ৰহণৰ সময়ত গৰ্ভৱতী মহিলাই কটাৰীৰে কাম কৰিব নাপায়। এনে কৰিলে সন্তানৰ গাত কটাৰ দৰে দাগ হয় বুলি বিশ্বাস।

★ গৰ্ভৱতী নাৰী আন্ধাৰত বাহিৰলৈ ওলালে অপদেৱতাই লম্ভে।

★ গৰ্ভাৱস্থাত মৃতকৰ ঘৰলৈ নাৰীক যাব দিয়া নহয়, গ'লে সন্তান মৃত হৈ জন্ম হয় বুলি ধৰা হয়।

★ এনে অৱস্থাত প্ৰাণীবধ, কাপোৰ চিলোৱা, গাঁঠি মৰা, গৰুৰ পঘা দেই দিয়া আদি কাৰ্য কৰিলে সন্তানৰ অমংগল হয়।

★ সন্তান জন্ম হোৱাৰ সময়ত দুৱাৰ মুখত চিঁৰি মাৰি পথালিকৈ ৰখা হয়। বিশ্বাস মতে এনে কাৰ্যই অপদেৱতাৰ গৃহ প্ৰৱেশ ঘটাব নোৱাৰে।

★ কেঁচুৱা থকা ঘৰৰ দুৱাৰ মুখত বগৰীৰ কাঁইট, ফটা জাল আঁৰি থোৱা হয় অপদেৱতাৰ পৰা ৰক্ষা কৰিবলৈ।

৭.৩ মৃত্যু সম্পৰ্কীয় ঃ-

জন্ম, মৃত্যু, বিবাহ - মানৱ জীৱনৰ তিনিটা এৰাব নোৱাৰা ঘটনা। ইয়াৰে মৃত্যুৰ সম্ভাৱনীয়তাই মানুহৰ মনলৈ কঢ়িয়াই আনে ভয়, দুখ আদি অনুভূতি। এই মৃত্যুৰ লগতো এগৰাকী নাৰীয়ে পালন কৰে 'নাপায়' শব্দৰ আঁৰত কেতবোৰ অন্ধবিশ্বাস। যেনে -

★ স্বামীৰ মৃত্যুৰ পাছত মহিলাই বগা কাপোৰ পিন্ধিব লাগেজ্ঞ আ-অলংকাৰ নাইবা প্ৰসাধন কৰিব নাপায়।

★ নাৰী মৰিশালিলৈ যাব নাপায়।

★ নাৰীয়ে মৃতকৰ মুখাগ্নি দিব নাপায়।

★ ঘৰৰ পুৰুষ কোনোবা বাহিৰলৈ গ'লে ঘৰখনৰ মহিলাই লগে লগে ঘৰ ঝাডু দিব নাপায়, কাপোৰ- কানি ধুব নাপায় বা কাঁহি-বাটি ধুব নাপায়। এনে কৰিলে ওলাই যোৱাজনৰ মৃত্যু বা অমংগল হয়।

★ মৃতকৰ ঘৰত তিলনী নোহোৱালৈকে চাবোন, ফণি তেল চুব নাপায়।

৭.৪ অন্যান্য বিষয়ক ঃ-

জন্ম, মৃত্যু, বিবাহৰ উপৰিও আমাৰ সমাজত জীৱনৰ বিভিন্ন ক্ষণত নানা ধৰণৰ অন্ধবিশ্বাস মানি চলা দেখা যায়। তাৰে কিছুমান প্ৰধানভাৱে নাৰীসমাজত প্ৰচলিত। তেনেধৰণৰ কেইটামান অন্ধবিশ্বাস হ'ল -

★ যৌতুকত কইনাই ক'লা, নীলা বস্ত্ৰ নাইবা পুৰণি কাপোৰকানি আদি নিব নাপায় বুলি ভবা হয়।

★ ঋতুচক্ৰ চলি থকা সময়ত নাৰীয়ে বীজ চিঙিলে গছজোপা মৰি যায় বুলি ভবা হয়।

★ যাত্ৰাৰ সময়ত বিধবা বা সন্তানহীন মহিলাক দেখা পালে যাত্ৰা অশুভ হয় বুলি ভবা হয়।

★ পুৱা গা-ধুই অহাৰ পাছত বাহি বিচনা, বাচন আদি চুব নাপায়। এনে কৰিলে নাৰীগৰাকী চুৱা হয় বুলি কোৱা হয়।

★ দুপৰীয়া, ৰাতি শোৱা বিচনাত শুব নাপায়, শুলে চুৱা হয়।

★ মূল ৰান্ধনীয়ে ঘৰৰ পৰা চৰু চুচি ধুলে অমংগল হয় বুলি ভবা হয়।

★ ভাতৰ চৰু চুচি বাঢ়িব নাপায়। এনে কৰিলে লখিমী নাইকীয়া হয়।

★ বাহি গাৰে পাকঘৰ, ভঁৰাল ঘৰত নাৰী সোমালে লখিমী নাইকীয়া হয়।

★ বিবাহিতা নাৰীয়ে চুলি কাটিলে স্বামীৰ আয়ুস কমে।

★ কন্যাকাল হোৱাৰ পাছত ঠাই ভেদে ছোৱালীক ৰান্ধনীঘৰত সোমাবলৈ দিয়া নহয়।

দেখা যায় জীৱনৰ বিভিন্ন ক্ষণত এগৰাকী নাৰীয়ে জ্ঞাতে-অজ্ঞাতে বহুবোৰ অন্ধবিশ্বাস মানি লৈ প্ৰাচীন কালৰে পৰা বৰ্তমানলৈকে জীৱন পৰিক্ৰমা চলাই আহিছে। এই অন্ধবিশ্বাসবোৰৰ আটাইবোৰেই যে হানিকাৰক এনে নহয়জ্ঞ ইয়াৰ বহুবোৰ যুক্তি-যুক্ততাও নোহোৱা নহয়। তথাপি এই অন্ধবিশ্বাসবোৰৰ যিবোৰ মানি চলাৰ যুক্তি নাই, যিবোৰে নাৰীসমাজক সুস্থভাৱে জীয়াই থকাত বাধা আৰোপ কৰে তেনেবোৰ অন্ধবিশ্বাস দূৰীকৰণ নিতান্তই প্ৰয়োজন।

০.৮ অন্ধবিশ্বাসৰ পৰা সৃষ্টি হোৱা সমস্যাঃ

অন্ধবিশ্বাস এক সামাজিক সমস্যা। অসমীয়া নাৰীসমাজত জন্মৰ পৰা মৃত্যু পৰ্যন্ত প্ৰচলন থকা অন্ধবিশ্বাসবিলাক একোখন সমাজৰ সুস্থ প্ৰগতিৰ অন্তৰায় স্বৰূপ। এগৰাকী নাৰীয়ে ঘৰুৱা কাম-বনৰ মাজত আৱদ্ধ হৈ থাকি নিজৰ লগতে পৰিয়ালটোৰ সকলোবিলাক দিশৰে প্ৰতি চকু দিব লগা হয়। তেনে ক্ষেত্ৰত এগৰাকী মহিলাৰ সুস্থ স্বাস্থ্যৰ লগতে সবল মানসিকতাও অপৰিহাৰ্য। কিন্তু প্ৰাত্যাহিক জীৱনৰ প্ৰতিটো খোজত আগবাঢ়ি যাওঁতে যদি এগৰাকী নাৰীয়ে 'নেপায়' বোলা এটা ব্যাধিৰ মাজত আৱদ্ধ হৈ থাকিব লগা হয় তেন্তে স্বাভাৱিকতে নাৰীগৰাকীৰ মানসিকতাত ঘূণে ধৰে। তদুপৰি এগৰাকী মাতৃ এশজন শিক্ষকৰ সমান। সেয়ে নাৰীগৰাকী শিক্ষিতা হোৱা উচিত। কাৰণ যদিহে তেওঁ এলান্ধুকলীয়া ৰীতি-নীতি বিশ্বাসেৰে আচ্ছন্ন হৈ থাকে তেন্তে তেওঁ নিজ সন্তানৰ লগতে পৰিয়ালটোকো বৰ্তমান বিজ্ঞানৰ যুগৰ লগত আগবঢ়াই নিয়াত অপাৰগ হয়।

০.৯ অন্ধবিশ্বাস দূৰীকৰণৰ উপায় ঃ

আদিম পুতিগন্ধময় অৱস্থাৰ পৰা সভ্যতাৰ জখলাইদি আগবাঢ়ি অহা অসমীয়া নাৰীসমাজত এতিয়াও বহুতো অন্ধবিশ্বাস তথা কু-সংস্কাৰৰ প্ৰচলন আছে। নাৰীসমাজ যিমানেই শিক্ষিত নহওক কিয় তথাপি অন্তৰৰ গভীৰৰ পৰাই এনে বিশ্বাস পোষণ কৰা দেখা যায়। বিজ্ঞান-প্ৰযুক্তিবিদ্যাৰ দ্ৰুত বিকাশৰ যুগতো এই অন্ধবিশ্বাসবোৰ শিক্ষিত সমাজ এখনৰ বাবে চৰম অজ্ঞতাৰ প্ৰতীক স্বৰূপ।

অসমীয়া নাৰীসমাজত এই অন্ধবিশ্বাস এনেভাবে শিপাই আছে যে প্ৰকৃত শিক্ষা, যুক্তিবাদী মানসিকতা সকলো নাৰীৰ মনত জগাই তুলিব নোৱাৰিলে ইয়াক নিৰ্মুল কৰা অসম্ভৱ। এইক্ষেত্ৰত চৰকাৰে বিশেষ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰা প্ৰয়োজন। গ্ৰাম্যাঞ্চলৰ উন্নয়নৰ লগতে কু-সংস্কাৰ তথা অন্ধবিশ্বাসৰ বিৰুদ্ধে দীৰ্ঘম্যাদী আৰু শক্তিশালী আঁচনি তৈয়াৰ কৰি তৎকালে কৰ্মপন্থা ল'ব লাগিব। দুৰ্গম অঞ্চললৈ বাট-পথ, দলং আদি নিৰ্মাণ কৰি যাতায়াতৰ সু-ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব। কাৰণ যিমানেই মানুহ ঘৰৰ চাৰিবেৰৰ গণ্ডীৰ পৰা মুক্ত হৈ বাহিৰৰ জগতৰ সংস্পৰ্শলৈ আহিব সিমানেই মানুহৰ মনো যুক্তিবাদী হ'ব।

তদুপৰি স্বাস্থ্য বিভাগে ৰাষ্ট্ৰীয় মিছনৰ অধীনত ভিতৰুৱা অঞ্চলত স্বাস্থ্যকেন্দ্ৰ আদি স্থাপন কৰি চিকিৎসাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

অন্যহাতে বেচৰকাৰী সংস্থাবিলাকেও সমাজৰ প্ৰগতিৰ অন্তৰায় স্বৰূপ অন্ধবিশ্বাসবোৰ পুলিয়ে পুখাই নিৰ্মূল কৰিব পৰাকৈ উচিত পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰিব লাগে। বিভিন্ন প্ৰচাৰ মাধ্যমবিলাকৰ যোগেদিও অন্ধবিশ্বাস কেতবোৰৰ কু-ফলবিলাক তথা পৰিণাম সম্পৰ্কে উপযুক্ত জ্ঞান দিব পৰাকৈ বিভিন্ন বাতৰি তথা সজাগতা অনুষ্ঠান প্ৰচাৰ কৰিব লাগে।

১০ সামৰণি ঃ

অসমীয়া নাৰীসমাজত প্ৰচলিত এনে অন্ধবিশ্বাসবোৰ ফঁহিয়াই চালে দেখা যায় যে দুয়োটাই আমাৰ জীৱনত বিপৰীতমুখী প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰে। কেৱল 'নেপায়' বোলা আৱৰণৰ মাজত আৱদ্ধ হৈ থকা অন্ধবিশ্বাসবিলাকৰ সকলোবোৰ নাৰীসমাজৰ কাৰণে যে হানিকাৰক এনে নহয়। ইয়াৰে কিছুমানে নাৰীসকলক সুস্থ আৰু সংযতভাৱে জীৱন ধাৰণ কৰাতো সহায় কৰে। তথাপিও যিবোৰ অন্ধবিশ্বাসে এগৰাকী নাৰীক সুস্থ আৰু সবলভাবে জীৱনত আগবাঢ়ি যোৱাত বাধা দিয়ে তেনে অন্ধবিশ্বাস আঁতৰ কৰাটো খুবেই প্ৰয়োজন। তাৰ বাবে অন্ধবিশ্বাসৰ ঠাইত বৈজ্ঞানিক মনোভাব গ্ৰহণ কৰাও অপৰিহাৰ্য। তেহে আমাৰ নাৰীসমাজে আদিম যুগৰ বহু বৰ্বৰতা আৰু মূঢ়তা অতিক্ৰম কৰি নিজকে সবল ৰূপত প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ সক্ষম হ'ব।

****

ISBN 978-81-924415-2-8